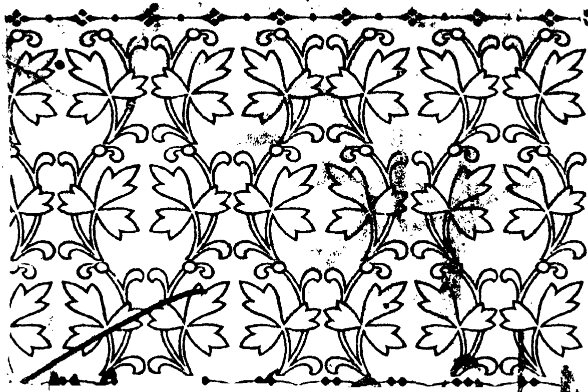

વિનીત્ શિક્ષક

નવજોત શિક્ષક,

પાંચમી આવૃત્તિ.

અવસ્તા-જરથુશ્ત્રહે દએનાંમ યજમઇદે.
અર્થ:—અશો જરથોસ્તની દીન તરફ અમો
માનની નજરથી જોઇએ છીએ.

(ઈ. હા ૧૬ કે. ૨ જો.)

કર્તાઃ—એરવદ બરજોરજી એરચજી બજા
તે
ધી જમશેદજી નશરવાનજી પીતીત પારસી ઓરફનેજના
ધર્મશિક્ષક.

કીમત ૮ આના.

આ પુસ્તક

ધી જમશેદજી નશરવાનજી પીતીત પારસી
ઑરફનેજ કૅપટન પ્રિંટીંગ વર્કસ, નં. ૧૪૧,
લાલબાગ, પરેલ, મુંબઇમાં મી. મેહરજી
બેહરામજી મીઠાઇવાલાએ છાપ્યું છે
અને એરવદ બરજોરજી એરચજી
બજાંએ, નં. ૧૪૧, લાલબાગ,
પરેલ, મુંબઇ મધે
પ્રગટ કીધું.

ખુલાસો

આ નવજોત શિક્ષક ચોપડી પેહલવેહલી યજદેજરદી ૧૨૬૮ નાં સાલમાં છપાવ્યા પછી તેની બીજી આવૃતિ ૧૨૭૧ માં, ત્રીજી આવૃતિ યજદેજરદી ૧૨૭૩ માં, ચોથી આવૃતિ યજદે-જરદી ૧૨૮૦ માં છપાઇ હતી તથા આ ૫ મી આવૃતી છપાવવામાં આવી છે. અવસ્તા શુદ્ધ જોડ અને ખોડા અક્ષરોથી છાપ્યા છે. તેમજ દરેક ભણતરનો સાર ભણતરની તુરત નીચે આપ્યો છે. ધર્મજ્ઞાનને લગતા પાઠો ભણતરની સેવટે સવાલ જવાબનાં રૂપમાં આપ્યા છે. ચોપડીનું કદ બદીઆનના ખીસામાં રહી શકે એવું કરવામાં આવ્યું છે. આ ચોપડી જેમ નવજોત થનારાં બાળકોને તેમજ મોટી ઉમરના

દીનદાર જરથોસ્તીઓને શુદ્ધ ભણવા અને ધર્મ જ્ઞાનને લગતા પાઠો મનન કરવા જોગ છે. ઘણીએક નિશાળોમાં આ ચોપડી "ટેક્ષ્ટ બુક" તરીકે ચાલે છે. એની આગળી ચાર આવૃતિઓ માટે નામીચા અવસ્તા ભાષાના સ્કોલરો અને વિદ્વાન દસ્તુર સાહેબોએ ઉત્તમ મત આપેલું તે આવૃતિઓમાં નોંધાયલું છે.

શુદ્ધ વાંચવાની સમજ.

આ ચોપડીમાં જોડા અને ખોડા અક્ષરો લખેલા છે જેથી વિદ્યાર્થીઓ અને બીજા ભણનારાઓ સ્પષ્ટ ઉચ્ચારથી ભણી શકે. આ ચોપડીમાં વ્યંજનની નીચે ્ આવો કાપો કાહડવામાં આવ્યો છે તે દેખાડે છે કે એ વ્યંજનમાં અ નથી. અષેમ્ એ શબ્દમાં મની નીચે

એક કાપો મુકવામાં આવ્યો છે તે દેખાડે છે કે એ **મ** ખોડો છે એટલે અ વગરનો છે. **અષॅમનો** ઉચ્ચાર Ashem કરવો પણ Ashema નહી કરવો. તેજ પ્રમાણે **મજ્દનો** ઉચ્ચાર Mazda કરવો પણ Mazada અથવા Mazd નહી કરવો. જે વ્યંજનની નીચે ્ આવો કાપો નહી હોય તેને અ સાથનો આખો શબ્દ વાંચવો. જેમકે **દીદ્રॅષ્તા** એ શબ્દમાં દ અને ષ આખા અક્ષરો છે એને Didreshta નહી પણ Didareshatâ વાંચવો.

જ઼ ની નીચે એક મીડું કહાડીને **જ઼** એ પ્રમાણે લખેલો હોય તેને ફારસીના ઝ અથવા ઇંગ્રેજી z ના જેવા ઉચ્ચાર થી વાંચવો. તથા **જ઼** ની નીચે ત્રણ મીડાં કાહડેલાં હોય તો તેવા **ઝ઼** નો ઉચ્ચાર ઇંગ્રેજી Azure બોલમાં જેવો

ટ નો ઉચ્ચાર થાયછે તેમ કરવો. જ નીચે કંઇ મીંડું નહી હોય ત્યારે તેનો ઉચ્ચાર **જમશેદ** શબ્દ બોલતાં જેમ **જ**નો ઉચ્ચાર કરીએ છીએ તેમ કરવો. ઙ્ એ અક્ષરનો ઉચ્ચાર સંસ્કૃત ङ. ના જેવો કરવો. જેમકે **વઙ્હેઉશ્** Vanghêush, **મનઙ્હા** Managhâ વગેરે. જે અક્ષરને માથે ˘ આવો માત્ર કહાડેલો હોય તેનો ઉચ્ચાર ઍના જેવો કરવો જેમકે **અહુરૅમ્** શબ્દમાં રૅ નો ઉચાર ઇંગ્રેજી Ram (રૅમ્) શબ્દમાં રૅનો ઉચ્ચાર જેવો થાયછે તેવો કરવો. **યાઑ** શબ્દમાં **ઑ**નો ઉચ્ચાર ઇંગ્રેજી Not—નૉટ શબ્દમાં જેમ **ઑ**નો ઉચ્ચાર કરીએ છીએ તેમ કરવો.

યઝદેઝરદી ૧૨૮૮ }
ઈ૦ સ૦ ૧૯૧૮ } **બ૦ એ૦ બજાં.**

સાંકળ્યું.

સફે.

ભાગ ૨ જો ધર્મ જ્ઞાન.

સફે.

બનામે યજ઼્દે બક્ષાયંદેહે બક્ષાયશ્ગરે મેહર્બાન્.

અશેમ્ વોહૂ.

અશેમ્ વોહુ વહિશ્તેમ અસ્તી,
ઉશ્તા અસ્તી ઉશ્તા અહ્માઇ,
હ્યત્ અષાઇ વહિશ્તાઇ અશેમ્.

અશેમ્ વોહૂનો સાર.

સઉથી ઉતમ દોલત સચ્ચાઈ છે. જે માણસ સાચું બોલે અને સફાઇ સુઘડાઈ જાળવે તે ખરૂં સુખ ભોગવે છે.

યથા અહૂ વઇર્યો.

યથા અહુ વઇર્યો અથા
રતુશ્ અષાત્ ચીત્ હચા;

વહૂહેઉશ હજદા મનહ્‌હો બ્યઍાથ્ન-
નાંમ્ અહુહેઉશ મજદાઇ,
ખ્શથ્રૅમચા અહુરાઇ આ યિમ
દ્રૅગુબ્યો દદત્ વાસ્તારૅમ.

(યથા અહૂ વઇર્યોનો સાર.)

આપણ સઘળાએ ખોદાની ખુશી પ્રમાણે ચાલવું. ગરીબ તથા અશકતોને મદદ કરવી. ડાહયાં આદમીઓ સચ્ચાઇથી તે પ્રમાણે ચાલે છે, જેથી ખોદાતાલા તેઓને ઉંચી મનશકિતની બક્ષેશ કરે છે.

કેમ્‌ના મઝ્‌દા.

કેમ્ ના મજદા
મવઇતે પાયૂમ્ દદાત;
હ્યત્ મા દ્રૅગ્વાઍા
દીદરૅષતા અએનહ્‌હે;
અન્યેમ્ થ્વહ્‌માત
આથ્રસ્‌ચા મનહ્‌હસ્‌ચા,

યથાઓ બ્યઓથનાઇશ
અવૅમ થ્રઓરતા અહુરા,
તાંમ્ મોઇ દાંસ્ત્વાંમ્
દએનયાઇ ફ્રાવઓચા.
કે વૅરથ્રૅમ્-જા, થ્વા
પોઇ સેન્ગ્હા યોઇ હૅન્તી,
ચીથ્રા મોઇ દાંમ્
અહૂમ્-બિશ્ રતૂમ્ ચીજ્દી,
અત્ હોઇ વૅાહૂ
સૅરઓષો જન્તૂ મનન્ઘ્હા,
મજ્દા અહ્માઇ યહ્માઇ
વષી કહ્માઇ ચીત્.

પાત-નો ત્બીષ્યન્તત્ પઇરિ, મજ્દા-ઓસ્ચ આરૂમઇતીશ્ચ સ્પેન્તસ્ચ; નસે દએવી દ્રુક્ષ્, નસે દએવો ચિથ્રે, નસે દએવો ફ્રકૂશ્તે, નસે દએવો ફ્રદાઇતે,

અપ દ્રુક્ષ્ નસે; અપ દ્રુક્ષ્ દ્રાર, અપદ્રુક્ષ્ વીનસે, અપાખ્ઁધ્રૅ અપનસ્યેહે; માઁઝૅરૅન ચઇનાંશ ગએથાઓ અસ્ત્વઇતીશ અષહે. નૅમસ્ચા યા આર્મઇતીશ ઇજાચા. અષૅમ વૉહૂ ૧.

(કેમના મજદાનો સાર.)

ઓ ખોદા બુરાઓથી તું અમારો બચાવ કર, ભલાં મન અને અશોઈની તું અમોને બક્ષેશ કર. જરથોશતી દીન ઉપરનાં અમારાં મજબુત એકીનથી તથા અવસ્તા કલાંમોની ખુબીથી છુપા શતરૂઓ ઉપર તું અમોને ફતેહમંદ કર. દીનને લગતું ગ્નાન મેળવવા માટે અમોને એક કાબેલ ઉસતાદની મદદ આપ. ઓ ખોદા અદેખાઓથી તું અમારો બચાવ કર અને નમનતાઇનો ગુણ તું અમારામાં ફેલાવ. સઘળા દેવો, દરૂજો અને તેઓને લગતી નાપાકીઓ અમારેથી દુર થઈ જજો અને તેઓનો નાશ થજો.

નીરંગે કુસ્તી બસતન્.

અહુરમજદ ખોદાએ, આહેરેમન

અવાદશાંન દુરૂ અવાજ-દાશતારૂ; જદ શીકસ્તેહ બાદ; આહરેમન, દેવાન, દુજાંન, જાદુઆન, દરૂવંદાંન, કીકાન, કરફાંન, સાસ્તારાંન, ગુનાહકારાંન, આશમોગાંન દરૂવંદાંન, દુશમનાં ફ્રીઆંન, જદ શીકસ્તેહ બાદ. દુશ પાદશાહાંન અવાદશાહાંન બાદ; દુશમનાં સ્તોહ બાદ; દુશમનાં અવાદશાહાંન બાદ. અહુરમજદ ખોદાએ, અંજ હમાં ગુનાહ, પતિત પશેમાનઓમ, અંજ હરૂવસ્તીન દુશમત દુજૂખ્ત;દુજવરશ્ત, મેમ ૫ ગેથી મનીદ, ઉઇમ ગુફ્ત, ઉઇમ કર્દ, ઉઇમ જસ્ત, ઉઇમ બૂન, બૂદ અસ્તેદ; અંજ આન ગુનાહ મનશની ગવશની કુનશની, તની રવાંની ગેથી મઇન્યુઆંની, ઓખે અવાક્ષ પશેમાન, પસે-ગવશની ૫

પતિત્ હોામ. ક્ષનઑથ અહુરહે મજ-દાઑ; તરોઇદીતે અઙ્રહે મઇન્યેઉશ. હ્યાવરૂશતાંમ. હ્યત વરના ફ્ષૅાતૅમમ; સ્તઑમિ અષૅમ. અષૅમ વૅાહૂ ૧) યથા અહૂ વઇરૂયો ૨).

(પેહલી યથા અહૂ વઇર્યોનો ષ્યઑથનનાંમ શબ્દ ભણુતાં કુસ્તીનો પેહલો ગાંઠ જમના હાથે વાળે તથા બીજી યથા અહૂ વઇર્યોનો ષ્યોથનનાંમ શબ્દ ભણુતાં બીજો ગાંઠ ડાભા હાથે વાળે. **અષૅમ વૅાહૂ ૧);** અષૅમ વૅાહૂ પઢતાં પછવાડેના બંને ગાંઠ પેહલો જમણા હાથે અને બીજો ડાભા હાથે વાળવા.)

(નીરંગે કુસ્તી બસ્તનનો સાર.)

આ ખોદા તું હેરેમંદી શકતીને દુર કરનાર છે. બુરા માણસો, જુઠાઓ, જાદુગરો, સારી શિખામણુની વાતને નહી સાંભળનારાઓ, જુલમગાર પાપીઓ અને દુશમનો એઓનો નાશ થજો. આ ખોદા તમામ બુરા વિચારો

વચનો અને કામો જે મેં આ દુનિયામાં વિચારયાં હોય હું બોલ્યો હોઉં અને મેં કીધાં હોય, અગર અંજાણપણે મારાથી થયાં હોય, તો તે બધા ગુનાહથી પસતાવો કરીને માફ માગું છું. રાસ્તીના કામો કરનારાઓની ખાહેશ સઉથી ચઢતી છે.

જસમે અવઙ્હે મજ્દ.

(મજદયસની દીનનો એકરાર.)

જસ મે અવંઙ્હે મજદ. (ત્રણ વાર)

મજદયસ્નો અહ્મિ, મજદયસ્નો જરથુશ્ત્રિશ, ફ્રવરાને આસ્તૂતસ્ચા ફ્રવરેતસ્ચા. આસ્તુયે હુમતેંમ મનો, આસ્તુયે હૂખ્તેંમ વચો, આસ્તુયે હ્વર્શ્તેંમ શ્યઓથનેંમ. આસ્તુયે દએનાંમ વઙ્ઉહિમ માજદયસ્નીમ, ફ્રસ્પાયઓખેધ્રાંમ, નિધાસ્નઇથીશેંમ, ખ્એત્વદથાંમ. અષ-

ઍાનીમ, યા હ્યાઇતિનાંમચા, બૂઠયેઇન્તિ-નાંમચા, મજિશતાચા, વહિશતાચા, સ્રએશતાચા, યા આહૂઇરિશ જરથુશત્રિશ. અહુરાઇ મજદાઇ વીસ્પા વૉહૂ ચિનહ્મી. અએષા અસ્તી દએનયાઓ માજદયસ્નો ઇશ આસ્તૂઇતિશ. અષ઼ેમ વૉહૂ ૧).

(જસ મે અવઙહે મજદનો સાર.)

હું મજદયસ્ની છું એટલે જગતના રચનાર હોરમજદની બંદગી કરનાર, મજદયસ્ની જરથોશ્તી ધરમને વખાણનાર, અને તેની ઉપર એતેકાદ રાખનાર છું. સાચા વિચાર, સાચા વચન અને સાચાં કામોને હુ અતઃકરણથી ચાહું છું. માજદયસ્ની દીન કે જે સલાહ સંપજથી રેહવાને શીખવનાર, પરોપકારી કામો કરવાને ઉશકેરનાર તથા સાચી છે તેની ઉપર હું ફીદા છું. એ દીન લાવનાર અશો જરથોશત છે. સઘળી જોઇતી ચીજો મને હોરમજદ આપે છે એમ હું કબુલ કરૂં છું. મજદયસ્ની દીન સરવથી ચઢતી છે એ દીનની વખાણુ સદા ચાલુ રહો. આમીન!

નીરંગે ગઓમીઝ્.

શીકસ્તેહ્ શીકસ્તેહ્ શએતાંન્; આહ્રે મન્ ગજસ્તેહ્ કારો કેરૂદારૂ; નરસહ્ ગજસ્તેહ્ કારો કેરૂદારૂ; સીઓસે અમેષાસ્પંદ્, દાદારૂ અહુરમજદ પીરોજગરૂ પાક્; અષઓને અષૅમ વૉહૂ ૧). (ત્રણવાર).

(નીરંગે ગઓમીજનો સાર.)

નાપાક શેતાન મારી આગલથી નાશ પામો કારણકે તેનાં કામ અને ફેલ લેઆનત ભરેલાં છે. તેનાં કામો અને ફેલો મને ના પોંહચો. દાદાર હોરમજદ તથા તેતરીસ યજદ અમશાસ્પંદો પાક અને અશો છે તેઓની અશોઇ મને પોંહચો.

સરોશ્ બાજ.

ક્ષ્નઓથ અહુરહે મજદાઓ. અષૅમ વૉહૂ (૧).

પનામે યજદહાંન અહુરમજદ ખોદાએ અવજૂની, ગુરૂજ ખરહે અવજાયાદ. સરોશ અષો, તગી તન ફરમાન, શેકફ્તઝીન; ઝીન અવઝારૂ, સાલારે દામાન અહુરમજદ બેરસાદ. ઍજ હમા ગુનાહ પતેત પશેમાન ઓમ; ઍજ હર્વસ્તીન દુશમત દુજઘ્ત દુજવરેશ્ત, મેમ પ ગેથા મનીદ, ઉઇમ ગુફ્ત, ઉઇમ કર્દ, ઉઇમ જસ્ત, ઉઇમ બૂન બુદ એસ્તેદ, ઍજ આન ગુનાહ, મનશની ગવશની કુનશની, તની રવાંની ગેથી મઇન્યુઆંની, ઓખે અવાક્ષ પશેમાન, પસે ગવસ્ની પ પતિત હોમ. યથા અહૂ વઇર્યા પ) અષેમ વોહૂ ૩).

ફ્રવરાને મજદયસ્નો જરથુશત્રિશ; વીદએવો, અહુર-ટકએષો. (હાવન ગેહના

વખતમાં નીચે જણાવ્યા પ્રમાણે ભણવું.)
હાવનેએ અષઑને અષહે રથ્વે, યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ સાવઙ્હેએ વીસ્યાઇચ અષઑને અષહે; રથ્વે, યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ.

(રપિથ્વનના વખતમાં)

રપિથ્વિનાઇ અષઑને અષહે રથ્વે, *ય૦ વ૦ ક્ષ્ન૦ ફ્ર૦, ફ્રાદત-ફ્ષવે જન્તુમાઇચ અષઑને અષહે રથ્વે; ય૦ વ૦ ક્ષ્ન૦ *ફ્ર૦.

(ઉજીરનના વખતમાં)

ઉજયેઇરિનાઇ અષઑને અષહે રથ્વે; ય૦ વ૦ ક્ષ્ન૦ ફ્ર૦;* ફ્રાદત વીરાઇ દખ્યુમાઇચ અષઑને અષહે રથ્વે; ય૦ વ૦ ક્ષ્ન૦ ફ્ર૦*

---

*યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ.

(અઇવિસરૂથ્રેમના વખતમાં)

અઇવિસ્રૂથ્રેમાઇ અઇબિગયાઇ અષઓને અષહે રથ્વે, ય૦ વ૦ ક્ષ્ન૦ ફ્ર૦; ફ્રાદત વીરપાંમ હુજ્યાઇતેએ જરથુશ્ત્રોતેમાઇચ અષઓને અષહે રથ્વે; ય૦ વ૦ ક્ષ્ન૦ ફ્ર૦.*

(ઉશહેનના વખતમાં)

ઉષહિનાઇ અષઓને અષહે રથ્વે ય૦ વ૦ ક્ષ્ન૦ ફ્ર૦; બૅરજ્યાઇ ન્માન્યાઇચ અષઓને અષહે રથ્વે; ય૦ વ૦ ક્ષ્ન૦ ફ્ર૦. સ્રઓષહે અષ્યેહે; તખ્મહે તનુ માંથ્રહે દરૂષિદ્રઓશ આહુઇર્યેહે, ક્ષ્નઓથ્ર યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઓથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ; યથા અહૂ વઇર્યો જઓતા ફ્રામે

*યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઓથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ.

સ્રૂતે; અથા રતૂશ અષાત ચીત હચ, ફ્રા અષવ વીદ્દવાઓ ફ્રઓતૂ.

સ્રઓષૅમ અષીમ હુરઓધૅમ; વૅરથ્રા-જનેમ ફ્રાદત-ગએથૅમ; અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે ☞ અહુનૅમ વઇરીમ તનૂમ પાઇતિ. ☞ (ત્રણવાર). યથા અહુ વઇરૂયો ૧)

(ક્રવરાનેનો સાર).

હુ એકલા એકજ ખોદાની બંદગી કરનાર છુ. અશો જરથોશતને પેગંબર તરીકે કબુલ રાખુ છુ. દેવનાં કામોનો ધીકકાર કરૂં છુ અને ખોદાની ખુશીનાં કામો કરવાની કબુલાત આપુ છુ. અશો સરોશ ઇજદને ખુશાલ કરવાને માટે યથા અહુ વઇરયોના કલામો ભણું છું. એ કલામો તનનો બચાવ કરનારા છે.

કેમના મજદા* (તા) ઇજાચા અષૅમ

---

* આખી કેમના મજદા ભણી જવી.

વૉહુ ૧. યથા અહૂ વઇરૂયો ૨). યસ્નॅમચ વહ્મॅમચ અઓજસ્ચ જવરॅચ આફ્રી-નામી; સ્રઓષહે અષ્યેહે, તખ્મહે તનુ-માંથ્રહે; દરૂષિ-દ્રઓશ આહૂઇરયેહે. અષॅમ વૉહૂ (૧)

અહ્માઇ રએશચ.

અહ્માઇ રએશચ ખરેનસ્ચ; અહ્માઇ તન્વો દ્રવતાતॅમ; અહ્માઇ તન્વો વજદ્રૅર, અહ્માઇ તન્વો વॅરॅથ્રॅમ, અહ્માઇ ઇશતીમ પઓઉરૂશ ખાથ્રાંમ, અહ્માઇ આસ્નાંમ ચિથ્ર ફ્રજન્તીમ, અહ્માઇ-દરેઘાંમ દરેઘો જીતીમ, અહ્માઇ વહિશ-તॅમ અહુમ અષઓનાંમ, રઓચહ્હॅમ વીસ્પો ખાથ્રॅમ. અથ જમ્યાત યથ આફ્રી નામિ. અષॅમ વૉહૂ ૧.

(અહમાઇ રએશચનો સાર.)

ઓ ખોદા ! બંદગી કરનારને આપ આએ દુન્યામાં, સુખ આપનારી દોલત અને કીર્તી, તંદરોસ્તી અને ફતેહમંદી લાંબી જીંદગી અને ચાલાક ફરજંદ; તથા મીનોઇ દુન્યામાં આપજે તેને સઉથી સરસ બેહશતનુ ઉતમ સુખ. જે દુઆ હું ચાહુ છું તે આમીન હોજો.

હજ.ંરૅ મ.

હજંરૅમ બએષજનાંમ બએવરૅ બએષજનાંમ (ત્રણ વાર) અષૅમ વૅાહૂ ૧).

(હજંરૅમનો સાર).

હજાર ઘણી તથા દસ હજાર ઘણી તંદરોસ્તી મને હોજો એટલે મારૂં શરીર હમેશાં નીરોગી હોજો.)

જસ મે અવંહે મજ્દ.

જસ મે અવંહે મજ્દ (ત્રણ વાર) અમહે હુતાશતહે હુરઓધહે, વૅરેથ્રઘ્નહે અહુરધાતહે, વનઇન્ત્યાઓસ્ચ ઉપર તાતો, રામનસ્ચ ખ્વાસ્ત્રહે, વયઓશ ઉપરો-કઇર્યેહે, તરધાતો અન્યાઇશ દામાંન્, અએતત્ તે વયો, યત્ તે અસ્તી, સ્પૅન્તો મઇન્યઓમ્, થ્વાષહે ખ્વધાતહે, જરૂવાનહે અકરનહે જરૂવાનહે દરેઘો-ખ્વધાતહે. અષેમ વોહૂ ૧).

(જસ મે અવંહે મજદનો સાર.)

ઓ ખોદા તું મારી મદદે આવી મને હીમત, ફતેહ અને ખુશી આપ. સ્પેનામીનોની પેદાયશને લગતા વાએ ઇજદ તથા ખુદરતી કાએદાસર ફરતા આસ્માન, અને બેકીનાર જમાનાની તું મને મદદ આપ.

કેર્‌ફેહ્‌ મોઝ્‌દ.

કેર્‌ફેહ્‌ મોઝ્‌દ ગુનાહ્‌ ગુજારેશનેશ કુનમ્‌, અષહી રવાંન્‌ દુશારમરા, હુમ કૅર્‌ફેહ્‌ હુમા વેહાને. હફ્તકેશ્વર્‌ જમીન્‌, જમીન્‌ પેહના, રૂદ-દરાના, ખુર્‌શીદ બાલા, બુન્‌દેહાદ બેરસાદ, અષો બેદ દેર્‌જી. અથ જમ્યાત્‌ યથ આફ્રીનામિ. અષૅમ વૉહૂ ૧.

(કેરફેહ મોજદનો સાર).

ગુનાહનાં નીવારણને માટે તથા રવાનની ખુશાલીને માટે સારાં કામોનો બદલો હું મેલવું. સઘલાં ભલાં માણસો જેઓ આએ હફ્તકેશવર જમીન ઉપર રહેછે તેઓને પુરતી અશોઇ મલે તથા તેઓની જીંદગી લાંબી થાયએવી દુઆ હું માંગુછું તે આમીન હોજો.

(સરોશ બાજનો સાર.)

દાદાર અહુરમજદને હું ખુશાલ કરૂં છુ. એકજ ખોદાને માનવાનો, પેગમ્બર અશો જરથોસ્તની દીન પ્રમાણે ચાલવાનો, દેવનાં કામનો ધીક્કાર કરવાનો અને અહુરમજદના તરીકા પ્રમાણે ચાલવાનો હું એકરાર કરૂં છુ. સરોશ ઇજદ જે જોરાવર, માંથ્રના તનવાલો તથા અહુરમજદના તરીકા મુજબ ચાલનાર છે તેની વખાણ હું કરૂં છું. ઓ ખોદા જયારે બુરાઓ મારા ઉપર છુપી રીતે હુમલો કરે ત્યારે તારા સીવાય મારો બચાવ કરનાર બીજો કોણ છે? ઓ સાહેબ બીજો કોઈજ નહી પણ તુંજ અને તારા માંથ્રવાણીના ભેદી કલામો. તમામ દેવો દરૂજો અને તેઓને લગતી નાપાકીઓ મારેથી દુર થઇ જજો અને તેઓનો નાશ થજો અશો સરોશ યજદની આરાધના કરનારને તંદરોસ્તી, સુખ આપનારી દોલત અને જાતી અક્કલનાં ફરજંદ હોજો, તથા તેને અશો લોકનું સઉથી ઉત્તમ બેહેશત હોજો.

હોશ્‌બામ.

અથ દ્દમાં વચો દ્રેનજયોઇશ, યોઇ

અઙ્હુન વાર્ઇથ્રઘ્નયોતઁમૅમ્ચ બએષજ્યો-
તઁમૅમ્ચ; પન્ચ અહુન વઇરૂય ફ્સ્રાવયો-
ઇશ. યથા અહૂ વઇર્યો પ); અહુનૅમ
વઇરીમ તનૂમ પાઇતિ, અહુનૅમ વઇરીમ
તનૂમ પાઇતિ, અહુનૅમ વઇરીમ તનૂમ
પાઇતિ. યથા અહૂ વઇર્યો ૧) કેમના
મજ્દા *(તા) નૅમસ્યા યા આરૂમઇતિશ
ઇજ્યાચા. અષૅમ વૉહુ ૧) યથા અહૂ
વઇર્યો ૨૧) અષૅમ વૉહુ ૧૨.)

નૅમસ્-તે હોશ-બામિ. (ત્રણ વાર)
અએતત્ દિમ વીસ્પનામ મજિશ્તૅમ
દજ્દયાઇ, અહુમ્ચ રતૂમ્ચ યિમ
અહુરૅમ મજ્દાંમ. સ્નથાઇ અઙ્રહે

* આખી કેમના મજદા ભણી જવી.

મઇન્યેઉશ દ્રવતો, સ્નથાઇ અએષ્મહે ખ્રવીદ્રઓઇશ, સ્નથાઇ માજઇન્યનાંમ દએવનાંમ્, સ્નથાઇ વીસ્પનાંમ દએવનાંમ્, વરેન્યનાંમ્ચ દ્રવતાંમ,. (બાજમાં પઢે) શીકસ્તે ગનાહ-મઇન્યો, બરઆહરેમન લેઆંનત સદ્-હજાર બાર. (પ્રગટ પઢે) ક્દથાઇ અહુરહે મજદાઓ રએવતો ખરેનઙુઉહતો, ક્દથાઇ અમેષનાંમ સ્પેન્તનાંમ, ક્દથાઇ તિશત્ર્યેહે સ્તારો રએવતો ખરેનઙ્ઉહતો, ક્દથાઇ નરૂ અષઓનો, ક્દથાઇ વીસ્પનાંમ સ્પેન્તહે મઇન્યેઉશ દામનાંમ અષઓનાંમ. યથા અહૂ વઇર્યો ૨)

વઙ્હુચ વઙ્હુચાઓસ્ચ આફ્રીનામિ, વીસ્પયાઓ અષઓનો સ્તોઇશ,

હુઇથ્યાઇચ બવાંઇથ્યાઇચ બુષ્યાંઇથ્યાઇચ, અષીમ્ રાસૅન્તીમ્ દરૅઘો-વારૅથ્મનૅમ, મિષાચિમ્ હવો અઇવિષાચિમ્, મિષાચિમ્ આક્રસાઑઙ્હુઇતીમ્. બરૅન્તીમ્ વીસ્પાઑ બઐષજાઑ, અપાંમ્ચ ગવાંમ્ચ ઉરૂવરનાંમ્ચ. તઉરૂવયેઇન્તીમ્ વીસ્પાઑ ત્બઐષાઑ, દઐવનાંમ્ મષ્યાનાંમ્ચ. અરૅષ્યન્તાંમ્ અહ્માઇચ ન્માનાઇ, અહ્માઇચ ન્માનહે ન્માનો પતેઐ.

વંઙ્ઉહીશ્ચ અષાઑ, વંઙ્ઉહીશ્ચ અષયો, હુપઉરૂવાઑ વહેહીશ, અપરાઑ રાસૅનતીશ દરૅઘા-વારૅથ્મનો. યથનો મજિશ્તાઑસ્ચ, વહિશ્તાઑસ્ચ સ્રઐશ્તાઑસ્ચ, અષયો ઑરૅન્વન્તે.

અમૅષનાંમ સ્પૅન્તનાંમ, યસ્નાઇચ વહ્‌-
માઇચ ક્ષનઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ,
ફ્રદથાઇ અહે ન્માનહે, ફ્રદથાઇ વીસ્પયા-
ઑ અષઑનો સ્તોઇશ, હમિસ્તેએ
વીસ્પયાઑ દ્રવતો સ્તોઇશ. સ્તવસ
અષા યે હુદાઑ યોઇ હેન્તી.

વસસ્ચ તુ અહુરમજદ, ઉશતાચ
ક્ષએષ, હુવનાંમ દામનાંમ, વસો આપો,
વસો ઉર્વરાઑ, વસો વીસ્પ વોહૂ
અષ-ચિથ્ર, ક્ષયમ્નૅમ અષવનૅમ દાયત.
અક્ષયગ્નૅમ દ્રવન્તૅમ. વસો-ક્ષથ્રો ખ્યાત
અષવ, અવસો-ક્ષથ્રો ખ્યાત દ્રવાઑ,
ગતો હમિસ્તો નિજબૅરતો, હચ સ્પૅન્તહે
મઇન્યેઉશ દામબ્યો, વરતો અવસો
ક્ષથ્રો. હક્ષય અજૅમ ચિત યો જર-

થુશત્રો, ફ્રતૅમાં ન્માનનાંમ્ચ, વીસાંમ્ચ, જન્તુનાંમ્ચ, દખ્યુનાંમ્ચ, અઙ્હુઓઁ દઐનયાઓઁ, અનુમતયએચ અનુખ્તયએચ અન્વર્શતયએચ, યા આહૂઇરિશ જરથુશત્રિશ.

યથ નો આઓઁઙ્હાંમ્ ખ્યાતો મનાઓઁ, વહિશતો ઉરૂવાંનો, ખ્વાથ્રવઇતીશ તન્વો હૅન્તો, વહિશતો અઙ્હેઉશ, આકાઓઁસ ચોઇત, આહૂઇરે મજ્દ જસૅન્તાંમ.

અષ વહિશત, અષ સ્રએશત, દરૅસામ થ્વા, પઇરિ થ્વા જમ્યામ, હમૅમ થ્વા હખ્મ. અષૅમ વૅાહૂ ૧) (ત્રણ વાર અષ વહિશતથી અષૅમ વૅાહૂ સુધી પઢે).

અહ્માઇ રએશ્ચ, હજંઘરૅમ, જસ મે અવઙ્હે મજ્દ, કેરફેહ મોજ્દ.

(હોશબામનો સાર.)

અહુનવરના કલાંમો ઘણા ફતેહ આપનારા છે. તે ગાઇને

ભણવા જોઇએ. બામદાદનો વખત જે ચલકાત આપનારો અને ખુશનુમાં છે તેને નમીને આવકાર આપું છું. હોરમજદને ખુશાલ કરીને અંધરેમીનોને તોડું છું. સખાવતનું કામ સઉથી ઉતમ અને સુખ આપનારૂં છે. ખોદા પોતાની મરજી પ્રમાણે સઘલી પેદાયશો ઉપર સત્તા ધરાવે છે. તે અશો માણસને મરજી પ્રમાણે સુખ ભોગવવા દેછે તથા પાપી માણસને દુખી અને નામુરાદ કરે છે. ભલી મજદયસ્નની દીનનાં ફરમાન પ્રમાણે ચાલવાની હું સદા કોશેશ કરીશ, અને બીજાઓને તે પ્રમાણે ચાલવાને શીખવીશ, કારણકે મજદયસ્ની દીનમાં જણાવેલા હુકમો પ્રમાણે ચાલવાથીજ આત્માનું કલ્યાંણ થાએછે. અશો અથવા સાચ્ચો માણસ હોરમજદનો દોસ્ત છે અને તેજ માણસ તેની સનમુખ જઇ તેને જોઇ શકે છે.

હાવન્ ગેહ્.

ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજ્દાઓ. અષૅમ વૉહૂ ૩ (ત્રણ). ફ્રવરાને મજ્દયસ્નો જરથુશ્ત્રિશ વીદએવો અહુર ત્કએષો. હાવનેએ, અષઑને અષહે રથ્વે, યસ્ના-

દાચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તય-
એચ, સાવઙ્હેએ વીસ્યાઇચ અષઑને
અષહે રથ્વે, યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઑ-
થ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ. મિથ્રહે વૉઉરૂ
ગઑયઑઇતોઇશ્, હજઙ્રો-ગઑષહે
અએવરૅ ચષ્મનો અઑખ્તો નામનો
યજતહે રામનો ખ્વાસ્ત્રહે, ક્ષ્નઑથ્ર
યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્-
તયએચ.

યથા અહૂ વઇર્યો જઑતા ફ્રામે મ્રૂતે,
અથા રતુશ્ અષાત્ ચિત્ હચ, ફ્રા અષવ
વીદ્વાઑ મ્રઑતૂ.

અહુરૅમ્ મજ્દાંમ્ અષવનૅમ અષહે
રતૂમ્ યજમઇદે, જરથુશત્રૅમ અષવનૅમ
અષહે રતૂમ્ યજમઇદે, જરથુશ્ત્રહે

અષઑનો ફ્રવષીમ યજમઇદે, અમૅષે સ્પૅન્તે અષઑનાંમ્ યજમઇદે, અષાઉનાંમ વઙ્ઉહીશ સૂરાઓ સ્પૅન્તાઓ ફ્રવષયો યજમઇદે, અસ્તવતો મનખ્યાચ, અપનોતૅમૅમ રથ્વાંમ્ યજમઇદે, યએતુશતૅમૅમ યજતનાંમ, હઙ્હનુશતૅમૅમ અષહે રથ્વાંમ અઇવિનસાસ્તૅમૅમ, જધ્નૂશતૅમાંમ અષઑનો અષહે રથ્વો રતુક્રિતીમ યજમઇદે.

હાવનીમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે, હઉર્વતાતૅમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે, અમૅરતાતૅમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે, આહુઇરીમ ફ્રશનૅમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે, આહુઇરીમ તકએષૅમ અષવનૅમ

અષહે રતૂમ યજમઇદે, યસ્નૅમ સુરૅમ હુખ્તઙ્‌હાઇતીમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે, સાવઙ્‌હુએમ વીસીમચ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે, અઇરૂયમનેમ ઇષીમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે, અમવન્તૅમ વૅરૅથ્રાજનૅમ વિત્બએષઙ્‌હેમ, વીસ્પ ત્બએષાઑ તઉર્વયન્તૅમ, વીસ્પ ત્બએષાઑ તિતરૅન્તૅમ, યો ઉર્વમો યો મર્વમો યો ક્રતૅમો, જઓજીજુયે તરોમાંથ્રૅમ પન્ચ ગાથાઑ. મિથ્રૅમચ વૉઉરૂ-ગઑયઑઇતીમ યજમઇદે; રામચ ખાસ્ત્રેમ યજમઇદે, વીસ્પેહે રથ્વો યસ્નાઇચ વહ્‌માઇચ, વીસીમચ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે.

મિથ્રૅમ વૉઉરૂ-ગઑયઑઇતીમ, હજઙ્‌ર-ગઓષૅમ, બએવરૅ-ચષ્મનૅમ, અઑ-

ખ્તો નામનૅમ્ યજતૅમ્ યજમઇદે, રામ ખાસ્ત્રૅમ્ યજમઇદે.

શ્વામ્ આતરૅમ્ અહુરહે મજદાઓ પુથ્રૅમ્ અપવનૅમ્ અપહે રતૂમ્ યજમઇદે; હુધ જઓથ્રૅમ હુધ અઇવ્યાઓઙ્હનૅમ ઇમત્ બરૅસ્મ અષય ફ્રસ્તરૅતૅમ્ અષવનૅમ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે; અપાંમ નપ્ તારૅમ્ યજમઇદે. નઇરીમ્ સઙ્હૅમ્ યજ-મઇદે, તખ્મેમ્ દામોઇશ ઉપમનૅમ્ યજ-તેમ્ યજમઇદે; ઇરિસ્તનાંમ ઉર્વાનો યજમઇદે, યાઓ અષઓનાંમ ફ્રવશ્યો. રતૂમ્ બૅરૅજન્તૅમ્ યજમઇદે, યિમ્ અહુરૅમ મજદાંમ. યો અશ્રહે અપનોતૅમો યો અષહે જધમુશતૅમો. વાસ્પ સ્રવાઓ જરથુશત્રો યજમઇદે; વીસ્પચ હુવર્શ્ત ષ્યઓથ્ન યજમઇદે, વરૂશતચ વરૅષ્યમનચ.

ચેંરૂહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્હો, મજદાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓઙ્હાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે. યથા અહૂ વઇર્યો ૨)

યસ્નેમ્ચ વહ્મેમ્ચ અઓજસ્ચ જવરેચ આફ્રીનામિ, મિથ્રહે વાઉરૂ-ગઓયઓઇતોઇશ હજંઘ્રો-ગઓષહે બએવરેચશ્મનો, અઓખ્તો નામનો યજતહે રામનો ખ્વાસ્ત્રહે. અષેમ વોહૂ ૧.) અહ્માઇ રએશચ; હજંઘ્રેમ; જસ મે અવંઘ્હે મજદ; કેરફેહ મોજદ. અષેમ વોહૂ ૧).

(હાવન ગેહનો સાર.)

સઉથી પેહેલાં દાદાર હોરમજદને ખુશાલ કરીને, હાવન ગેહના વખતમાં જંગલો અને ખેતરોના પાસ્બાન મેહેર ઇજદ જે હાવન ગેહનો હમકાર છે તેને અમો ખુશાલ કરીએ છીએ. દાદાર હોરમજદ અને અશો જરથોશતના

ફરોહરને અમો યાદ કરીએ છીએ. હાવન ગેહના વખતને, ખોરદાદ અને અમરદાદ અમશાસ્પંદને તેમજ હપ્તન યશ્તને હમો વખાણીએ છીએ. પવિત્ર આતશ અને પાણીનો અમે ગુણ ગાઇએ છીએ. ગુજર પામેલાં ભલાંઓના આત્માઓને અમો યાદ કરીએ છીએ. પવિત્રાઇમાં પુરા હોરમજદની પેગંબર અશો જરથોશતનાં લાવેલાં સઘલાં ધરમ પુસ્તકોની તથા સઘલાં ભલાં કામો જે હાલમાં થાય છે, આગલ થઈ ગયાં અને હવે પછી થશે, તે બધાં કામોની અમે સ્તુતી કરીએ છીએ.

રપિથ્વન ગેહ

ક્ષનઑથ્ર અહુરહે મજ્દાઑ. અષ્ઁમ્ વૉહૂ (૩).

ફ્રવરાને-મજ્દયસ્નો જરથુશ્ત્રીશ વીદએવો અહુર ત્કએષો. રપિથ્વિનાઇ અષઑને અષહે રથ્વે યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઆથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ, ફ્રાદત્-ફ્ષવે જન્તુ-

માઇચ અષઑને અષહે રથ્વે, યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ, અષહે વહિશતહે આથ્રસચ અહુરહે મજદાઑ, ક્ષ્નઑથ્ર યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ, યથા અહૂ વઇર્યો જઑતા ફ્રામે મ્રૂતે, અથા રતુશ અષાત્ચિત હચ ફ્રા અષવ વીદ્વાઑ મ્રઑતૂ.

અહુરૅમ મજદાંમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે, જરથુશત્રૅમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે, જરથુશ્ત્રહે અષઑનો ફ્રવષીમ યજમઇદે, અમૅષે સ્પૅન્તે અષઑનાંમ યજમઇદે, અષાઉ-નાંમ વઙ્ઉહીશ સૂરાઑ સ્પૅન્તાઑ ફ્રવષયો યજમઇદે, અસ્તવતો મનઙ્યાચ અપનોતૅમૅમ રથ્વાંમ યજમઇદે, યઑતુશ

તૅમ્ યજતનાંમ્, હુઽ્હુનુશતૅમમ્ અષહે રથ્વાંમ્ અઇવિનસાસ્તૅમમ્, જધમૂશતૅમાંમ્ અષઑનો અષહે રથ્વો રતુક્રિતીમ્ યજમઇદે.

રપિથ્વિનૅમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે. અહુનવઇતીમ ગાથાંમ અષઑનીમ્ અષહે રતૂમ યજમઇદે; ઉશતવઇતીમ્ ગાથાંમ્ અષઑનીમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે; સ્પેન્તા મઇન્યૂમ ગાથાંમ અષઑનીમ અષહે રતૂમ યજમઇદે; વૅાહુ ક્ષથ્રાંમ ગાથાંમ્ અષઑનીમ્ અષહે રતૂમ યજમઇદે; વહિશતોઇશ્તીમ ગાથાંમ અષઑનીમ અષહે રતૂમ યજમઇદે.

*ફ્રાદત-ફ્ષાઉમ જન્તુમેમચ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે; ફ્ષુષેમચ માંથ્રેમ

યજમઇદે; અરૂષ્ઠુખ્ધેમચ વાચૅમ્ યજમઇદે; વચ અરૂષ્ઠુખ્ધ યજમઇદે, વારૅથ્રઘ્નીશ્ દએવો ઘ્નીત યજમઇદે, અપસ્ચ જેમસ્ચ યજમઇદે; ઉર્વરાઓસ્ચ, મઇન્યવચ યજત યજમઇદે, યોઇ વઙ્હુજદાઓ અષવનો, અમેષસ્ચ સ્પેન્તે અષાઉનાંમ્ યજમઇદે.

અષઓનાંમ વઙ્ઉહીશ સૂરાઓ સ્પૅન્તાઓ ફ્રવષયો યજમઇદે. બરૅજ્નૂશ્ચ અષહે યત્ વહિશ્તહે, મઝિશ્ત માંથ્ર, મઝિશ્ત વૅરૅજ્ય, મઝિશ્ત ઉર્વઇથ્ય, મઝિશ્ત હુઇથ્યા-વૅરૅજ્ય, મઝિશ્ત વીન્દઇથ્ય, દએનયાઓ માજદયસ્નોઇશ યજમઇદે.

અવત્ વ્યાખનૅમચ હંજમનૅમચ યજમઇદે, યત્ અસ્તિ અમેષનાંમ્ સ્પેન્ત-

નાંમ, બરેજ્નવો અવઙ્હે અંગ્નો યિમ તૅમ જન્તુમહે રથ્વો, યસ્નાઇચ વહ્માઇચ જન્તુમૅમચ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે. અર્ષૅમ વહિશ્તૅમ આતરૅમચ અહુરહે મજ્દાઓ પુથ્રૅમ યજમઇદે.

થ્વામ આતરૅમ અહુરહે મજ્દાઓ પુથ્રૅમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે; હધ જઓથ્રૅમ હધ અઇવ્યાઓઙ્હનૅમ. ઇમત બરૅસ્મ અષય ફ્રસ્તરૅતૅમ, અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે. અપાંમ નપ-તારૅમ યજમઇદે. નઇરીમ સઙ્હૅમ યજ-મઇદે, તખ્મેમ દામોઇશ ઉપમનૅમ યજ-તેમ યજમઇદે. ઇરિસ્તનાંમ ઉરૂવાનો યજમઇદે, યાઓ અષઓનાંમ ફ્રવષયો. રતૂમ બૅરજન્તૅમ યજમઇદે, યિમ અહુરૅમ મજ્દાંમ. યો અષહે અપનોતૅમો યો

અષહે જઘમૂશતૅમો. વીરૂપ સવાઑ જરથુશત્રી યજમઇદે; વીસ્પચ હ્વર્શ્‌ત શ્યઑથ્ન યજમઇદે, વરૂશતચ વરૅશ્યમનચ.

યે'ઘ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વઙ્‌હો, મજ્દાઑ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઑઙ્‌હાંમચા તાંસ્ચા: તાઑસ્ચા યજમઇદે. યથા અહૂ વઇરૂયો ૨).

યસ્નૅમ્ચ વહ્મેમ્ચ અઑજસ્ચ જવરેચ આફ્રિનામિ, અષહે વશ્તહે આથ્રસચ અહુરહે મજ્દાઑ. અષૅમ્ વૉહૂ (૧) અહમાઇ રએશ્ચ; હજઙ્‌રૅમ; જસ મે અવઙ્‌હે મજ્દ; કૅરૂફેહ્ મોજ્દ.

રપિથ્વન ગેહનો સાર.

રપિથ્વનનો વખત પશુઓને આરામ આપવા માટેનો તથા ગામના વડા હાકેમનું કામ ચાલવા માટેનો છે. તે વખાતમાં

દાદાર હોરમજદને તથા આતશને હું ખુશાલ કરૂં છું. રપિથ્વનને, અફ્રુનવત, ઉશ્તવદ, સ્પેંતામદ, વોહુક્ષથ્ર અને વહિશ્તોઇશ્ત ગાથાને હું વખાણું છું. માંથ્રવાણીના કલામોને સાચા બોલેલા સખુનોને પાણી જમીન તથા ઓરવરને, મીનો ઇજદો અને અમશાસ્પંદોની મીજલસ જે આસમાનની ઉંચાઇએ બનાવેલી છે તેને હું આરાધું છું.

ઉજીરન્ ગેહ.

ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજ્દાઓ. અષ઼ેમ્ વોહૂ ૩) ફ્રવરાને મજ્દયસ્નો જરથુશ્ત્-ત્રિશ વીદએવો અહુરત્કએષો. ઉજયેઇ-રિનાઇ અષઑને અષહે રથ્વે, યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ. ફ્રાદત્—વિરાઇ દખ્યુમાઇચ અષઑને અષહે રથ્વે, યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ; બ઼ેરજતો અહુરહે, નફેધ્રો અપામ્ અપસ્ચ મજ્દધાત-

યાઓ, ક્ષનઓથ્ર યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષનઓથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ, યથા અહુ વઇર્યો જઓતા ફ્રા મે મૂતે, અથા રતુશ અષાત્ ચિત્ હચ ફ્રા અષવ વીદ્વાઓ મ્રઓતૂ.

અહુરેમ મજદાંમ્ અષવનેંમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે. જરથુશત્રેંમ્ અષવનેંમ અષહે રતુમ્ યજમઇદે, જરથુશ્ત્રહે અષઓનો ફ્રવષીમ્ યજમઇદે. અમેષ-સ્પેન્તે અષઓનાંમ્ યજમઇદે. અષા-ઉનાંમ્ વડ્ઉહીશ સૂરાઓ સ્પેન્તાઓ ફ્રવષયો યજમઇદે. અસ્ત્વતો મનપયાચ અપનોતેંમેંમ્ રથ્વાંમ્ યજમઇદે. યએ-તુશતેંમેંમ યજતનાંમ્. હડ્હુનુશતેંમેંમ અષહે રથ્વાંમ અઇવિનસાંસ્તેંમેંમ, જધ

મુશ્તૅમાંમ્ અષઑાનો :અષહે શ્થ્વો સ્ત્રુઇતીમ્ યજમઇદે.

ઉજયેઇરિનૅમ્ અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે. જઑાતારેમ્ અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે; હ્રાવનાનૅમ્ અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે, આતરૅવક્ષમ્ અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે; ફ્રબરૅતારૅમ્ અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે; આબૅરૅતેમ્ અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે; આસ્નતારૅમ્ અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે; રઇથ્વિશ્કરૅમ્ અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે, સ્રૅઑાષાવરેજૅમ્ અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે.

ફ્રાહ્ત-વીરૅમ્ દખ્યુમૅમચ અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે, સ્ત્રેઉશ્ચ માઑા

ઙ્હૅમચ હ્વૅરચ રઍાચાઍા યજમઇદે, અનઘ્ર રઍાચાઍા યજમઇદે, અક્રસંઘૂ હુામચ ખ્શથ્રેમં યજમઇદે, યા નશૂ સાદ્રા દ્રૅગ્વતો.

હુઇથ્યાવરૅજેમ અષવનૅમ અષહે રતુમ યજમઇદે, અપરૅમચ ત્કએષેમ યજમઇદે. હુઇથ્યાવરૅજૅમ અષવનૅમ અષઍાનો સ્તીમ યજમઇદે, પઇતિ અસ્નિ પઇતિ ક્ષપ્ને, યસો-બૅરૅતાબ્યો જઍાથ્રાબ્યો, દખ્યુમહે રથ્વો યસ્નાઇચ વહ્માઇચ; દખ્યુમૅમચ અષવનૅમ અષહે રતૂંમ યજમઇદે. બૅરૅજન્તૅમ અહુરૅમ ક્ષથ્રીમ ક્ષએતૅમ, અપામ નપાતેમ અઉર્વત્-અસ્પૅમ યજમઇદે, અપૅમચ મજ્દધાતાંમ અષઍાનીમ યજમઇદે.

થ્વાંમ આતરૅમ અહુરહે મજ્દાઍા

પુથ્રૅમ, અષવનૅમ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે. હુધ જઑથ્રૅમ હુધ-અઇઁ૦્યાઑઙ્હુનૅમ, ઇમત્ બરૅસ્મ્ અષય ફ્રસ્તરૅતૅમ્ અષવનૅમ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે. અપાંમ નપ્તારૅમ યજમઇદે; નઇરીમ સઙ્હૅમ યજમઇદે, તખ્મૅમ્ દામોઇશ ઉપમનૅમ યજતૅમ યજ મઇદે, ઇરિસ્તનાંમ ઉર્વાનો યજમઇદે યાઑ અષઑનાંમ ફ્રવષયો.

રતૂમ્ બૅરૅજન્તૅમ્ યજમઇદે યિમ અહુરૅમ મજદાંમ, યો અષહે અપનો-તૅમો, યો અષહે જધ્નૂશતૅમો. વીસ્પ સ્રવાઑ જરથુશ્ત્રિ યજમઇદે. વીસ્પચ હ્વૂરૂસ્ત ષ્યઑથ્ન યજમઇદે, વરૂસ્તચ વરૅષ્યમ્નચ.

યેંઙ્હે હાતાંમ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વઙ્હો, મજદાઓ અહુરો વએથા

અષાત્ હચા, થાઓંઙ્હાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે. યથા અહૂ વઇર્યો ૨.

યસ્નેંમ્ચ વહમેંમ્ચ અઓજસ્ચ જવ-રેચ આફ્રીનામિ; બેરેજતો અહુરહે નફેદ્રો અપાંમ્ અપસચ મજદધાતયાઓ અષેમ્ વોહૂ (૧)

અહમાઇ રએશ્ચ-હજઙરેમ-જસ મે અવઙ્હે મજદ-કેરૂફેહ્ મોજદ.

(ઉજીરન ગેહનો સાર)

પાક ખોદાતાલાને ઉજીરન ગેહના વખત ઉપર હું આરાધુ છું કે જે વખત માણુસોને કામથી પરવારીને આરામ લેવાનો તથા શેહરના પાદશાહને લગતું કામ ચાલવાનો છે. પવિત્ર ઉજીરનને, અશો જોતીને, હોમની ક્રિયા કરનારને, આતર વક્ષીને, તથા જુદી જુદી ક્રિયા માટે મુકરર કીધેલા અશો પુરૂષને હું વખાણું છું. સેતારા, માહાતાબ, આફ્તાબ અને રોશણીઓને હું આરાધું છું.

અઇવિસરૂથ્રેમ ગેહ.

ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજદહ્રાઑ અષ્યેમ્ વૉહૂ (૩) ફ્રવરાને મજદયસ્નો, જરથુશ્ત્રીશ, વીદએવો, અહુર-ત્કએષો; અઇવિસ્રૂથ્રેમાઇ અષઑને અષહે રથ્વે, યસ્નાઇચ વહ્માઇચ, ક્ષ્નઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ, ફ્રાહત વીસ્પાંમ હુજ્યાઇતેએ, જરથુશ્ત્રોતેમાઇચ, અષઑને અષહે રથ્વે, યસનાઇચ વહ્માઇચ, ક્ષ્નઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ. અષાઉનાંમ ફ્રવષીનાંમ, ગેનાંનાંમચ વીરોવાંથ્વનાંમ, યાઇર્યાઑસ્ચ હુષિતોઇશ, અમહેચ હુતાશ્તહે હુરઓધહે, વૅરેથ્રઘ્નહેચ અહુરધાતહે, વનઇન્ત્યાઑસ્ચ ઉપરતાતો, ક્ષ્નઑથ્ર યસ્નાઇચ વહ્માઇચ, ક્ષ્નઑ-

થ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ, યથા અહૂ વઇર્યો જંઓતા ફ્રામે મ્રૂતે, અથા રતૂશ અષાત્ ચિત્ હચ, ફ્રા અષવ વીધ્વાઓ મ્રઓતૂ. અહુરૅમ મજદાંમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે, જરથુશત્રૅમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે, જરથુશત્રહે અષઓનો ફ્રવષીમ યજમઇદે, અમૅષે સ્પૅન્તે અષઓનાંમ યજમઇદે, અષાઉનાંમ વઙ્ઉહીશ સૂરાઓ સ્પૅન્તાઓ ફ્રવષયો યજમઇદે, અસ્તવતો મનખ્યાચ અપનોતૅમૅમ રથ્વાંમ યજમઇદે, યએતુશ્તૅમૅમ યજતનાંમ. હઙ્હનુશતૅમૅમ અષહે રથ્વાંમ અઇવિનસાસ્તૅમૅમ, જધ્મૂશ્તૅમાંમ અષઓનો અષહે રથ્વો રતુક્રિતીમ યજમઇદે.

અઇવિસ્રૂથ્રૅમૅમ અષવનેમ અષહે; રતૂમ

યજમઇદે. અઇબિગાઇમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે. થ્વાંમ આતરૅમ અહુરહે મજદાઓ પુથ્રૅમ, અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે, અસ્મન હાવન અષહે રતવો યજમઇદે. અયઙ્હ-એન હાવન અષહે રતવો યજમઇદે હધ જઓથ્રેમ હધ-અઇવ્યાઓઙ્હનૅમ, ઇમત બરૅસ્મ અષય ફ્રસ્તરૅતૅમ, અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે. આપ ઉર્વઇરે યજમઇદે, અઓઉર્વતાંમ ઉરૂને અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે.

ફ્રાદત-વિસ્પાંમ--હુજ્યાઇતીમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે. જરથુશ-ત્રૅમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે. માથ્રૅમ સ્પૅન્તૅમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે. ગેઉશ ઉર્વાનૅમ અષવનૅમ

અષહે રતૂમ યજમઇદે. જરથુશત્રોતૅમચ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે. જર-થુશત્રૅમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે.

આથ્રવનૅમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે. રથએશતારૅમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે. વાસ્ત્રીમ ફ્શુયન્તૅમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે. ન્માન-હે ન્માનો-પઇતીમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે. વીસો વીસ્પઇતીમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે. જન્તે-ઉશ જન્તુપઇતીમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે. દઙ્હેઉશ દઙ્હુપઇતીમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે.

યવાનૅમ હુમનઙ્હેમ, હુવચઙ્હેમ હુ-શ્યઑથ્નૅમ, હુદએનેમ, અષવનૅમ, અષહે

રતૂમ્ યજમઇદે. યવાનેમ્ ઉખ્ધો-વચઙ્-હૅમ્ અષવનૅમ. અષહે રતૂમ્ યજમઇદે. ખ્વએત્વદથૅમ્ અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે. હઙ્હાઉર્વએસૅમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે. હુમાઇમ્ પઇરિ-જથ્નૅમ્ અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ્ યજ-મઇદે, ન્માનહે ન્માનોપથ્નીમ્ અષવનૅમ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે.

નાઇરિકાંમ્ચ અષઑનીમ્ યજમઇદે, ફ્રાયો-હુમતાંમ્ ફ્રાયો-હુખ્તાંમ ફ્રાયો હ્વરૂશ્તાંમ્, હુશ-હાંમ-સાસ્તાંમ્, રતુક્ષ-થ્રાંમ અષઑનીમ, યાંમ્ આર્મઇતીમ્ સ્પૅન્તાંમ, યાઑસ્ચ તે ઘેનાઑ અહુર-મઝ્દ. નરૅમ્ચ અષવનૅમ્ યજમઇદે, ફ્રાયો હુમતૅમ, ફ્રાયો હુખ્તૅમ્ ફ્રાયો હ્વર્શ્તૅમ

વિસ્તો ફ્રૅઓરૅઇતીમ, એવિસ્તો-કયધેમ. યેઙ્હે બ્યઓથ્નાઇશ ગએથાઓ અષ ફ્રાહેન્તે; જરથુશ્ત્રોતૅમહે શ્થ્વો યસ્નાઇચ વહ્માઇચ, જરથુશ્ત્રોતૅમ્ચ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે.

અષાઉનાંમ વંઙ્ઉહીશ સૂરાઓ સ્પૅન્તાઓ ફ્રવષયો યજમઇદે. ઘેનાઓસ્ચ વીરો-વાંથ્વાઓ યજમઇદે. યાઇર્યામ્ચ હુષિતીમ યજમઇદે. અમૅમ્ચ હુતશ્તૅમ હુરઓધૅમ યજમઇદે. વૅરેથ્રઘ્નમ્ચ અહુરધાતૅમ યજમઇદે. વનઇન્તીમ્ચ ઉપરતાતૅમ યજમઇદે.

થ્વાંમ આતરૅમ અહુરહે મઝ્દાઓ પુથ્રૅમ, અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે હધ જઓથ્રેમ હધ-અઇવ્યાઓંઙ્હનૅમ,

ઇમત્ બરૅસ્મ અષય ફ્રસ્તરૅતૅમ્ અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે. અપામ્ નપાતારૅમ્ યજમઇદે, નઇરીમ્ સઙ્હૅમ્ યજમઇદે, તખ્મૅમ્ દામોઇશ્ ઉપમનૅમ્ યજતૅમ્ યજમઇદે, ઇરિસ્તનાંમ્ ઉર્વાંનો યજમઇદે યાઓ અષઓનાંમ્ ફ્રવષયો.

રતૂમ્ ઑરૅજન્તૅમ્ યજમઇદે યિમ્ અહુરૅમ્ મજદાંમ્, યો અષહે અપનોતૅમો, યો અષહે જધ્નૂશ્તૅમો. વીસ્પ સ્રવાઓ જરથુશત્રી યજમઇદે. વીસ્પચ હ્વૂર્શ્ત વ્યઑઆશ્ન યજમઇદે, વરૂશ્તચ વરૅષ્યમ્નચ.

યેઙ્હે હતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વઙ્હો, મજદાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓઙ્હાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે. યથા અહૂ વઇર્યો (૨)

યસ્નૅમ્ચ વહ્મૅમ્ચ અઓજસ્ચ

જવરૅચ આફ્રીનામિ, અષઑનાંમ ફ્રંચષિનાંમ, ઘેનાંનાંમચ વીરો-વાંથ્વનાંમ યાઇર્યયાઑસ્ચ હુષિતોઇશ, અમહેચ હુતાશતહે હુરઑધહે, વરૅથ્રઘ્નહેચ અહુરધાતહે, વનઇનત્યાઑસ્ચ ઉપરતાતો. અષૅમ વૅાહૂ (૧). અહમાઇ રએશચ હજહ્રૅમ,-જસ મે અવઙ્હે મજ્દ-કૅરૂફે મોજ્દ.

(અઇવિસ્રૂથ્રેમ ગેહનો સાર.)

દાદાર અહુરમઝદને અઇવિસરૂથરેમ ગેહના વખતમાં હુ ખુશાલ કરૂં છું, કે જે વખત તમામ જીવ જંતુઓને આરામ માટેનો છે. જીંદગી ઉપર પાસબાનો કરનાર અઇવિસરૂથરેમને, પાક આતશને; પાણી અને ઓરવરને; અશો જરથોશ્તને; વરધી કરનાર માથ્રને; અશો દસતુરાન દસતુરને; આથ્રવન, રથેસ્તાર અને વાસ્ત્રયોશાને, ઘર મોહલ્લા, કસ્બા અને દેશના અશો ધણીને, દેશહિતકારી, પુરૂષને, દેશે દેશ ફરી મજદયસ્ની દીનનો ફેલાવો કરનાર અશો માણુસને; અશો નારી જે નેક વિચારવાલી, કને

સખુન બોલનારી અને નેક કામો કરનારી, કુળવણી પામેલી પોતાના ધણીને તાબેદાર તથા અસ્પંદારમદ અમશાસ્પંના જેવી હોય તેને; અશો નર કે જે નેક વિચાર કરનાર, નેક સખુન બોલનાર તથા નેક કામો કરનાર, ધર્મ સમજનાર, ગુનાહ નહી કરનાર હોય તેને, તથા અશો લોકોના ફરોહરોને અમો યાદ કરીએ છીએ.

ઉશહેન ગેહ.

ક્ષનઑથ્ર અહુરહે મજદાઓ. અષેમ વોહૂ (૩) ફ્રવરાને મજદયસ્નો જરથુશ્ત્રિશ વીદએવો અહુર ત્કએષો. ઉષહિનાઇ અષઑને અષહે રથ્વે, યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષનઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ, બેરજયાઇ ન્માન્યાઇચ અષઑને અષહે રથ્વે, યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષનઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ, સ્રઑષહે;

અઠ્યેહે, અષિવતો વૅરૅથ્રાજનો, ફ્રાદત્ ગએથહે, રઅનઑશ રજિશ્તહે, અરૂશ્તા તસ્ચ ફ્રાદત્ ગએથયાઑ વરૅદત્-ગએથયાઑ, ક્ષ્નઑથ્ર યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ, યથા અહૂ વઇરૂયો જઓતા, ફ્રા મે મ્રૂતે અથા રતૂશ અષાત્ચિત્ હચ, ફ્રા અષવ વીદ્વાઓ મ્રઑતૂ.

અહુરૅમ મજદાંમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે, જરથુશત્રૅમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે, જરથુશ્ત્રહે અષઓનો ફ્રવષીમ યજમઇદે, અમૅષે સ્પૅન્તે અષઓનાંમ યજમઇદે, અષાઉનાંમ વઙ્‌હુહીશ સૂરાઓ સ્પૅન્તાઓ ફ્રવષયો યજમઇદે, અસ્ત્વતો મનખ્યાચ

અપનોતॅમમ્ રથ્વાંમ યજમઇદે, યએતુશ-
તॅમમ્ યજતનાંમ, હુઙ્હનુશતॅમમ્ અવહે
રથ્વાંમ અઇવિનસાસ્તॅમમ, જધ્મૂશ-
તॅમાંમ અષઓનો અષહે રથ્વો રતુક્રિ-
તીમ્ યજમઇદે.

ઉષહિનॅમ અષવનॅમ અષહુ રતૂમ
યજમઇદે, ઉષાંમ સ્રીરાંમ યજમઇદે,
ઉષાઓઙ્હॅમ યજમઇદે, ક્ષોઇથ્નીમ
રએવત-અસ્પાંમ, ફ્રમેન્-નરાંમ ફ્રમેન્
નરો-વીરાંમ, યા ખ્રાથ્રવઇતિ ન્માન-
વઇતિ. ઉષાઓઙ્હॅમ યજમઇદે, રॅવીમ
રॅન્જત-અસ્પાંમ, યા સનત્ અવિ
હપ્તો કરૂષ્વઇરીમ જામ, અવામ ઉષાંમ
યજમઇદે. અહુરॅમ મજદાંમ અષॅવનॅમ
અષॅહે રતૂમ યજમઇદે, વॉહૂ મનો
યજમઇદે, અષॅમ વહિશ્તॅમ યજમઇદે,

ક્ષથ્રેમ વઇરીમ્ યજમઇદે, સ્પૅન્તામ્ વઙ્ઉહીમ્ આર્મઇતીમ્ યજમઇદે.

ઑરજીમ અષવનેમ અષહે રતૂમ યજમઇદે, ઑરજ વંઙ્હેઉશ અષહે, ઑરજ હ્એનયાઓ વઙ્હુયાઓ માજદયસ્નોઇશ, ન્માન્યેહે રથ્વો યસ્નાઇચ વહ્માઇચ, ન્માનીમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે; સ્રઑષૅમ અષીમ હુરઓવૅમ વૅરથ્રાજનૅમ ફ્રાદત્-ગએથૅમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે, રષ્નૂમ રજિશ્તૅમ યજમઇદે, અર્શ્તાતૅમ ફ્રાદત્-ગએથાંમ વરેદત્-ગએથાંમ યજમઇદે.

થ્વામ્ આતરૅમ અહુરહે મજદાઓ પુથ્રૅમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે; હધ જઑથ્રૅમ હધ અઇવ્યાઓઙ્હનૅમ

ઇમત્ બરૅસ્મ અષય ફ્રસ્તરૅતૅમ્ અષવનૅમ અંષહે રતૂમ્ યજમઇદે; અપાંમ નપ઼્-તારૅમ્ યજમઇદે. નઇરીમ્ સઙ્હૅમ યજ-મઇદે, તખ્મેમ દામોઇશ્ ઉપમનૅમ યજ-તેમ યજમઇદે; ઇરિસ્તનાંમ ઉર્વાનો યજમઇદે, યાઓ અષઓનાંમ ફ્રવષયો. રતૂમ બૅરૅજ-તૅમ યજમઇદે, યિમ્ અહુરૅમ્ મજદાંમ. યો અષહે અપનોતૅમો યો અષહે જધુસુશતૅમો. વીસ્પ સ્રવાઓ જરથુશત્રી યજમઇદે; વીસ્પચ હ્વર્શ્ત ષ્યઓથ્ન યજમઇદે, વરૅશતચ વરૅષ્યમનચ.

યેંઙ્હે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વઙ્હો, મજદાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓઙ્હાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે. યથા અહૂ વઇર્યો (૨).

યસ્નેમ્ચ વહ્મેમ્ચ અઓજસ્ચ જવ-રેચ્ચ આફ્રીનામિ, બરૅજતો અહુરહે નઁફ્ધો અપાંમ્ અપસ્ચ મજદધયાઓ અષૅમ્ વૉહુ (૧)

અહ્માઇ રએશચ-હુજ ધ્રૅમ-જસ મે અવંઘ્હે મજદ-કૅરૅફેહ મોજદ.

(ઉશહેન ગેહનો સાર.)

અશોઇના સરદાર અશો ઉશહેનને અમો વખાણીએ છીએ. ચલકતી બામદાદને, નુરમંદ રોશનીને, અશોઇના સરદાર અશો હોરમજદને, બેહમન, અરદીબેહસ્ત, શેહેરેવર અને અસ્પંદારમદ અમશાસ્પંદને, અશો સરોશ, રશ્ને રાસ્ત, અને આસ્તાદ ઇજદને પવિત્ર ઉશહેન ગેહના વખતમાં અમો વખાણીએ છીએ.

ખુર્શેદ નીઆએશ.

ક્ષ્નઓથ અહુરહે મજદાઓ. અષૅમ વૉહુ (૧).

૫ નામે યજદાંન. સ્તાએમ જબાએમ દાદાર અહુરમજદ, રયોમંદ, ખરૅહમંદ, હરૂવેસ્પ આગાહ કૅરૂદગાર, ખુદાવંદાંન, ખુદાવંદે પાદશાહ, બરૂ હમા પાદશાહાંન, નગાહદારે ખાલેકે મખ્લુક, અલરજક રોજી દહેન્દે, કાદેર ઓ કવી ઓ કદીમ, બક્ષાયનદે બક્ષાયેશગરૅ મેહરૂબાંન. ત્વાનાં ઓ દાના ઓ દાદાર, ઓ પાક પરૂવરૂદેગાર, આદેલ પાદશ્પહાએ તો બેજવાલ બાશદ. અહુરમજદ ખોદાએ અવજૂની ગુરૂજ ખરહે અવજાયાત. ખુરૂશેદ અમર્ગ રયોમંદ અઉર્વદ અસ્પ બેરસાદ. ઍજ હમા ગુનાહ પતિત પશેમાનઓમ. ઍજ હરૂવસ્તીન દુશમત દુજૂખ્ત દુજવરૅશ્ત, મૅમ ૫ ગેથી મનીદ, ઉએમ

ગુષ્ત ઉએમ કર્દ ઉએમ જસ્ત, ઉએમ બુન બુદ અઁસ્તેહ. અઁજાન્ ગુનાહ્ મનશની ગવશની કુનશની, તની રવાંની ગેથી મઇન્યુઆંની અઁએ અવાક્ષ પશેમાંન, પસે ગવશની પ પતિત હોમ.

નૅમસ્ સે અહુરમજ્દ, (ત્રણ વાર) થ્રીશચિત્ પરો અન્યાઇશ દામાંન. નૅમો વે અમૅષા સ્પૅન્તા, વીસ્પે હુવૅ હુજઓાષાઓ, અએતત્ જહાત્ અહુરૅમ મજદાંમ, અએતત્ અમૅષે સ્પેન્તે, અએતત્ અષઓાનાંમ ફ્રવષિશ, અએતત્ વયાંમ દરૅઘોખધાતૅમ, ક્ષ્નઓાથ અહુરહે મજદાઓ, તરોઇદીતે અઙ્રહે મઇન્યેઉશ, હઇથ્યાવરૂશતાંમ હાત્ વસ્ના ફ્રૅરષોતૅમૅમ. સ્તઓમિ અષૅમ. અષૅમ વોહૂ ૧).

ફ્રસ્તુયે હુમતોઇબ્યસ્ચા, હૂખ્તોઇ-બ્યસ્ચા, હ્વૅર્શ્તોઇબ્યસ્ચા; માંથ્વોઇબ્યસ્ચા વર્ષ્દ્વોઇબ્યસ્ચા વર્શત્વોઇબ્યસ્ચ. અઇ-બિગઇર્યા દઇથે, વીસ્પા હુમતાચા, હૂખ્તાચા હ્વૅર્શ્તાચા; પઇતિરિચ્યા દઇથે, વીસ્પા દુશમતાચા, દુઝૂખ્તાચા દુઝ્વર્શ-તાચા. ફ્રૅરા વે રાદ્બી અમૅષાસ્પેન્તા, યસ્નૅમચા વહ્મૅમચા, ફ્રૅરા મનઙ્હા ફ્રૅરા વચઙ્હા ફ્રૅરા શ્યઑથના, ફ્રૅરા અઙ્હુયા, ફ્રૅરા તન્વસ્ચીત્ ખ્વ્યાઓ ઉશતનૅમ; સ્તઑમી અષૅમ. અષૅમ વૉહૂ ૧).

નૅમો અહુરાઇ મઝ્દાઇ, (ત્રણ વાર) નૅમો અમૅષએઇબ્યો સ્પેન્તએઇબ્યો, નૅમો મિથ્રાઇ વૉઉરૂ-ગઑયઑઇતેએ, નૅમો હ્વૅર્ક્ષએતાઇ અઉર્વત્ અસ્પાઇ,

નૅમો આઇરયો હાઇથ્રાઇરયો, યાઑ અહુરહે મજ્દાઑ. નૅમો ગેઉશ નૅમો ગયેહે, નૅમો જરથુશત્રહે સ્પિતામહે અષઑનો ફ્રવસેએ, નૅમ વીસ્પયાઑ અષઑનો ફ્રૅશીશ, હુઇથ્યાઇચ બવાંઇથ્યાઇચ બુષ્યાં-ઇથ્યાઇચ.

(હાવન ગેહમાં) ☞ વૅહૂ ઉખ્ધ્યા મનઙ્હા ક્ષથ્રા અષાચા ઉશતા તનૂમ (ત્રણ વાર) અષૅમ વૅહૂ ૩)

(રપિથ્વન ગેહમાં) ☞ ઇમા રઑચાઑ બરૅજિશ્તૅમ બરૅજિમનાંમ (ત્રણ વાર) અષૅમ વૅહૂ).

(ઉજીરન ગેહમાં) ☞ યહ્મી સ્પૅન્તા થ્વા મઇન્યૂ ઉર્વઍસે જસો. (ત્રણ વાર) અષૅમ વૅહૂ ૩).

હુવરૅક્ષએતૅમ અમૅષૅમ રએમ અઉરૂવત્ અસ્પૅમ યજમઇદે. મિથ્રૅમ વાઉરૂ ગઓયઓઇતીમ્ યજમઇ દે, અર્શ-વચઙ્-હૅમ વ્યાખ્નૅમ્ હજઙ્ર-ગઓષૅમ્ હુતાશ-તૅમ, બએવરૅ-ચશ્મનૅમ, બૅરૅજન્તૅમ, પૅરૅથુ-વએધયનૅમ સૂરૅમ અપ્નક્નૅમ, જધાઉરૂવાઓઙ્હૅમ. મિથ્રૅમ વીસ્પનાંમ દખ્યુનાંમ દઙ્હુપઇતીમ્ યજમઇદે, યિમ ક્રદથત્ અહુરો મજદાઓ, ખરૅનઙ્-ઉહસ્તૅમમ્ મઇન્યવનાંમ યજતનાંમ, તત્નો જમ્યાત્ અવંઙ્હે, મિથ્ર અહુર બૅરૅજન્ત. હ્વૅરૅક્ષએતૅમ અમૅષૅમ રએમ અઉરૂવત્—અસ્પૅમ યજમઇદે.

☞ તિશ્ત્રીમ દ્રૂવો ચશ્મનૅમ યજ-મઇદે. (ત્રણ વાર) ☜ તિશ્ત્રીમ યજ-

મઇદે. તિશત્ર્યેન્યો યજમઇદે, તિશત્ર્યો રએવાંઓ ખરૅનઙુહાઓ યજમઇદે, વનન્તૅમ સ્તારૅમ મજદધાતૅમ યજમઇદે. તિશત્રીમ સ્તારૅમ રએવન્તૅમ ખરૅનઙુ-હુન્તૅમ યજમઇદે. થ્વાષૅમ ખ્વધાતૅમ યજમઇદે, જરૂવાનૅમ અકરનૅમ યજમઇદે. જરૂવાનૅમ દરૅઘો ખ્વધાતૅમ યજમઇદે. વાતૅમ સ્પેન્તૅમ હુધાઓઙહૅમ યજમઇદે. રજ્જિશતાંમ ચિસ્તાંમ મજદધાતાંમ અ-ષઓનીમ યજમઇદે. દએનાંમ વઙુહીમ માજદયસ્નીમ યજમઇદે. પથાંમ ખ્વાસ્તાઇતીમ યજમઇદે. જરૅનુમન્તૅમ સૂરેમ યજમઇદે. સઓકન્તૅમ ગઇરીમ મજદ-ધાતૅમ યજમઇદે. વીસ્પૅમચ અષવનૅમ મઇન્યઓમ યજતૅમ યજમઇદે. વીસ્પૅમચ અષવનૅમ ગએથીમ યજતૅમ યજમઇદે.

હુઓમ ઉરૂવાનૅમ યજમઇદે, હુવાંમ ક્રવષીમ યજમઇદે, જસમે અવં ઙ્હે મજદ અષાઉનાંમ વઙ્ઉહિશ સુરાઓ સ્પેન્તાઓ ક્રવષયો યજમઇદે. હ્વૅરક્ષએતૅમ અમૅષૅમ રએમ અઉરૂવત્‌-અસ્પૅમ યજમઇદે. અષૅમ વૅાહૂ (૩).

ક્રવરાને મજદયસ્નો જરથુશત્રિશ; વીદએવો, અહુર-તકએષો. (હાવન રપિથવ-કે ઉજીરન જે ગેહ હોય તે પઢવી), ક્રસસ્તયએચ હ્વૅરક્ષએતહે અમૅષહે રએવહે અઉરૂવત્-અસ્પહે, ક્ષનઓથ્ર યસ્નાઇચ વહમાઇચ ક્ષનઓથ્રાઇચ ક્રસસ્તયએચ, યથા અહૂ વઇરૂયો જઓતા ક્રા-મે મૂતે, અથા રતુસ અષાતચિત્ હચ, ક્રા અષવ વીદ્વાઓ મ્રઓતૂ.

હૂરક્ષએતેમ અમેષેમ રએમ અઉરૂવત અસ્પેમ યજમઇદે. આઅત યત હૂર-રઓક્ષને તાપયેઇતિ, આઅત યત હૂર-રઓચો તાપયેઇતિ, હિશતેન્તિ મઇન્ય-વાઓાઙ્હો યજતાઓાઙ્હો, સતેમૂચ હજ-ઙ્રેમચ. તત ખરેનો હામબારયેઇન્તિ, તત ખરેનો નીપારયેઇન્તિ, તત ખરેનો બક્ષેન્તી, જામ પઇતી અહુરધાતાંમ. ફ્રાધતીચ અષહે ગએથાઓ, ફ્રાધતિચ અષહે તનુયે. ફ્રાધતિચ હૂરે, યત અમેષેમ રએમ અઉરૂવત અસ્પેમ.

આઅત યત હૂર ઉજીક્ષયેઇતિ, બવત જામ અહુર ધાતાંમ યઓાજદાથ્રેમ, આપેમ તચિન્તાંમ યઓાજદાથ્રેમ, આ-પેમ ખયનાંમ યઓાજદાથ્રેમ, આપેમ

જરયનાંમ્ યઑાજદાથ્રૅમ, આપૅમ અરૂ-મએશતાંમ્ યઑાજદાથ્રૅમ, ખ્વત્ દાંમ અષવ યઑાજદાથ્રૅમ, યાઓ હૅન્તિ સ્પૅન્તહે મઇન્યેઉશ.

યેઇધી-જિ હ્વૅરૅ નોઇત્ ઉજ્ઉક્ષ્યેઇતિ, અધ દએવ વીસ્પાઑ મૅરૅન્ચિન્તિ યાઑ હૅન્તિ હપ્તો-કર્ષ્વોહ્વ, નવ-ચીશ મઇન્યવ યજત, અઙ્હુવ અસ્તવઇતિ પઇતિ-દ્રાંમ, નોઇત્ પઇતિશતાંમ વિધેન્તિ.

યો યજઇતે હ્વૅરૅ, યત અમૅષૅમ રએમ અઉર્વત્ અસ્પૅમ. પઇતિશતાતેએ તૅમ-ઙ્હાંમ, પઇતિશતાતેએ તૅમસચિથ્રનાંમ દએવનાંમ, પઇતિશતાતેએ તાયુનાંમચ હજસનાંમચ, પઇતિશતાતેએ યાતુનાંમચ પઇરિકનાંમચ, પઇતિશતાતેએ ઇથ્યે-

જઙ્હો મૅરૅષઆનહે. યજઇતે અહુરૅમ મઝંદાંમ, યજઇતે અમૅષે સ્પૅન્તે, યજઇતે હઓમ ઉરૂવાનૅમ, ક્ષનાવયેઇતી વીસ્પે મઇન્યવચ યજત ગએથ્યાચ, યો યજઇતે હ્વૅરૅ, યંત અમૅષૅમ રએમ અઉરૂવત્-અસ્પૅમ.

યજાઇ મીથ્રૅમ વૅાઉરૂ-ગઓયઓઇતીમ, હજઙ્રગઓષૅમ બએવરૅ ચખ્મનૅમ. યજાઇ વજરૅમ હુનિવીખ્તૅમ, કમૅરૅધે પઇતિ દએવનાંમ, મિથ્રો યો વૅાઉરૂ-ગઓ યઓઇતોઇશ. યજાઇ હખૅધ્રૅમચ, યત અસ્તિ હખૅધ્રનાંમ, વહિશ્તૅમ અન્તરૅ માઓઙ્હૅમચ હ્વૅરૅચ.

અહે રય ખરૅનઙ્હચ, તૅમ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, હ્વૅરૅક્ષએતૅમ અમૅષૅમ રએમ અઉરૂવત્-અસ્પૅમ, જઓથ્રાબ્યો,

હુરક્ષએતૅમ અમૅષૅમ રએમ અઉરૂવત્ અસ્પૅમ યજમઇદે. હુઑમ યો ગવ બરૅસ્મન, હિજવો દઙ્હુઙ્હુ, માંથ્રચ વચચ પ્યઑથ્નચ, જઑથ્રાબ્યસ્ચ અરૂશુખ્ધએઇબ્યસ્ચ વાધજિબ્યો.

યેઙ્હે હાતાંમ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વઙ્હો, મજદાઑ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઑઙ્હાંમચા તાંસ્ચા તાઑસ્ચા યજમઇદે.

(બાજમાં પઢવું) હોરૂમજદ ખોદાએ અવજૂની મરૂદુમ, મરૂદુમ સરૂદગાં, હુમા સરૂદગાં, હુમઆયશતે વહાં, ઉએમ વહેદીને માજદયસ્નાં, આગાહી આસ્તવાંની નેકી રસાંનાદ એદુન બાદ. (પ્રગટ પઢવું) યથા અહૂ વઇર્યો ૨) યસ્નૅમચ વહ્મૅમચ અઑજસ્ચ જવરૅચ

આફ્રીનામીં, ધુૅરક્ષએતહે અઁમષાહે રએવહે અઉર્વત્-અસ્પહે. અષૅમ વૉહૂ ૩.

અહુરાનીશ અહુરહે વહિશતાબ્યો જઑથ્રાબ્યો, સ્ત્રએશતાબ્યો જઑથ્રાબ્યો, દહ્મો-પઇરિ-અઙ્હુર્શતાબ્યો જઑથ્રાબ્યો. અષૅમ વૉહૂ ૧). અહ્માઇ રએશચ-હ્વઙ્રૅમ--જસ મે અવઙ્હે મજ્દ,--કૅર્ફ્રે મ્રાજ્દ. અષૅમ વૉહૂ ૧)

રોજ નેક્નાંમ રોજ પાક્નાંમ રોજ પાક્ મુબારક્ (જે રોજ હોય તે પઢવો) માહ્ મુબારક્ (જે માહ હોય તે પઢવો) ગાહે (જે ગેહ હોય તે પઢવી) નમાજ દાદારે ગેહાન્ દામાન્. ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજ્દાઓ, તરોઇદીતે અઙ્રહે મઇન્યેઉશ, હ્વઇથ્યા વરૂશતાંમ હ્યત વસ્ના ફ્રષોતૅમૅમ. સ્તઑમિ અષૅમ, અષૅમ વૉહૂ ૧)

શુરૂજ ખ્રરહે અવજાંયાદ્દ. ખુરૂશેદ્દ-અમર્ગ્, રયોમંદ્દ અઉરૂવત્ અસ્પ એર-સાદ્દ. અમાવન્દ્દ પીરોજગરૂ, અમાવંદી પીરોજગરી દાદ દીને વેહે માજદયસ્નાં, આગાહી રવાઇ ગવાફ્રીન્ગાનો બાદ્દ, હફ્ત ક્રેશ્વર જમીન્ એદુન્ બાદ્દ. મન્ આનો આવાયદ્દ શુદન્, મન્ આનો આવાયદ્દ શુદન્, મન્ આનો આવાયદ્દ શુદન્. અષેમ વોહૂ ૧)

(દખણ દીશા તરફ મોહું કરીને ભણવું)

દાદારે ગેહાં દીને માજદયસની દાદે જરથુશત્રી. નેમસે-તે અષાઉમ સેવિશતે, અરેદ્વી સુરે અનાહિતે. અષઓાને અષેમ વોહૂ ૧). નેમો ઉર્વદારે વઙ્ઉહી મજદધાતે અષઓાને. અષેમ વોહૂ ૧). હૂરેક્ષએતેમ અમેષેમ રએમ અઉરૂવત્ અસ્પેમ યજ-

મઇદ્દે. અષેમ વોહૂ ૧). ખુરશેદ્દ અમગ્રૂ રયોમંદ્દ અઉર્વત્ અસ્પ બેરસાદ. અષેમ વોહૂ ૧).

(ખુરશેદ નીઆએશનો સાર.)

બીજી સઘળી પેદાયશોની આગમજ એ હોરમજદ તુંને ત્રણ મરતબે અમો નમીએ છીએ. અમર વરધી કરનાર ખોરશેદ ઇજદ અમારી મદદે પોંહચો. સાચા વિચાર, સાચા વચન અને સાચાં કામને અમે પકડી રાખીએ. અને જુઠા વિચાર, જુઠા વચન અને જુઠાં કામોને અમો છોડી દઇએ. ચલકાતમંદ અને નુરમંદ ખોરશેદને અમો આરાધીએ છીએ, જેની રોશની અને તડકાંથી આએ દુન્યા માહેલી તમામ અપવીત્રાઇ અને ગલીચીનો નાશ થાયછે. પાણી, જમીન અને ઝાડપાંનો સુરજના ઉગવાથી ખીલે છે, વધેછે અને પવિત્ર થાયછે. જો સુરજ નહી ઉગે તો આએ દુન્યામાં કોઇબી જાનદાર પેદાયશ જીવી શકે નહીં. સઘળે ઠેકાંણે અંધારૂં પંથરાઇને આબાદીનો નાશ થાય. જે કોઇ ખોરશેદની ખુબી પીછાંનવા સાથે તેની આરાધના કરે તે ગોયા દાદાર હોરમજદને પીછાંનવા અને તેની આરાધના કરવા બરાબર છે.

મેહેર્ નીઆએશ.

પ નાંમે યજદાંન્ હોરમજદ ખોદાએ અવજુની, ગ્રૂજ ખરહે અવજાયાત. મેહેર્ ફ્રાગયોદ દાવરે રાસ્ત બેરસાદ. અઁજ હુમા ગુનાહ પતિત પશેમાન્ઓમ. અઁજ હરૂવસ્તીન દુશમત દુજુખ્ત દુજવરેશ્ત, મઁન્ પ ગેથી મનીદ, ઉએમ ગુફ્ત ઉએમ કર્દ્ ઉએમ જસ્ત, ઉએમ બુન્ બુદ અઁસ્તેદ. અઁજાંન્ ગુનાહ મનશની ગવશની કુનશની, તની રવાંની ગેથી મઇન્યુઆંની, ઓખે અવાક્ષ્ પશેમાંન્, પસે ગવશનાં પ પતિત હોમ.

નઁમસ્-તે અહુરમજદ, (ત્રણ વાર) થ્રીશચિત્ પરો અન્યાઇશ દામાંન. નઁમો વે અઁષા સ્પઁન્તા, વીસ્પે હૂઁરે

હુજઑષાઑ, અએતત્ જહાત્ અહુરૅમ મજદાંમ, અએતત અમૅષે સ્પેન્તે, અએનત્ અષઑનાંમ ફ્રવષિશ, અએતત્ વયાંમ દરૅઘોખ્વાતૅમ, ક્ષનઑથ્ર અહુરહે મજદાઓ, તરોઇદીતે અઙ્રહે મઇન્યેઉશ, હઇથ્યાવરૂશતાંમ હ્યત્ વસ્ના ફૅરષોતૅમૅમ. સ્તઑમિ અષૅમ. અષૅમ વોહૂ ૧).

ફ્રસ્તુયે હુમતોઇબ્યસ્ચા, હૂખ્તોઇબ્યસ્ચા, હ્વરૂશ્તોઇબ્યસ્ચા; માંથ્વોઇબ્યસ્ચા વખૅદ્રોઇબ્યસ્ચા વરૂશ્તવોઇબ્યસ્ચ. અઇબિગઇરૂયા દઇથે, વીસ્પા હુમતાચા, હૂખ્તાચા હ્વરૂશ્તાચા; પઇતિરિચ્યા દઇથે, વીસ્પા દુશમતાચા, દુજૂખ્તાચા દુજ્વરૂશતાચા. ફ્રૅરા વે રાહી અમૅષાસ્પૅન્તા, યસ્નૅમચા વહ્મૅમચા, ફ્રૅરા મનઙ્હા ફ્રૅરા વચઙ્હા ફ્રૅરા શ્યઑથના, ફ્રૅરા

અઞ્હુયા, ફ્રૅરા તન્વસ્ચીત્ ખ્ખ્યાઓ ઉશતનૅમ; સ્તઑમિ અશૅમ. અશૅમ વૉહૂ ૧).

નૅમો અહુરાઇ મજ્દાઇ, (ત્રણ વાર) નૅમો અમૅષએઇબ્યો સ્પૅન્તએઇબ્યો, નૅમો મિથ્રાઇ વૉઉરૂ-ગઑયઑઇતેએ, નૅમો હ્વૂરૅક્ષએતાઇ અઉર્વત્ અસ્પાઇ, નૅમો આબ્યો દ્દાઇથ્યાબ્યો, યાઓ અહુરહે મજ્દાઓ. નૅમો ગેઉશ નૅમો ગયેહે, નૅમો જરથુશત્રહે સ્પિતામહે અષઓનો ફ્રવષેએ, નૅમ વીસ્પયાઓ અષઓનો સ્તૉઇશ, હુઇથ્યાઇચ બવાંઇથ્યાઇચ બુષ્યાંઇથ્યાઇચ.

(હાવન ગેહમાં) ☞ વૉહૂ ઉખ્ષ્યા મનઞ્હા ક્ષથ્રા અષાચા ઉશ્તા તનૂમ (ત્રણ વાર) અશૅમ વૉહૂ ૩).

(રૂપિથ્વન ગેહમાં) ☞ ઇમા રચ્ઑઆચાઑ બરૅજિશ્તૅમ્ બરૅજિમનાંમ્ (ત્રણ વાર) અષૅમ વૅાહૂ ૩).

(ઉજીરન ગેહમાં) ☞ યહ્મી સ્પૅન્તા થ્વા મઇન્યુ ઉરૂવએસે જસો. (ત્રણ વાર) અષૅમ વૅાહૂ ૩).

મિથ્રૅમ વૅાઉરૂ ગઑયઑઇતીમ યજ-મઇદે, અર્શ-વચઙ્હૅમ વ્યાખ્નૅમ હજ-ઙ્રૅ ગઑષૅમ હુતાશ્તૅમ, બએવરૅ-ચષ્મ નૅમ, બૅરૅજન્તૅમ, પૅરૅથુ-વએધયનૅમ, સૂરૅમ અખ્ફ્નૅમ, જધાઉરૂવાઑઙ્હૅમ. મિથ્રૅમ વીસ્પનાંમ દખ્યુનાંમ--દઙ્હુ-પઇતીમ યજમઇદે, યિમ ક્રદથત અહુરો મજદાઑ, ખરૅનઙ્હસ્તૅમૅમ મઇન્યવ-નાંમ યજતનાંમ, તત્નો જમ્યાત અવઙ્હે, મિથ્ર અહુર બૅરૅજન્ત. મિથ્રૅમ

વૉઉરૂ-ગઑયઑઇતિમ યજમ્હઇદે. તિશ્ત્રીમ્ દૂરૂવો ચખ્મનૅમ્ યજમહઇદે. (ત્રણ વાર) તિશ્ત્રીમ યજમહઇદે. તિશ્ત્રયેન્યો યજમહઇદે, તિશ્ત્રયો રએવાઓ ખરૅનઙ્ઉહાંઓ યજમહઇદે, વનન્તૅમ સ્તારૅમ મજદધાતૅમ યજમહઇદે. તિશ્ત્રીમ સ્તારૅમ રએવન્તૅમ ખરૅનઙ્ઉહન્તૅમ યજમહઇદે. થ્વાશૅમ ખ્વધાતૅમ યજમહઇદે, જરૂવાનૅમ્ અકરનૅમ યજમહઇદે. જરૂવાનૅમ દરૅઘો ખ્વધાતૅમ યજમહઇદે. વાતૅમ સ્પૅન્તૅમ હુધાઑઙ્હૅમ યજમહઇદે. રજિશ્તાંમ ચિસ્તાંમ મજદધાતાંમ અષઑનીમ્ યજમહઇદે. દએનાંમ્ વઙ્ઉહીમ માજદયસ્નીમ્ યજમહઇદે. પથાંમ્ ખ્વાસ્તાઇતીમ્ યજમહઇદે. જરૅનુમન્તૅમ સૂરેમ યજમહઇદે. સઑકન્તૅમ ગઇરીમ્ મજદ-

ધાતૅમ યજમઇદે. વીસ્પૅમચ અષવનૅમ મઇન્યઑમ યજતૅમ યજમઇદે. વીસ્પૅમચ અષવનૅમ ગએથીમ યજતૅમ યજમઇદે. હુઓમ ઉરૂવાનૅમ યજમઇદે. હુવાંમ ફ્રવષીમ યજમઇદે. જસ મે અવંઙ્હે મજદ, અષાઉનાંમ વઙ્ઉહીશ સૂરાઑ સ્પૅન્તાઑ ફ્રવષયો યજમઇદે. મિથ્રૅમ વૉઉરૂ-ગઑયઑઇતીમ યજમઇદે.

અષૅમ વૉહૂ (૩). ફ્રવરાને મજદયસ્નો, જરથુશ્ત્રિશ, વીદએવો, અહુર-ત્કએષો; (જે ગેહ હોય તે પઢવી) મિથ્રહે વૉઉરૂ-ગઑયઑઇતોઇશ, હજઙ્રગઑષહે, બએવરૅ-ચશ્મનો, અઑખ્તો નામનો યજતહે, રામનો ખાસ્ત્રહે, ક્ષનઑથ્ર યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષનઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ. યથા અહૂ વઇર્યો જઑતા

ક્રામે ક્રૃતે, અથા રતુશ અષાત્ચિત્ હચ ક્રા અષવ વિદ્વાઓ ક્રઓત્. મિથ્રેમ્ વૌઉરુ-ગઓયઓઇતીમ્ યજમઇદે, અર્શ્ વચઙ્હુમ્ વ્યાખ્નેમ્, હજઙ્ર ગઓષેમ્ હુતાશતેમ્, બએવર્-ચશ્મનેમ્ બેરેજન્તેમ્, પેરેથુ-વએધયનેમ્, સૂરેમ અખફ્નેમ્, જધાઉરુવાઓઙ્હેમ્.

મિથ્રેમ્ અઇવિ-દખ્યૂમ્ યજમઇદે, મિથ્રેમ્ અન્તરે--દિખ્યૂમ્ યજમઇદે. મિથ્રેમ આ--દખ્યૂમ્ યજમઇદે. મિથ્રેમ ઉપઇર--દખ્યૂમ્ યજમઇદે. મિથ્રેમ અધઇર--દખ્યૂમ યજમઇદે. મિથ્રેમ પઇરિ-દખ્યૂમ યજમઇદે. મિથ્રેમ-અપ્રિપ દખ્યૂમ યજમઇદે.

મિથ્ર અહુર બેરેજન્ત અઇથ્યેજંઙ્હ અષવન યજમઇદે. સ્તેરેઉશચ માઓઙ્-

હુમૂચ હુરૅચ. ઉર્વરાઓ પઇતિ બરૅસ્મ ન્યાઓ, મિથ્રેમ વીસ્પનાંમ દખ્યૂનાંમ દઙ્હુપઇતીમ યજમઇદે. અહે રય ખરૅનઙ્હુચ તૅમ યજાઇ સુરુન્વત યસ્ન, મિથ્રમ્ વૉઉરૂ-ગઓયઓઇતીમ્, જઓ-થ્રાબ્યો મિથ્રમ્ વૉઉરૂ-ગઓયઓઇતીમ યજમઇદે. રામષયનૅમ્ હુષયનેમ અઇર્-યાબ્યો દઙ્હુબ્યો.

આચનો જમ્યાત્ અવઙ્હે, આચનો જમ્યાત્ રવઙ્હે, આચનો જમ્યાત્ રફ્ન-ઙ્હે, આચનો જમ્યાત્ મર્જ્દિકાઇ, આચનો જમ્યાત્ બએષજ્યાઇ, આચનો જમ્યાત્ વૅરૅથ્રઘ્નાઇ. આચનો જમ્યાત્ હુવઙ્હાઇ, આચનો જમ્યાત્ અષવસ્તાઇ. ઉગ્રો અઇવિથૂરો, યસ્ન્યો વહ્મ્યો, અન-અઇવિ--દ્રુખ્તો, વીસ્પમાઇ અઙ્હુઉહે

અસ્તવઇતે, મિથ્રો યો વૉઉરૂ-ગઑયઑ
ઇતિશ .

તૅમ અમવન્તૅમ, યજતૅમ સુરૅમ, દામોહુ સૅવિશતૅમ, મિથ્રેમ યજાઇ જઑથ્રાબ્યો. તૅમ પઇરિજસાઇ, વન્તચ નૅમઙ્હુચ, તૅમ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, મિથ્રેમ વૉઉરૂ-ગઑયઑઇતીમ, જઑ-થ્રાબ્યો, મિથ્રેમ વૉઉરૂ-ગઑયઑઇતીમ યજમઇદે. હુઑમ યો ગવ બરૅસ્મન, હિજવો દઙ્હુઙ્હ, માંથ્રચ વચચ શ્યઑ-થનચ, જઑથ્રાબ્યસ્ચ, અરશુખ્ધએઇબ્ય-સ્ચ વાઘજિબ્યો.

યેંઙ્હે હાતાંમ આઅત યેસ્ને પઇતી વઙ્હો, મજદાઓ અહુરો વએથા અષાત હચા, યાઓઙ્હાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે. યથા અહૂ વઇર્યો (૨).

(બાજમાં પઢવું) હોરમજદ ખોદાએ અવજુની મરૂદુમ, મરૂદુમ સરૂદગાં હુમા સરૂદગાં, હુમ બા યશતે વહાં, ઉએમ વહેદીને માજદયસ્નાં, આગાહી આસતવાંની, નેકી રસાંનાદ એદુન બાદ. (પ્રગટ પઢવું) યથા અહૂ વઇર્યો ર) યસ્નેમ્ચ વહુમેમ્ચ, અઓજસ્ચ જવરેચ આફ્રીનામિ, મિથ્રહે વાઉરૂ--ગઓયઓઇતોઇશ, હજંઙ્ર--ગઓાપહે બએવરે--ચશ્મનો, અઓખ્તો નામનો યજતહે, રામનો ખાસ્ત્રહે. અષેમ વોહૂ (૧). અહમાઇ રએશ્ચ-હ્જંઙ્રેમ-જસ મે અવંઙ્હે મજદ-કેરૂફેહ મોજદ. અષેમ વોહૂ ૧).

રોજ નેક્નાંમ, રોજ પાક્નાંમ, રોજ પાક્ મુબારક્ (જે રોજ હોય તે પઢવો) માહ મુબારક્ (જે માહ હોય તે પઢવો)

ગાહે (જે ગેહ હોય તે પઢવી) નમાજ
દાદારે ગેહાન્ દાંમાન્. ક્ષ્નઑાથ્ર અહુરહે
મજદાઑા, તરોઇદીતે અંગ્રહે મઇન્યેઉશ.
હઇથ્યાવર્શતાંમ્ હયત્ વસ્ના ક્રષોતૅમ.
સ્તઑામિ અષૅમ, અષૅમ વૉહૂ ૧)
ગુર્જ ખ્રરહે અવજાયાત્. મેહર ફ્રાગયોદ
દાવરે રાસ્ત બેરસાદ. અમાવન્દ પીરોજ-
ગર, અમાવંદો પીરોજગરી દાદ દીને
વેહે માજદયસ્નાં, આગાહી રવાઇ ગવા-
ફ્રીન્ગાની બાદ. ફ્ત્ કેશ્વર જમીન્
એદુન બાદ. મન્ આનો આવાયદ શુદન,
મન્ આનો આવાયદ શુદન્, મન્ આનો
આવાયદ શુદન્. અષૅમ વૉહૂ ૧). (દખણ
દીશા તરફ મોહું કરીને ભણવું) દાદારે ગેહાં
દીને માંજદયસ્ની દાદે જરથુશતી. નૅમસ્
તે અષાઉમ્ સૅવિશતે અરૅદવી સૂરે

અનાહિને. અષઑને અષૅમ વૅાહૂ ૧). નૅમોં ઉર્વઇરે વઉ્રાંહુ મજદધાતે અષ-ઑને. અષૅમ વૅાહૂ ૧). મિથ્રૅમ વૅાઉરુ ગઑયઑઇતીમ્ યજમઇદે. અષૅમ વૅાહૂ ૧). મેહેર્ ફ્રાગયોદ્દ દાવરૅ રાસ્ત્ બેરસાદ્ અષૅમ વૅાહૂ ૧).

(મેહર નીઆએશનો સાર.)

ખેતરોમાં આબાદી પાંથરનાર તથા વાજબી ઇનસાફ કરનાર મેહર ઇજદ અમારી મદદે પોંહચો. તમામ દેશોનો દેશ પતી મેહર ઇજદ જે સાચા શખુન બોલનાર, મીજલસમાં આદરમાન પામેલો, સાંભળવા અને જોવાની તીક્ષણ શકિતવાળો, બુલંદ દરજાનો, જાગરૂત અને બહાદુર છે તેને અમો વખાણીએ છીએ. અમારી તંદરોસ્તીને માટે, અમારી આબાદીને માટે, અમારી મદદને માટે તથા અમારી અને અમારાં કુટુંબોની વરૂધીને માટે મેહર ઇજદની રોશની દુન્યાના સઘળા ભાગોમાં પંથરાઇ રહો.

દોઆ વીસ્પ હુમત.

☞ વીસ્પ હુમત વીસ્પ હૂખ્ત વીસ્પ હ્વર્શ્ત, બઓઁઘો-વર્શ્ત. વીસ્પ દુશમત વીસ્પ દુજ્રૂખ્ત વીસ્પ દુજ્વર્શ્ત, નોઇત બઓઁઘો-વર્શ્ત. વીસ્પ હુમત વીસ્પ હૂખ્ત વીસ્પ હ્વર્શ્ત, વહિશ્તૅમ અઙ્હુઇમ્ અશએત. વીસ્પ દુશમત વીસ્પ દુજ્રૂખ્ત વીસ્પ દુજ્વર્શ્ત, અચિશ્તૅમ અઙ્હુઇમ અશએત. વીસ્પનામચ હુમત નાંમ્ હૂખ્તનાંમ હ્વર્શ્તનાંમ, વહિશ્ત અઙ્હુઇ; આઅત્ હચયિથ્રૅમ. અષૅમ વૉહૂ ૧). ☞ (ત્રણ વાર પઢવું)

(દોઆ વીસ્પ હુમતનો સાર.)

બુધિવાન માણસો સાચા વિચાર, સાચા વચન અને સાચાં કામો કરે છે, પણ બુદ્ધિ હીન માણસો જુઠા વિચાર, જુઠા વચન અને જુઠાં કામો કરે છે. સાચા વિચાર, સાચા

વચન અને સાચાં કામો માણસોને બેહશત તરફ લઇ જાય છે તથા જુઠા વિચાર, જુઠા વચન અને જુઠા કામો તેઓને દોજખ તરફ ઘસડી જાય છે.

દોઆ નામ્ સેતાયશ્નને.

ક્ષ્નઑથ્ર અહુરેહે મજ્દાઓ. અષેંમ વોહૂ ૧). બનામે યજદે બક્ષાયન્દેહે બક્ષાયેશગરે મેહરબાન્. નામ સેતાયશને ઓએ અહુરમજ્દ, હમા બુદ્દ ઓ હમા હસ્ત ઓ હમા બેદ્દ. નામે યજદે સ્પેના મીનો. અન્દરૂઅચ્ મીનોયાંન્ મીનો. અઝશ ખુદ્દ--અશ-યક્ નામ્ અહુરમજ્દ અચ. ખોદાએ મહેસ્ત, ઓ તવાના ઓ દાના ઓ દાદર્, ઓ પરવરતાર્ ઓ પાના ઓ ખાવર, ઓ કૅર્ફેહગર્ ઓ અવક્ષીદાર્, અવીઝેહ વેહ-દાદસ્તાંની ઓ હમાઝોર્.

સેપાસ ઓએ વજોગેં હુસત્યાંન, કે આફ્રીદ અવર્નાદ, ઓપ-ખેશ અન્ગાંમ બતી જોર ઓ દાનાઇ, અવરૂતર શશ અમશાસ્પન્દાંન, અવદ વેશ યજદાંન, રોશન બહેશત ગરોથ્માન, ઓ ગેરદે આસ્માન, ઓ ખૂરે તાવા, ઓ માહે બાંમી, ઓ સતરે વશ-તોખ્મ, ઓ બાદ ઓ અન્દર-વાએ, ઓ આવ ઓ આતશ, ઓ જમીન ઓ ઉરૂવર, ઓ ગોસ્પન્દ ઓ અયોખ્સસ્ત ઓ મરદૂમ.

યજશને ઓ ન્યાયશને, અજ ઓએ ખોદાએ કેરૂફેગર, કે મેહ કદ અજ હર ગેતીહા દહેશનાન, મરદુમ પ ગોબાએશ, માદાંન દાદ ઓ શેહયારીએ હુન્ગાંમ, રાઈનીદારીએ દામાંન, પરખ્મ અંગી-જશને પરહીજ દીવાન.

નમાજ ઓઆએ વીસ્પ-આગાહ્ અશ ખાવર્, કેશ ફ્રેસ્તીદ ૫ જરથુશત સ્પેંત-માંન્ અશો ફ્રેોહર, અશતશ્એ ઓઇ દામાંન્, દીન્દાનેશને વરોએશને, આસ્ન ખરદી, ગોશો સ્રૂત-ખરદી. દાનાઇ ઓ રાઇનીદારીએ વીસ્પ હુસ્તાંન્, ઓ બૂદાંન્ ઓ બેદાંન્, ફ્હન્ગાન્ ફ્હન્ગ માથ્ર-સ્પેંન્ત, કુ બેદ રવાન્ હુ—પૂલ્, ઓ બુખ્તારો ઍજ દુજખ્, વદાર્ દાર્, ઓએ આંને પહેલૂમ અખોઆંન્, અશોઆન્ રોશાન્ હૅન્દ, હુબોઇ હમા-નેકી.

૫ ફ્માને તો ખાવર્, ૫ ફ્માને તો ખાવર્, ૫ ફ્માને તો ખાવર્; પદીરમ ઓ મીનમ્ ઓ ગોયમ્, ઓ વર્જમ દીને વેહ્ અવીજેહ્, આસ્તવાન્ હોમ

પ હુરૂ કૅરૂફૅ, અવાક્ષ ઍજ્ઞ વીસ્પ બજે, અર્વાજે દારમ્ ખુદશ્ આસ્નીદૅ કુનશને, પરૂહોજશને ઓ પાક્, શશ્ જોરાંને જાન, મનશનૅ ગવશનૅ કુનશનૅ, ઓ વીરૂ ઓ હોશ ઓ ખેરદ.

પ કાંમે તો ફૅરૂફૅગરૂ તવાનમ્ કર્દ્, આંને તો પરસ્તશનૅ, પ વેહ—મનશનૅ વેહ ગવશનૅ વેહ વર્જશનૅ, વશાએમ રાહે રોશન્, કે ઓમ્ નરસદ્દ ગેરાન્ પજદ દોજખ, વદીરમ પચેશંદર્ગ. ઓ રસમ આને બેહેશતે પૂરૂ—બોએ, હુરૂવસ્પ-પેસોદ ઓ હમાખારો.

સેતાયશનૅ ઓએ અનક્ષીદારૂ ખોદાએ, કુદાંમે કૅરૂફૅ, પાદ દહેશનૅ કુનન્દ, ફ્રમાંન રાદનીદારાંન, અવદુમ બૂજેદ દરૂવન્દાંન

અચ્ ઍજ દોજખ્, એ અવીજ્ઞેહા વીનારેહ્ વીરુપ. ☞ સેતાયશનૅએ દાદાર્ અહુરમજ્દ, હરૂવસ્પ આગાહ્, એ તવાના એ તવન્ગર્. હફ્ત અમૅશાસ્પન્દ, એ બૅહરામ્ યજદે પીરોજગર્, દુશમન્ જદાર્, અમ હુતાશતૅ બેરસાદ્. અષૅમ વૉહૂ ૧. ☞ (ત્રણ વાર પઢે.)

(દોઆ નામ સેતાયશનેનો સાર.)

પાક ખોદા જે નેઆમતનો બક્ષનાર, ગુનાહ માફ કર નાર, બુલંદદરજાનો, ઈનસાફી, સર્વ શક્તિવાંન, ગેબી આમાં ગેબી, સર્વજ્ઞાની તથા સઘળાનું પોષણ કરનાર છે તેની હું સ્તુતી કરૂં છું. તેજ સાહેબ સઘળી દુન્યાને પેદા કરનાર અને તેનો અંત લાવનાર છે. તેણેજ આસમાન, જમીન, પાણી, સુર્ય, ચંદ્ર, તારા, રોશની, હવા, ગરમી, ઝાડપાન, ગોસ્પંદ વગેરે પેદા કીધું છે. એ બધાઓમાં તેણે માણસને અકલ આપીને સઉથી ચઢતે દરજ્જેતું બનાવ્યું છે. તેણેજ પેગંબર જરથોસ્તને દીન આપી આએ દુન્યામાં મોકલ્યા. તમામ બદ હવસોને

દાબી સવાબના કામો હું કરૂં જેથી કરીને મારા મરણ પછી ચીનવત પુલ આસાંનીથી પસાર કરૂં અને બુલંદ બેહશતનું ઉતમ સુખ મેલવું, દાદાર હોરમજદ, સાતે અમશાસ્પંદ અને ફતેહમંદ બેહરામ ઇજદ મારી મદદે પોંહચો.

ચારે દિશાનો નમસ્કાર.

ઍજ હુમા ગુનાહ પ પતિત્ પશેમાંન્ઓમ. અશેમ વોહૂ ૧).

☞ નેમો આઓઙ્હાંમ્ અસઙ્હાંમચ શોઇથ્ર નાંમચ, ગઓયઓઇતિનાંમચ, મએથનનાંમચ અવો-ખરેનનાંમચ, અપાંમચ જમાંમચ ઉર્વરનાંમચ, અઙ્હાઓસ્ચ જમો, અવઙ્હેચ અઘ્નો, વાતહેચ અષઓનો, સ્ત્રાંમ્ માઓઙ્હો હુરો, અનઘ્રનાંમ્ રઓચઙ્હાંમ ખ્વધાતનાંમ્, વીસ્પનાંમચ, સ્પેન્તહે મઇન્યેઉશ

હામનાંમ્ અષઓાનાંમ, અષઓાનિ-નાંમચ અષહે રથ્વાંમ. અષેમ વોહૂ ૧). (ચારે દિશા તરફ ફરીને પઢવું, હાવન ગેહમાં પુર્વ, દક્ષિણ, પશ્ચિમ અને ઉત્તર તરફ તથા રપિથ્વન અથવા બીજી હાવન તથા ઉજીરન ગેહમાં પશ્ચિમ, દક્ષિણ, પુર્વ અને ઉત્તર એમ અનુક્રમે અકેકીવાર ફરીને પઢવું.) **અહમાઇ રએશચ, હુજઙ્રેમ, જસમે અવઙ્હે મજદ, કેરૂકે મોજદ. અષેમ વોહૂ ૧).**

(ચારે દિશાના નમસ્કારનો સાર.)

આએ જગાઓ શેહરો, ખેતરો, રેહવાનાં મકાંનો, પાંણી, જમીન, ઝાડપાન, આસ્માન પવન, તારા, ચંદ્ર અને સુરજ એ બધાઓને નેમાજ હોજો. સ્પેનામીનોને લગતી તમામ અશો પેદાયશના નર અને નારીઓને નમસ્કાર હોજો.

માહ બખ્તાર્ નીઆએશ્.

૫ નામે યજદાંન્ અહુરમજદ ખોદાએ અવઝુનો, ગુરૂજ ખરેહ અવઝાયાદ. માહ બખતાર માહ યજદ બેરસાદ.

ઍજ હમા ગુનાહ પતેત્ પશેમાનુમ, ઍજ હરવૅસ્તીન્ દુશમત દુઝૂખ્ત દુઝવરૅશ્ત, મૅમ ૫ ગેથી મનીદ, ઉઅમ ગુફ્ત ઉઇમ કર્દ ઉઇમ જસ્ત, ઉઇમ બૂન્ બૂદ એસ્તેદ; ઍજ આંન્ ગુનાહ મનશ્નો ગવશ્નો કુનશ્ની, તના રવાંની ગેતી મઇન્યુઆંની, ઓખે અવાખશ પશેમાન, ૫ સે ગવશ્ની ૫ પતેત હોમ

(☞ સર નમાવતાં નમાવતાં ભણવું)

નૅમો અહુરાઇ મજદાઇ, નૅમો અહુરાઇ

મજદ્દાઇ, નૅમો અહુરાઇ મજદ્દાઇ; નૅમો અમૅષએઇબ્યો સ્પૅન્તએઇબ્યો, નૅમો માઑઙ્હાઇ ગઑચિથ્રાઇ, નૅમો પઇતિ દ્દીતાઇ નૅમો પઇતિ-દ્દાતે; નૅમો અહુરાઇ મજદ્દાઇ, નૅમો અમૅષએઇબ્યો સ્પૅન્ત-એઇબ્યો, નૅમો માઑઙ્હાઇ ગઑચિથ્રાઇ, નૅમો પઇતિ-દ્દીતાઇ નૅમો પઇતિ-દ્દીતે. નૅમો અહુરાઇ મજદ્દાઇ, નૅમો અમૅષએ-ઇબ્યો સ્પૅન્તએઇબ્યો, નૅમો માઑઙ્હાઇ ગઑચિથ્રાઇ, નૅમો પઇતિ દ્દીતાઇ નૅમો પઇતિ-દ્દીતે.

ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજદ્દાઓ, તરો-ઇદ્દીતે અંઙ્રહે મઇન્યેઉશ; હ્યથ્યાવર્-શતાંમ હ્યત્ વસ્ના ફ્રષોતૅમમ. સ્તઑમિ અષૅમ. અષૅમ વોહૂ ૩).

ફ્રવરાને મજદયસ્નો જરથુશ્ત્રિશ

વીહ્અેવો અહૂર—ઽકએષો (જે ગેહ હોય તે પઢે) ક્રસસ્તયએચ. માઑઙ્હુહે ગ-ઑચિથ્રહે, ગેઉશ્ચ અએવો-દાતયાઑ, ગેઉશ્ચ પૅાઉરૂ-સરેધયાઑ, ક્ષનઆથ્ર યસ્નાઇચ, વહ્માઇચ, ક્ષનઑાથ્રાઇચ, ક્રસસ્ત યએચ, યથા અહૂ વઇરૂયો જઑાતા ક્રામે અ્રતે, અથા રતુશ અષાત્ ચિત્ હચ, ફ્રા અષવ વીદ્વાઑ મ્રઑાતૂ.

નૅમો અહુરાઇ મજ્દાઇ, નૅમો અમૅષ-એઇબ્યો સ્પેન્તએઇબ્યો, નૅમો માઑઙ્-હાઇ ગઑાચિથ્રાઇ, નૅમો પઇતિ-દીતાઇ નૅમો પઇતિ-દીતે.

કત્ માઑ ઉક્ષયેઇતિ, કત્ માઑ નૅરફ્સઇતિ, પન્ચ-દસ માઑ ઉક્ષયેઇતિ, પન્ચ-દસ માઑ નૅરફ્સઇતિ. યાઑ હે ઉક્ષ્યાંસ્તાતો, તાઑ નૅરફ્સાંસ્તાતો, તાઑ

નૅરૅહ્સાંસ્તાતો, યાઍા હે ઉક્ષ્યાંસ્તાતસ ચિંત.

કે યા માઍા ઉક્ષયેઇતિ નૅરૅહ્સઇતિ થ્વત્.

માઍાઙ્હુમ ગઍાચિથ્રૅમ, અષવનૅમ અષહે રતુમ યજમઇદે. તત્ માઍાઙ્હૅમ પઇતિ-વઍેનૅમ, તત્ માઍાઙ્હુમ પઇતિ-વીસૅમ, રઍાક્ષ્નૅમ માઍાઙ્હમ અઇવિ-વઍેનૅમ, રઍાક્ષ્નૅમ માઍાઙ્હુમ અઇવિ-વીસૅમ, હિશ્તૅન્તિ અમૅષાઍા-સ્પૅન્ત, ખરૅનો દારયેઇન્તિ, હિશ્તૅન્તી અમેષાઍા સ્પૅન્ત, ખરૅનો બક્ષૅન્તી જાૅમ પઇતિ અહુરધાતાંમ.

આઅત્ યત્ માઍાઙ્હહે રઍાક્ષનિ તાપયેઇતિ, મિશ્તિ ઉર્વૅરનાંમ જઇરિ-

ગઑાનનાંમ , જરમએમ પઇતી જેમાત ઉજીક્ષ્યેઇતિ. અન્તરે-માઑાઙ્હાઑસચ, પૅરેનો-માઑાઙ્હાઑસચ, વીષ્પ્તથાઑાસચ. અન્તરૅ માઑાઙ્હુમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે, પૅરેનો-માઑાઙ્હુમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે, વીષ્પતથૅમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે.

યજાઇ માઑાઙ્હુમ ગઑાચિથ્રૅમ, બઘૅમ રએવન્તૅમ, ખરૅનઙ્હુન્તૅમ, અફ્નઙ્હુન્તૅમ, તફ્નઙ્હુન્તૅમ, વરૅચઙ્હુન્તૅમ, ક્ષતાવન્તૅમ, ઇશતવન્તૅમ, યઑાક્ષ્તિવન્તૅમ, સઑાકવન્તૅમ, જઇરિમ્યાવન્તૅમ, વૅાહવાવન્તૅમ, બઘેમ બએષજૅમ.

અહે રય ખરેનઙ્હચ, તૅમ યજાઇ

સુરૂન્વત યસ્ન, માઑઙ્હુમ ગઑાચિથ્રૅમ-
જઑાથ્રાબ્યો, માઑઙ્હુમ ગઑાચિથ્રૅમ
અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે.

હુઓમ યો ગવ બરેસ્મન, હિજવો-
દઙ્હુઙ્હુ, માંથ્રચ વચચ બ્યઑથ્નચ,
જઑાથ્રાબ્યસ્ચ અરૂશુખ્ધએઇબ્યસ્ચ
વાઘ્ઝિબ્યો.

યેઙ્હે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી
વઙ્હો, મજદાઑ અહુરો વએથા અષાત્
હચા, યાઑઙ્હાંમચા તાંસ્ચા તાઑાસ્ચા
યજમઇદે.

(બાજમાં પઢવું) હોરૂમજ્દ ખોદાએ
અવજુની મરૂડમ, મરદુમ સરૂદગાં,
હમા સરૂદગાં, હમ બા યશને વહાં,
ઉએમ વહેહીને માજદયસ્નાં, આગાહી

આસ્તવાંની નેકી રસાંનાદ્દ એદુન બાદ્દ. (પ્રગટ પઢવું) યથા અહૂ વઇરૂયે। ૨).

યસ્નેમ્ચ વહ્મેમ્ચ અઓજસ્ચ જ-વરેચ આફ્રીનામિ, માઓંઘહે ગઓ-ચિથ્રહે, ગેઉશ્ચ અએવોદ્દાતયાઓ, ગેઉ-શ્ચ પૉઉરૂ-સરેઘયાઓ, અષેમ વૉહૂ ૩).

દસ્ત અમેમ વેરેથ્રઘ્નેમ્ચ, દસ્ત ગેઉશ ખ્વાથ્રોનહીમ, દસ્ત નરાંમ પઉરૂ ગાતેમ, સ્તાહ્યનાંમ વ્યાખનનાંમ, વનતાંમ અવનેમનનાંમ, હથ્ર-ગનતાંમ હમેરેથે, હથ્રવનતાંમ દુશમઇન્યુશ, સ્તેરપતાંમ ચિથ્ર અવંઘહાંમ.

યજત પૉઉરૂ-ખરેનંઘહ, યજત પૉઉરૂ-બએષજ, ચિથ્રવે। બુયારેશ મસાંનાઓ, ચિથ્ર વે। જવને। સવો. ચિથ્રેમ બોઘ્ત

ચુંર્ઝમચિત્, ખરૅનો યર્ઝમનાઇ આપો હાયત. અષૅમ વૉહૂ ૧.

અહ્‌માઇ રએશ્ચ-હુજઙ્‌રૅમ,-જસ મે અવઙ્‌હે મજ્દ-કૅરૂકે મોઝ્દ.

રોજ નેક્‌નાંમ, રોજ પાક્‌નાંમ, રોજ પાક્ મુબારક્; (જે રોજ હોય તે પઢવો) માહ મુબારક્ (જે માહ હોય તે પઢવો) ગાહ (જે ગેહ હોય તે પઢવી) નમાજ દાદારે ગેહાન્ દાંમાન્. ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજ્દાઑ, નૅમો અહુરાઇ મજ્દાઇ, નૅમો અમૅષએઇબ્યો સ્પૅન્તએઇબ્યો, નૅમો માઑઙ્‌હાઇ ગઑચિથ્રાઇ, નૅમો પઇતિદીતાઇ નૅમો પઇતિ-દીતે. અષૅમ વૉહૂ ૧). ગુરૂજ ખરહે અવઝાયાદ્, માહ બખ્તાર્ માહ યઝદ્ બેરસાદ્, અમાવંદ્ પીરોજગર્, અમાવંદી પીરોજગરી.

દાદ્ દીન્ બેહ માજદયસ્નાંન, આગાહી રવાઇ ગોઆફરંગાંની બાદ, હફ્ત કેશવર્ જમીન્, અએદૂન્ બાદ. મન આનો આવાયદ શુદન્, મન આનો આવાયદ શુદન્, મન આનો આવાયદ શુદન્. અષેમ વોહૂ ૧.

☞ (દક્ષિણ દીશા તરફ મોહોડું કરીને પઢે) દાદારે ગેહાં દીને માજદયસ્નીદાદે જરથુશ્તી. નેમસ-તે અષાઉમ સેવિસ્તે અરૂદ્વિસૂર અનાહિતે. અષઓને અષેમ વોહૂ ૧).

નેમો ઉરૂવઇરે વઙુહિ મજદધાતે અષઓને અષેમ વોહૂ ૧).

માઓઙ્હેમ ગઓચિથ્રેમ અષવનેમ અષહે રતુમ યજમઇદે. અષેમ વોહૂ ૧.

• માહ્ બખ્તાર્ માહ્ યજદ્ બેરસાદ. અષેમ્ વોહૂ ૧).

(માહ બખ્તાર નીઆએશનો સાર.)

દાદાર હોરમજદ, અમશાસ્પંદ અને માહાતાબને હું નમું છું. આ ખોદા તારા સિવાય બીજો કોણ છે કે જે ચંદ્રની કળા ૧૫ દિવસ વધારે છે અને ૧૫ દિવસ ઘટાડે છે? અમશાસ્પંદો ચંદ્રની રોશનીને જમીન ઉપર પાંથરી નાંખે છે, જેની રોશનીથી ઝાડોના પિલા ફુટે છે; માહ યજદ જે બક્ષેશ કરનાર, ખોરેહવાળો, પાણીવાળો, ગરમીવાળો રોશનીવાળો, મદદ કરનાર, સંપતી બક્ષનાર, કુઉવત ધરાવનાર, ફાયદો કરનાર, લીલોતરી આપનાર, તંદરોસ્તી આપનાર અને ખોદાઈ શક્તિ ધરાવનાર છે. તેને હું વખાણુ છુ.

અરદ્વીસૂર્ નીઆએશ્.

૫ નામે યજદાંન્, હોરમજદ ખોદાએ, અવજૂની, ગુરૂજ ખરહે અવજાયાત. આવાં અરદ્વીસૂર્ બાંનુ બેરસાદ.

અૅજ હુમા ગુનાહ પતેત પશેમાન ઓમ. અૅજ હુરવસ્તીન દુશમત દુઝુ ખત દુઝવરેશત; મૅન પ ગેથી મનીદ, ઉએમ ગુપ્ત ઉએમ કર્દ ઉએમ જસ્ત, ઉએમ બુન બુદ એસ્તેદ. અૅજાન ગુનાહ મનશની ગવશની કુનશની, તની રવાંની ગેથી મઇન્યુઆંની, ઓખે અવાક્ષ પશેમાન, પસે ગવશની પ પતિત હોમ.

ક્ષનઓથ્ર અહુરહે મજદાઓ, તરોઇદીતે અંડ્રહે મઇન્યેઉશ; હઇથ્યાવર્શતાંમ હ્યત વસ્ના ફ્રૅરષોતૅમમ. સ્તઓમી અષૅમ. અષૅમ વોહૂ ૩).

ફવરાને મજદયસ્નો જરથુશ્ત્રિશ વીદએવો અહુર-ટકએષો (જે ગેહ હોય તે પઢવી) **ફ્રસસ્તયએચ.**

અપાંમ વંઙુહીનાંમ મજદધાતનાંમ,

અરૅદુયાઑ આપો, અનાહિતયાઑ અષઑન્યાઑ; વીસ્પનાંમચ અપાંમ મજદધાતનાંમ, વીસ્પનાંમચ ઉર્વરનાંમ મજદધાતનાંમ, ક્ષનઑથ્ર યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ. યથા અહૂ વઇર્યો જઑતા ફ્રા મે મ્રૂતે, અથા રતુશ અષાતચિત હચ, ફ્રા અષવ વિદ્વાઑ મ્રઑતૂ. યથા અહૂ વઇર્યો ૧૦.

મ્રઑત અહુરો મજદાઑ, સ્પિતમાઇ જરથુશ્ત્રાઇ, યજએષ મે હીમ, સ્પિતમ જરથુશ્ત્ર, યાંમ અરૂદ્વીમ સૂરાંમ અનાહિતાંમ, પૅરથુ-ફ્રાકાંમ, બએષજયાંમ, વીદએવાંમ, અહુરો-ત્કએષાંમ, યેસ્ન્યાંમ અઙ્હે અસ્તવઇતે, વહ્મ્યાંમ અઙ્હે અસ્તવઇતે. આથ્રુ-ફ્રાધનાંમ અષઑનીમ, વાંથ્વો-ફ્રાધનાંમ અષઑ-

નીમ, ગએથા-ક્રાધનાંમ અષઆનીમ, ક્ષએતો-ક્રાધનાંમ અષઆનીમ, દઞ્હુ-ક્રાધનાંમ અષઆનીમ.

યા વીસ્પનાંમ અરૂષનાંમ, ક્ષુદ્રાઓ યઓઝ્દધાઇતિ. યા વીસ્પનાંમ હાઇરિષિનાંમ, જાથાઇ ગરેવાંન યઓઝ્દધાઇતિ. યા વીસ્પાઓ હાઇરિષીશ, હુઝામીતો દધાઇતી. યા વીસ્પનાંમ હાઇરિષિનાંમ, દાઇતીમ રથ્વીમ પએમ અવ-બરઇતિ.

મસિતાંમ દૂરાત્ ક્રસૂતાંમ, યા અસ્તિ અવવઇતિ મસો, યથ વીસ્પાઓ ઇમાઓ આપો, યાઓ ઝેમા પઇતિ ફ્રતચન્તિ, યા અમવઇતી ફ્રતચઇતિ, હુકઇર્યાત હચ બરઝઙ્હત, અવિ જરયો વોઉરૂ-કષેમ.

• યઓઁઆજૅન્તિ વીરૂપે કરનો, જરયા વૉઉરૂ કષયા આ, વીરૂપો મઇશ્યો યઓઁઆજઇતિ, યત હીશ અવિ ક્રતચઇતિ, યત હીશ અવિ ક્રજગરઇતિ, અરૂદ્વિ સૂર અનાહીત. યેઙ્‌હે હજઙ્‌રૅમ વઇરૂયનાંમ, હજઙ્‌રૅમ અપધજ઼ારનાંમ. કસચીત્‌ચ અએષાંમ વઇરૂયનાંમ, કસચિત્‌ચ અએષાંમ અપ-ધજ઼ારનાંમ, ચથ્વરૅસતૅમ અયરે બરનાંમ, હ્વૂરૂપાઇ નઇરે બરૅશ્નાઇ.

અઙ્‌હાઓઁસચ મે અએવઙ્‌હાઓઁ, આપો અપધજ઼ારો વીજસાઇતિ, વીરૂપા ઇશ અવી કરૂષવાંન યાઇશહપ્ત. અઙ્‌હા ઓઁસચ મે અએવઙ્‌હાઓઁ, આપો હમથ અવ-બરઇતી, હાંમિનૅમચ જયનૅમચ. હામે આપો યઓઁઆજ઼દ્ધાઇતિ, હા અરૂ-બ્નાંમ ક્ષુદ્રાઓઁ, હા ક્ષથીનાંમ ગરૅવાંન,

દા ક્ષથ્રિનાંમ પઐમ. યાંમ અર્જૅમ યો અહુરો મજદાઑ, હુજવરેન ઉજ-બઝરે, ફ્રદથાઇ ન્માનહેચ, વીસસ્ચ જન્તેઉશચ દઙ્હેઉશચ.

યા અષાત્ સ્તઑત યસ્ન્ય સાવયેનિ, અહુનૅમચ વહરિમ સાવયેની, અર્યૅમચ વહિશ્તૅમ હુસ્ત્વાની, અપસચ વઙ્ઉહીશ યઑઝદથાની; હચ અન ગાથ્ન્ય વચ, ગરો-ન્માને અહુરહે મજદાઑ, જસત્ પઑઇર્યો. દથત્ અષાત્ તત અવત્ આયપ્તૅમ.

અહે રય ખરૅનઙ્હચ, તાંમ યજાઇ સુરુન્વત યસ્ન, તાંમ યજાઇ હુયસ્ત યસ્ન, અન ઝુયાઓ જવનો-સાસ્ત, અન ઝુયાઑ હુયશ્તર. અરૂદીમ સૂરાંમ

અનાહીતાંમ અષઑનીમ; જઑથ્રાબ્યો અરૂદ્વીમ સૂરાંમ અનાહિતાંમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે.

હુઑમ યો ગવ બરૅસ્મન, હિજ્વો દઙ્હુઙ્હ, માંથ્રચ વચચ ષ્યઑથ્નચ, જઑથ્રાબ્યસ્ચ અરૂષુખ્તએઇબ્યસ્ચ વાઘ્ઝિબ્યો.

યેઙ્હે હાતાંમ આઅત યેસ્ને પઇતી વઙ્હો; મજદાઑ અહુરો વએથા અષાત હચા; યાઓઙ્હાંમચા તાંસ્ચા તાઑસ્ચા યજમઇદે.

(બાજમાં પઢવું) હોરમજદ ખોદાએ અવજુની મરૂદુમ, મરૂદુમ સરૂદગાં હમા સરૂદગાં, હમ બા યશતે વહાં, ઉએમ વહેદીને માજદયસ્નાં, આગાહી

આસ્તવાંની નેકી રસાંનાદ્ધ એદુન્ આઈ.
(પ્રગટ પઢવું) યથા અહુ વઈર્યો ૨)
યસ્નૅમચ વહ્મૅમચ અઑજસ્ચ જવરૅચ
આફ્રીનામી, અપાંમ્ વઙ્ઉહિનાંમ
મજદધાતનાંમ, અરૅદુયાઓ આપો,
અનાહિતયાઓ અષઑન્યાઓ; વીસ્પ-
નાંમ્ચ અપાંમ્ મજદધાતનાંમ, વીસ્પ-
નાંમ્ચ ઉર્વરનાંમ્ મજદધાતનાંમ. અષૅમ
વૉહૂ ૧) અહ્માઇ રએશચ, હુજઙ્રૅમ,
જસમે અવઙ્હે મજદ, કૅરૅકૈ મોજદ.
અષૅમ વૉહૂ ૧)

રોજ નેક્ નાંમ, રોજ પાક્ નાંમ,
રોજ પાક્ મુબારક્; (જે રોજ હોય તે
તે પઢવો) માહ મુબારક્ (જે માહ હોય
તે પઢવો) ગાહે (જે ગેહ હોય તે પઢવી)
નમાજ દાદારે ગેહાન્ દાંમાન્.

•

ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજદાઓ, તરોઇદીતે અંઙ્રહે મઇન્યેઉશ, હુઇથ્યા વરૂશતાંમ હુયત્ વરના ક્ષેતમેમ. સ્તઓમી અષેમ, અષેમ વોહુ ૧.

ગુરૂજ પરહે અવજાયાદ. આવાં અરૂદ્વી સૂર બાંનુ બેરસાદ. અમાવન્દ પીરોજગરૂ, અમાવંદી પીરોજગરી, દાદ દીને વેહે માજદયસનાં, આગાહી રવાઇ ગવાક્રીન્ગાની બાદ, હફ્ત કેશ્વરૂ જમીન્ એદુન બાદ. મન્ આનો આવાયદ શુદન, મન્ આનો આવાયદ શુદન, મન્ આનો આવાયદ શુદન. અષેમ વોહૂ ૧.)

(દક્ષીણ દીશા તરફ મોહું કરીને ભણવું)

દાદારે ગેહાં દીને માજદયસની દાદ જરથુશતી. નેમસ્-તે અષાઉમ સેવિશતે,

અરૂદ્વીસૂરે અનાહિતે. અષઑને અર્ષેમ વૉહુ ૧). નૅમો ઉર્વઇરે વઙ્ઉહી મજદ-ધાતે અષઑને. અર્ષેમ વૉહુ ૧). અરૂદ્વીમ સૂરાંમ અનાહિતાંમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે. અર્ષેમ વૉહુ ૧) આવાં અરૂદ્વી સૂરૂ બાંનુ બેરસાદ. અર્ષેમ વૉહુ ૧

(આવાં અરૂદ્વીસૂર નીઆએશનો સાર.)

આ અરદ્વિસુર બાનુ તું મારી મદદે પોંહચ. જે પ્રમાણે દાદાર હોરમઝદે પેગામ્બર જરથોસ્તને કહયું હતું કે "આ સ્પીતમાન જરથોસ્ત મારી અરદ્વિસુર જે નિર્મળ, બોહોલી, વેહેતી, તંદરોસ્તી આપનાર, ગલીચી દુર કરનાર, ઇજવા અને આરાધના કરવાને લાયક, જીંદગી અને દુનયાને આબાદ કરનારી, માલમિલકત વધારનારી અને દેશોને આબાદ કરનારી છે તેને તું વખાણ." તેજ પ્રમાણે હું તારી વખાણ કરૂં છું. આએ અરદ્વિસુર બાનુ તું સઘળા મરદોને જોર બક્ષે છે અને જનનારી માતાઓના ગર્ભસ્થાનને સ્વચ્છ કરે

છે. તથા માતાઓને લાયક અને વખતસરનું દુધ આપે છે. આવી અરદવીસુરને હોરમજદે ઘેરની, મોહલાની, કસ્બાની અને દેશની આબાદીને માટે પેદા કીધી છે. તેટલા માટે અરદ્વિસુરની વખાણ હું કરૂં અને તેણીની નઇયતે અષેમ તથા યથાના કલામો રાગ કહાડીને ભણું તથા પાણીઓને હું પાક કરૂં.

આતશ નીઆએશ.

(નમવું) ક્ષનઑથ્ર અહુરહે મજદાઓ.

નેમ-સે તે આતર્શ મજદાઓ અહુરહે, હુધાઓ મજિશ્ત યજત. અષૅમ વૉહૂ (૧)

૫ નામે યજદાંન, હોરમજદ ખોદાએ, અવજુની, ગુરૂજ ખરહે અવજાયાદ.

(જો આતશ બેહરામ જઇને પઢતા હોઇએ તો નીચે પ્રમાણે)

☞ આતશ બેહેરામ આદર ફેરા.

(જો આતશ આદરાંન નજદીક પઢતા હોઇએ તો નીચે પ્રમાણે)

☞ આતશ આદરાંન આદર ફેરા.

(ધેરના અથવા બીજા કોઇ સાધારણ આતશની નજદીક પઢતા હોઇએ તો નીચે પ્રમાણે

☞ આતશ દાદગાહ આદર ફેરા.

અઁજ હમા ગુનાહ પતેત પશેમાન-એમ, અઁજ હરવસ્તીન દુશ્મત, દુજૂખ્ત દુજ્વરેશ્ત, મેન પ ગેથા મનીદ, ઉએમ ગુફ્ત ઉએમ કર્દ ઉએમ જસ્ત, ઉએમ બુન બુદ અઁસ્તેદ; અજાન ગુનાહ, મનશની ગવશની કુનશની, તની રવાંની ગેથી મઇન્યુઆંની, ઓખે અવાક્ષ પશેમાન, પસે ગવશની પ પતેત હોમ.

ઉસ્-મોઇ ઉજારૅવ્વા અહુરા,
આરૂમઇતી તૅવાષીમ દસ્વા;
સ્પેનીશતા મઇન્યૂ મજદા,
વઙ્હુયા જવો-આદ્દા;
અષા હુઝો એમવત, વૉહુ
મનઙ્હા ફ્સરતૂમ.
રફ્રૅધ્રાઇ વૉઉરૂ-ચષાને, દોઇષી
મોઇ યાવે અઐીઃક્રા;
તા ક્ષથ્રહ્યા અહુરા, યા
વઙ્હેઉશ અષિશ મનઙ્હો;
ફ્રા સ્પૅન્તા આર્મઇતે, અષા
દએનાઓ ફ્રદક્ષયા.
અત રાતાંમ જરથુશ્ત્રો, તન્વસ-
ચીત ખ્પયાઓ ઉશતનૅમ
દદ્દાઇતી, પઉર્વતાતેમ મનઙ્-
હસ્ચા વઙ્હેઉશ મજદાઇ;

બ્યઑથનહ્યા અષાઇ યાચા, ઉફ્ધ-
ખ્યાચા સ્રઑષૅમ ક્ષથ્રૅમ્ચા.

ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજદાઑ. (નમવું)
નૅમસ્-તે આતર્શ્ મજદાઑ અહુરહે,
હુધાઑ મજિશ્ત યજત અષૅમ વૉહૂ ૩)

ફ્રવરાને મજદયસ્નો, જરથુશ્ત્રિશ,
વીદએવો, અહુર-ત્કએષો. (જે ગેહ હોય
તે પઢે). ફ્રસ્તુતયએચ.

આથ્રો અહુરહે મજદાઑ પુથ્ર, તવ
આતર્શ્ પુથ્ર અહુરહે મજદાઑ. આથ્રો
અહુરહે મજદાઑ પુથ્ર, ખરૅનહ્હો
સવહ્હો મજદધાતહે, અઇર્યનાંમ્ ખરૅનો
મજદધાતનાંમ, કાવયેહેચ ખરૅનહ્હો
મજદધાતહે, આથ્રો અહુરહે મજદાઑ

પુથ્ર. કવોઇશ હુઑઆસ્રવંહ્‌હે, વરોઇશ હુઑઆસ્રવંહ્‌હે, અસ્નવન્તહે ગરોઇશ મજ઼્દધાતહે, કાવયેહેચ ખરૅનંહ્‌હો મજ઼્દ ધાતહે, આથ્રો અહુરહે મજ઼્દાઓ પુથ્ર. રએવન્તહે ગરોઇશ મજ઼્દધાતહે, કાવ યેહેચ ખરૅનંહ્‌હો મજ઼્દધાતહે. આથ્રો અહુરહે મજ઼્દાઓ પુથ્ર. આતર્શ સ્પૅન્ત રથએશતાર, યજત પૉઉરૂ-ખરેનંહ્‌હ, યજત પૉઉરૂ-બએષજ, આથ્રો અહુરહે મજ઼્દાઓ પુથ્ર. મત્ વીસ્પએઇબ્યો આતૅરબ્યો, ક્ષથ્રો-નફ્‌દ્રો નઇર્યો-સહ્‌હહે યજતહે. ક્ષ્નઑથ્ર યસ્નાઇચ વહ્‌માઇચ, ક્ષ્નઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ. યથા અહૂ વઇર્યો જ઼ઓતા ફ્રામે મ્રૂતે, અથા રતૂશ અષાત્ચિત્ હચ, ફ્રા અષવ વીદ્‌વાઓ મ્રઓતૂ.

યસનૅમ્ચ વહ્મૅમચ, હુબૅરૅતીમચ ઉશત-બૅરૅતીમચ , વન્તબૅરૅતીમચ આફ્રી-નામિ, તવ આતર્શ પુથ્ર અહુરહે મજ-દાઓ. યેસ્નયો અહિ વહ્મ્યો, યેસ્ન્યો બુયાઓ, વહ્મ્યો નમાનાહુ મષ્યાકનામ. ઉશત બુયાત અહ્માઇ નઇરે, યસે થ્વા બાધ ફ્રાયજાઇતે, અએસ્મો-જસ્તો, બરૅસ્મો-જસ્તો, ગઓ જસ્તો, હાવનો જસ્તો.

દાઇત્યો અએસ્મે બુયાઓ, દાઇત્યો બઓઇધિ બુયાઓ, દાઇત્યો પિથ્વ બુયાઓ, દાઇત્યો ઉપસયેને બુયાઓ પૅરૅનાયુશ હરૅથ્રે બુયાઓ, દહ્માયુશ હરૅથ્રે બુયાઓ, આતર્શ પુથ્ર અહુરહે

સઑઆચે બુયે અહ્મ્ય ન્માને, મત-
સઁઑઆચે બુયે અહ્મ્ય ન્માને, રઑઆચહિ
બુયે અહ્મ્ય ન્માને, વક્ષથે બુયે અહ્મ્ય
ન્માને, દરૅઘૅમચિત્ આઇપિ જરૂવાનૅમ,
ઉપ સૂરાંમ ફ્રષો કૅરૅઇતીમ, હધ સૂર
યાઑઆ વંઙ્હુયાઑઆ ફ્રષો કૅરૅતોઇત.

દાયાઑઆ મે આતર્શ્ પુથ્ર અહુરહે મઝ-
દાઑ, આસુ ખાથ્રૅમ, આસુ થ્રાઇતીમ,
આસુ જીતીમ, પૅઉરૂ ખાથ્રૅમ, પૅઉરૂ
થ્રાઇતીમ, પૅઉરૂ જીતીમ, મસ્તીમ
સ્પાનો, ક્ષ્વિવ્રૅમ હિજ્વાંમ, ઉરૂને ઉષી
ખ્રતૂમ પસ્ચએત મસિત મઝાઑઆન્તૅમ,
અપઇરી આથ્રૅમ, નઇરૂયાંમ પસ્ચએત
હાંમવરૅતીમ.

ઑઑરૅથ્વો-જંગામ, અખ્ફ્ન્યાંમ,

શ્રિષુમ અસ્નાંમચ ક્ષફ્નાંમચ, આસીતો ગાતૂમ, જધાઉરૂમ, તુશ્રુષાંમ આસ્નામ ફ્રજન્તીમ, કર્ષો-રૂાજામ, વ્યાખનાંમ, હામ રઓધાંમ, વાંપાંમ, આંજો-બુજીમ હુવીરાંમ, યામે ફ્રાધયાત, ન્માનંમચ, વીસંમચ, જન્તૂમચ, દખ્યૂમચ, દઙ્હુ સસ્તીમચ.

દાયાઓ મે આતર્શ પુથ્ર અહુરહે મજદાઓ, યા મે અઙ્હત અફ્સાઓઙ્હાઓ, નૂરંમ્ચ યવએચતાઇતે, વહીશ તંમ અહૂમ અષઓનાંમ, રઓચઙ્હંમ વીસ્પો-ખ્રાથ્રેમ, જજો-બુયે વંઙ્હાઉચ મીજ્દ, વઙ્હાઉચ સ્રવહી, ઉરૂનએચ દરેઘે હુવઙ્હે.

વીસ્પએઇબ્યો સસ્તીમ બરઇતિ, આતર્શ્ મજદાઓ અહુરહે. યએઇબ્યો અએમ્ હામ્પચાઇતે, ક્ષાફ્નીમ્ચ સૂઇરીમ્ચ, વીસ્પએઇબ્યો હુચ ઇજયેઇતે, હુબૅરૅતીમ્ચ, ઉશત-બૅરૅતીમ્ચ, વન્ત-બૅરૅતીમ્ચ રિપતમ.

વીસ્પનાંમ પર-ચરૅન્તાંમ, આતર્શ્ જસ્ત આહિઘય. ચીમ્ હુખ હષે બરઇતી, ફ્રચરૅથ્વાઓ અરૂમએષાઇધે. આતરૅમ્ સ્પૅન્તૅમ્ યજમઇદે, તખ્મૅમ્ હન્તૅમ્ રથએસ્તારૅમ્. આઅત્ યેજિ-ષે અએમ્ બરઇતિ, અએસ્મૅમ્ વા અષય બરૅતૅમ, બરૅસ્મ વા અષય ફ્સ્તરૅતૅમ, ઉર્વરાંમ્ વા હધાનએપતાંમ્, આહે પસ્ચએત ફ્રીનઇતિ, આતર્શ્ મજદાઓ અહુરહે, ક્ષ્નૂતો અતિઅરતો હુધધ્ઙ્હુમ.

ઉપ-થ્વા હુક્ષોઇત્ ગેઉશ્ વાંથ્વ, ઉપ વીરનાંમ્ પોઉરૂ-તાસ. ઉપ-થ્વા વૅરૅજ-વત્ચ મનો, વૅરૅજવતિચ હુક્ષોઇત્ અઙ્‌ઉહુ. ઉર્વાક્ષ્-અઙ્‌ઉહુ ગયજિધએષ, તાઑ ક્ષપનો યાઑ જવાહી. ઇમત્ આથ્રો આક્રિવનૅમ, યો અહ્માઇ અએ-સ્મૅમ્ બરઇતિ હિકૂશ, રઑચસ પઇરિ-શ્તીમ. અષહે બૅરેજ યઑજદ્દાતાંમ.

(બાજમાં પઢવું) હોરૂમજદ ખોદાએ અવજૂની મરૂદુમ, મરૂદુમ સરૂદગાં, હુમા સરૂદગાં, હુમ બા યશતે વહાં, ઉએમ વહેદીને માજદયસ્નાં, આગાહી આસ્તવાંની નેકી રસાંનાદ એદુન બાદ. (પ્રગટ પઢવું) યથા અહૂ વઇર્યો ૨) યસ્નૅમચ વહ્મૅમચ અઑજસ્ચ જવરૅચ આફ્રીનામિ. આથ્રો અહુરહે મજદાઑ

પુથ્ર, તવ આતર્શ્ પુથ્ર અહુરહે મઝ-
દાઓ, આથ્રો અહુરહે મઝદાઓ
પુથ્ર, ખરૅનડ્હો સવડ્હો મઝદધાતહે,
અઇર્યનાંમ ખરૅનો મઝદધાતનાંમ.
કાવયેહેચ ખરૅનંડ્હો મઝદધાતહે,
આથ્રો અહુરહે મઝદાઓ પુથ્ર, કવોઇશ
હુઓસ્રવડ્હહે, વરોઇશ હુઓસ્રવડ્હહે,
અસ્નવન્તહે ગરોઇશ મઝદધાતહે, ચએચ
સ્તહે વરોઇશ મઝદધાતહે, કાવયેહેચ
ખરૅનડ્હો મઝદધાતહે. આથ્રો અહુરહે
મઝદાઓ પુથ્ર. રએવન્તહે ગરોઇશ
મઝદધાતહે, કાવયેહેચ ખરૅનડ્હો મઝદ
ધાતહે. આથ્રો અહુરહે મઝદાઓ પુથ્ર.
આતર્શ્ સ્પૅન્ત રથએશ્તાર, યઝત પોઉરૂ
ખરૅનડ્હ, યઝત પોઉરૂ-બએષજ. આથ્રો
અહુરહે મઝદાઓ પુથ્ર. મત વીસ્પએ

દઇઅચો આતૅરૅઅચો, ક્ષથ્રો નફૅધ્રો નઇરૂયો સઙ્‌હુહે યજતહે. અષૅમ વૅહૂ (૩)

અત્ તોઇ આતરૅમ્ અહુરા

અઑજોઙ્‌હ્‌વન્તૅમ્ અષા ઉસેમહી, અસીશતૅમ્ એમવન્તૅમ, સ્તોઇ-

રૅપન્તૅમ, ચિથ્રા અવઙ્‌હેમ;

અત્ મજદા દઇબિષ્યન્તે, જસ્તા-

ઇશ્તાઇશ દૅરૅસ્તા અએનઙ્‌હૅમ.

અષૅમ વૅહૂ (૧) ☞ અહ્‌માઇ રએ-શચ, હુજઙ્‌રૅમ, જસમે અવઙ્‌હે મજદ, કૅરૅફ્ મોજદ.

રોજ નેક્‌નાંમ રોજ પાક્‌નાંમ રોજ પાક્ મુબારક્ (જે રોજ હોય તે પઢવો) માહ મુબારક્ (જે માહ હોય તે પઢવો) ગાહે (જે ગેહ હોય તે પઢવી) નમાજ

દાહારે ગેહાન્ દાંમાન્. ફ્નઑથ અહુરહે મજદાઑ, નૅમસૅતે આતર્શ્ મજદાઑ અહુરહે, હુધાઑ મજિશ્ત યજત. અંર્ષેમ વૅાહૂ (૧) ગુરજ ખરહે અવજાયાદ.

(જો આતશ બેહરામમાં પઢે તો નીચે પ્રમાણે)

આતશ બેહરામ્ આદરૂ ફ્રેરા.

(જો આદરાનના આતશ આગળ પઢે તો નીચે પ્રમાણે)

આતશ આદરાન્ આદરૂ ફ્રેરા.

(જો આતશ દાદગાહ અથવા ઘેરના આતશ આગળ પઢે તો નીચે પ્રમાણે.)

આતશ દાદગાહ આદરૂ ફ્રેરા.

આદરાંન્ શાહ પીરોજગર, આદરૂ ગુશસ્પ, આદરૂ ખોરૂદાદ, આદરૂ બુરૂજીન્ મેહરૂ, અવરેં આદરાંન્ ઓ આત-

શાંન્, કે ૫ દાદગાહ નેશાસ્ત એસ્તેહ, ગુરૂજ ખરૅહ અવજાયાહ મીનાકરૂકો, અમાવંદ પીરોજગરૂ અમાવંદો પીરોજ-ગરી. દાહ દીન વેહે માજદયસ્નાં, આગાહી રવાઇ ગવાફ્રીન્ગાની બાહ. હુફ્ત કેશ્વરૂ જમીન્ એદુન્ બાહ. મન આનો આવાયહ શુદન્, મન આનો આવાયહ શુદન્, મન આનો આવાયહ શુદન્. અષૅમ વૅાહૂ ૧).

(દખણ દીશા તરફ મોહું કરીને ભણવું.)

દાદારે ગેહાં દીને માજદયસ્ની દાદે જરથુશતી. નૅમસ-તે અષાઉમ સૅવિશતે અરૅદવીસૂરે અનાહિતે. અષઑાને અષૅમ વૅાહૂ ૧.) નૅમો ઉર્વઇરે વઙુહિ મજદધાતે અષઑાને અષૅમ વૅાહૂ (૧).

(આતશની સનમુખ જોઇને સર

નમાવતાં ભણવું.)

ફ્રનઑથ્ર અહુરહે મજ્દાઑ, નૅમસ્-તે આંતર્શ્ મજ્દાઑ અહુરહે, હુધાઑ મજિશ્ત યજત. અષૅમ્ વૉહૂ (૧).

(આતશની નીઆએશનો સાર.)

દાદાર અહુરમજદને હું ખુશાલ કરૂં છું. બુજોર્ગ આતશને હું નમું છું. આતશ બેહરામ, આતશ આદરાન અને આતશ દાદગાહનો પ્રતાપ વધો ! ઓ ખોદા તું મને પવિત્ર કર, નમનતાઇ, અશોઈ અને હીમતવાળું જોર તું મને આપ; બેહમન, અરદીબેહસ્ત, શેહરેવર, અને અસ્પંદાર-ની તું મને મદદ આપ.

આતશની નીઆએશ, આરાધના અને ભેટને હું વખાણું છું. અએ હોરમજદના પુત્ર આતશ, તું જીવામ અને બરસમ સાયનો ક્રિયાથી આરાધના કરવાને લાયકનો છે. આએ ઘરમાં તું હમેશાં બળતો રેહેજે ! ઓ હોરમજદના આતશ, તું મને પોષણ, લાંબી જીંદગી, પુરતું સુખ,

મોહટાઈ, ડહાપણ, તેજ જુબાન, અકલ અને હુશિયારી, ખડે પગે ઉભું રેહવાની શકિત, આઠ કલાકની પુરતી ઊંઘ, અને બીછાંના ઉપરથી સકારે ઉઠવાની આદત આપ. '

અએ હોરમજદના પુત્ર આતશ, તું મને એક ફરજંદની બક્ષેશ કર, કે જે પોષણ કરનારૂં, જાતી અકલનું, મીજલસમાં આદરમાન પામેલું, સારી ઇજ્જતવાળું, સંકટમાંથી છોડાવનારૂં, પેહલવાનના જેવું બહાદુર, મારાં ઘેર અને ખાનદાનની આબરૂ વધારનારૂં તથા ધર્મચુસ્ત હોય.

આતશની સનમુખ ઉભા રહી ખોદાની બંદગી કરનારાઓના હાથ તરફ આતશ નજર કરે છે અને કહે છે કે "ચાલતો દોસ્ત બેઠેલા દોસ્તને માટે શુ ભેટ લાવે છે!" જે કોઇ શખ્સ આતશને માટે સુકકું અને સ્વચ્છ સુખડ લઇ જાય છે તેને તે આતશ દુઆ દે છે કે તારે ત્યાં દોલત અને બહાદુર ફરજંદોનો વધારો થજો; તારૂં મન ચાલાક અને તારી જીંદગી ઉપયોગી નીવડજો, અને જ્યાં સુધી તું જીવતો રહે ત્યાં સુધી ખુશાલી ભરેલી જીંદગી ભોગવજે!"

પતેત્ પશેમાની.

યથા અહુ વઇર્યો ૧); યથા અહુ વઇર્યો પન્જ, ઍજ હમા ગુનાહ્ પતેત્ પશેમાનંઑમ, ઍજ હર્વસ્તીન્ દુશમત દુજ્જૂખ્ત દુઝ્વરેશ્ત, મેન્ પ ગેથી મનીદ્, પીશ શુમા વેહાન્, મનશ્ની ગવશ્ની કુનશ્ની, તની રવાની ગેથી મઇન્યુ-આંની, ઓખે અવાક્ષ્ પશેમાન્, પસે ગવશ્ની પ પતેત હોમ. યથા અહુ વઇર્યો પ) અષેમ વોહૂ ૩).

ફ્રવરાને મજ્દયસ્નો, જરથુશ્ત્રિશ, વીદએવો, અહુર—ત્કએષો, હાવનેએ અષઑને અષહે રથ્વે, યસ્નાઇચ વહ્માઇચ, ક્ષ્નઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ, સાવઙ્હેએ વીસ્યાઇચ અષઓને અષહે રથ્વે,

યસ્નાઇચ વહ્માઇચ, ક્ષ્નઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ. (બીજી જે ગેહ હોય તે પઢે) સ્રઑષહે અષ્યેહે, તખ્મહે તનુમાથ્રહે, દરૂષિ-દ્રઑશ, આહૂઇરૂયેહે, ક્ષ્નઑથ્ર યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ. યથા અહૂ વઇર્યો જઆતા ફ્રા મે મ્રૂતે, અથા રતુશ અષાત્ચિત હચ, ફ્રા અષવ વીધ્વાઑ મ્રઑતૂ, યથા અહૂ વઇર્યો ૧)

(કરદો ૧ લો) ફ્રરાજ સતાયમ, હરૂવે-વેસ્પ હુમત હૂખ્ત હ્વરૂશત, ૫ મનશને ગવશને કુનશને. અવાજ સતાયમ, હરૂ-વેસ્પ દુશમત દુજઉખ્ત દુર્જ્વરૂશત, ઑજ મનશને ગવશને કુનશને. અવરૂ-ગીરશની દહોમ, હરવેસ્પ હુમત હૂખ્ત

ખુરૂશત, પ મનશને ગવશને કુનશને, કુ.કેરફે કુનમ. બહેલશની દેહોમ, હરૂવેસ્પ દુશમત દુજૂઉખ્ત દુજવરૂશત. અેજ મનશને ગવશને કુનશને, કુ ગુનાહ નેકુનમ. ક્રાજ ઓએ શુમા રાદહોમ, કે અમેશાસ્પંદ હેદ, યજશને ઓ ન્યાયશને, ક્રાજ પ મનશને, ક્રાજ પ ગવશને, ક્રાજ પ કુનશને, ક્રાજ પ અહો ક્રાજ પ તન, ક્રાજ પ આંનેચ્ ઇન એશ જાંન, તનઓ જાંન નામ રવાન. બુન બરૂ ખાસ્ત ઇમ હસ્તન, પએશીએ યજદાંન દારૂ હોમ. પ એશીએ યજ-દાંન દાશતન અએ બહોદ, કુ અગરૂ તશ એજાં રસદ, કે ઇન તન રવાનરા બેઆવાયદ દાદન બદેહમ. સતાયમ અષહી પહેલુમ, નગુનમ દેવાંન. પ

નેકીએ દાદારૂ અહુરમજદ સેપાસદારૂ-હોમ. પ પેત્યારૂ અનાહ્ય ઍજ ગના-મીનો અવરૂ મદ, ઉમેદ રસ્તાખીજરા, પદશઓરૂસદ હમદાસ્તાન હોમ. દીને અહુરમજદ, દાદે જરથુશત, રસ્તએ ફ્રારૂન, કેદે પોઇરૂયો દકેશાન પ દસ્તુરૂ-દારૂહોમ આં જાહેરા ઍજ ગુનાહ પ પતેત હોમ, પ પતેત હોમ ઍજ ગુનાહ.

(કરદો ૨ જો) કો મરૂદુમાન ઓ બુન, શાયદ બુદન, યાઑ મન ઓ બુન બુદ એસ્તેદ. પેશ ઓએ ચેહરૂ અંદા, પસ ઓએ ચેહરૂપેશ, યદશાન અંદરૂ જસત એસ્તેદ, ઍજસે સઑષો-ચરૂનાંમ ગુનાહ ઍજ આંનીતૂમ ગુનાહ, અંદા હજારાંન હજારૂ મર્ગરૂજાન, અંદ ચંદ ગેઓશ

હરતુ શાયદ બુદન્, પનાંમે ચેશત, હરવેસ્પ દુશમત દુજાૂખ્ત દુજવરૂશત, મેંમ પરઅે કસાંનરા, યાઓં કસાંન્ પરાએ મન્રા, યાઓં ગુનાહ કારી પ મન્રા, કસો ગુનાહ ઓ બુન્ બુદ્દ એસ્તેદ, ઍજ આંન્ ગુનાહ મનશની ગવશની કુનશની, તની એ રવાંની ગેથી એ મીનાઆંની, ઓખે અવાપશ પશેમાન્, પસે ગવશની પ પતેત્ હોમ; પ પતેત હોમ્ ઍજ ગુનાહ.

(કરદો ૩ જો) ઇન્ અંદ આખોપાયે ગુનાહ નાંમ. ચુન હુનદરખ્ત, મેહ્યો સાસ્ત, અંદરજ ફરૂમાન્, બઓંહ્યો-જદ, કાઇહ્યો-જદ, આગૅરફ્ત-ગુનાહ. અવા વરશત-ગુનાહ, અરેદુશ-ગુનાહ, ખ્રૅ-
પ

ગુનાહ, બાજાએ-ગુનાહ, યાતુ-ગુનાહ, તન્વલ્ ગાન્-ગુનાહ, મર્ગરૂજાન્-ગુનાહ અવસોશ-ગેરાન્ ગુનાહ, જેહે-મર્જ્ ગુનાહ, દશતાન મર્જ-ગુનાહ, કુન્ મર્જ્-ગુનાહ, અવારૂન-મર્જેશની, શૉએથ્ર ગુનાહ-સેશની, ગુનાહે રવાંની, ગુનાહ હમીમાલાંન્, ગુનાહયો-પુલ્-શાહેદ. વક્ષે વખ્શાંન્ વક્ષે ગુનાહ, ગુનાહ ઍજ ગુનાહ અવરૅ આખો ગુનાહ, કો મર્દુમ ઓ બુન શાયદ બુદન્, ગજસ્તેહ ગનામીનો દરૂ-વંદ, પ પેતીઆરે દામાને અહુરમજદ ફ્રાજ કરૂનીદ. અહુરમજદ ખોદાએ, ગુનાહ અંદર દીન પેદા બેકરૂદ. ગોહાને પોઇરૂયોદકેશાંન, ગુનાહ દાશતૅ એસ્તેદ. મનશની પીશે દાદાર અહુરમજદ, મીનો યાંન્ ગેથ્યાંન્ મેહેસ્ત, પીશે અમૅશા-

સ્પંદાન, પીશ મેહેર સરોશ રશને, પીશ આતશ બરસમ હોમ, પીશ દીન રવાંન ખેશ, પીશ રદ દસ્તુરે દીની. પીશ ઓંઆએ ગવેહ મદ એસ્તેદ. અજ આંન ગુનાહ મનશની ગવશની કુનશની, તની એ રવાંની ગેથી એ મીનોઆંની, ઓ ખે અવાખશ પશેમાન, પસે ગવશની પ પતેત હોમ, પ પતેત હોમ અજ ગુનાહ.

(કરદો ૪ થો) અંદર પેદ માદ, ખોહ બેરાદ, જનઓ ફરજંદ, શોએ સાલાર, ખેશ નજદીક, હમ-ગેહાંનીઆન, હમ-ખાસ્તગાન, હમ-સાઍગાંન, હમ શેહ-રયાંન, પ દરમાનીઆં જસ્ત પહેર અહાદીહા ચુનમન અંદર ગુનેહગાર બુદ એસ્તેદ હોમ. અજઆંન ગુનાહ મન-

શ્નની ગવશ્નની કુનશ્નની, તની ઓ રવાંની ગેથી ઓ મીનોઆંની, ઓખે અવાખ્શ પશેમાન્, પસેગવશ્નની ૫ પતેત્ હોમ, ૫ પતેત્ હોમ, ઍજ ગુનાહ.

(કરદો ૫ મો) હેહેર્ નસા ખુરશની, હેહેર્ નસા જોઅશની, હેહેર્ નસા ઓએ આવ્ ઓ આતશ બોર્દન. યા આવ્ ઓ આતશ હેહેર્ નસા બોર્દન્, અવસ્તા પચ મનશ્નની ન ગોફ્તન્, મોએ નાખુન્ દંદાંન ફરેશ, દસ્તે શવીન્, ઓ અવરૅ હર્ચે પદર્ હેહેર્ નસા, ચૂન મન્ અંદર્ ગુનેહ્ગાર્ બુદ્ધ એસ્તેદ હોમ. ઍજ આંન્ ગુનાહ મનશ્નની ગવશ્નની કુનશ્નની, તની ઓ રવાંની ગેથીઓ મીનોઆંની, ઓખે અવાખ્શ પશેમાન્,

પસે ગવશની ૫ પતેત્ હોમ, ૫ પતેત્ હોમ. ઍજ ગુનાહ.

(કરદો ૬ થો) કુ કામે દાદાર અહુર મજદ બુદ, ઓએમ આવાયસ્ત્ મનીદન્ ઓએમ ન મનીદ. ઓએમ આવાયસ્ત ગુફ્તન્ ઓએમ ન ગુફ્ત. ઓએમ આવાયસ્ત્ કરદન્ ઓએમ ન કરદ. ઍજ આન્ ગુનાહ મનશની ગવશની કુનશની, તની ઓ રવાંની ગેથી ઓ મીનોઆંની, ઓખે અવાખ્શ પશેમાન્, પસે ગવશની ૫ પતેત હોમ, ૫ પતેત્ હોમ ઍજ ગુનાહ.

(કરદો ૭ મો) કુકામે આહેરેમન્ બુદ, ઓએમ ન આવાયસ્ત્ મનીદન્ ઓએમ મનીદ, ઓએમ ન આવાયસ્ત્ ગુફ્તન્

ઓઅએમ ગુફ્તન, ઓઅએમ ન આવાયસ્ત કરૂદન ઓઅએમ કરૂદ. ઍજ આંન ગનાહ મનશની ગવશની કુનશની, તની ઓ રવાંની ગેથી ઓ મીનોઆંની, ઓખે અવાખ્શ પશેમાન, પસે ગવશની પ પતેત હોમ, પ પતેત હોમ ઍજ ગુનાહ

(કરદો ૮ મો) ઍજ હુમોઇન હુરૂઆઇન ગુનાહ, હુરૂ આઇન મરૂગરૂજાન હુરૂ આઇન ફરૂદ માન્દ, હુરૂ આઇન માંનીદ હુરૂ આઇન ગુનાહ ઍજ ગુનાહ, ઓ- એમ અંદરૂ અહુરમજદ મરૂદુમ, મરૂ- દુમ સરૂદગાંન જસ્ત, પ પતેત હોમ.

ઍજ હુમોઇન હુરૂ આઇન ગુનાહ, હુરૂ આઇન મરૂગરૂજાન, હુરૂ આઇન ફરૂદ માંન્દ, હુરઆઇન માંનીદ, હુરૂ

આઇન્ ગુનાહ ઍજ ગુનાહ; ઓઐમ અંદર્ બહુમન્ ગાઓ ગોસ્પંદ, ગોસ્પંદ સરૂદગાન્ જસત્, ૫ પતેત્ હોમ.

ઍજ હમોઇન્ હરઆઇન્ ગુનાહ, હર્ આઇન્ મરૂગરૂજાંન્, હર્ આઇન્ ફેરૂફ માંન્દ, હર્ આઇન્ માંનીદ, હર્ આઇન્ ગુનાહ ઍજ ગુનાહ; ઓઐમ અંદર્ અરૂદીબેહેશત્ આતશ, આતશ સરૂદગાંન્ જસત્, ૫ પતેત્ હોમ.

ઍજ હમોઇન્ હર્આઇન્ ગુનાહ, હરઆઇન્ મરૂગરૂજાન્, હર્ આઇન્ ફેરૂફ માંન્દ, હર્ આઇન્ માંનીદ, હર્ આઇન્ ગુનાહ ઍજ ગુનાહ; ઓઐમ અંદર્ શેહેરેવર્ અયોખ્શસ્ત, અયોખ્શસ્ત સરૂદગાંન્ જસત્, ૫ પતેત્ હોમ.

અઁજ હુમોઇન હર આઇન ગુનાહ, હર આઇન મરૂગરૂજાંન, હર આઇન ફેરૂદ માંન્દ હર આંઇન માનીદ, હર આઇન ગુનાહ અઁજ ગુનાહ, ઓએમ અંદર સપૅનદારૂમદ જમીન, જમીન સરૂદગાંન જસ્ત, પ પતેત હોમ.

અઁજ હુમોઇન હર આઇન ગુનાહ, હર આઇન મરૂગરૂજાંન, હર આઇન ફેરૂદ માંન્દ, હર આઇન માનીદ, હર આઇન ગુનાહ અઁજ ગુનાહ. ઓએમ અંદર ખોરૂદાદ આવ, આવ તાખમગાંન જસ્ત, પ પતેત હોમ.

અઁજ હુમોઇન હર આઇન ગુનાહ, હર આઇન મરૂગરૂજાંન, હર આઇન ફેરૂદ માંન્દ, હર આઇન માનીદ, હર

આઇત્ ગુનાહ્ ઍજ ગુનાહ્. ઓઍમ અંદર્ અમરહાદ ઉરવર્, ઉરવર્ સરહે-ગાંન્ જસ્ત, પ પતેત્ હોમ.

ઍજ હમોઇન્ હર્ આઇન્ ગુનાહ્, હર્ આઇન્ મરગરજાંન્, હર્ આઇન્ ફરૂદ માંન્દ, હર્ આઇન્ માનોદ, હર્ આઇન્ ગુનાહ્ ઍજ ગુનાહ્. ઓઍમ અંદર્ દાંમે અહુરમજદ જસ્ત, ચુન્ સતર્ માહ્ ઓ ખોરશેદ, આતશ સોહર્ સોજા, સગ, વએ, ગોસ્પંદ પંજઆઇન્. ઓ અત્રરે ગવેહે દેહુશનાંન્, ઇન્ અહુરમજદ ખેશ, ચુન્ અંદર્ગ્ જમીન્ ઓ આસ્માન્ ચુન્ મન્ અંદર્ ગુનેહ્ગાર્ બુદ એસ્તેદ હોમ. ઍજ આંન્ ગુનાહ્ મનશની ગવશની કુનશની, તનીઓ રવાની

ગેથી ઓ મીનોઆંની, ઓખે અવાખ્શ પશેમાન્, પસે ગવશની ૫ પતેત હોમ, ૫ પતેત્ હોમ ઍજ ગુનાહ.

(કરદે ૯ મો) સતર્—શેકશની, ખએતુદથ્ વસોવશની, દુદએવેહાંન્ વસોવશની, ગાહામબાર્ ફ્રુવરૂદ્દયાંન્, હોમ દરૂન્, હાશ ફરીહ્ યજદાંન્ નેહાદ, ઓ પદીરફત રપિથ્વેન્ ફ્રુરદ્મ, રોજે વહરૂદેગાંન્ ચુન મન આવાયસ્ત્ યશતન્, ઓએમ ન યશત્. ઍજ આંન્ ગુનાહ મનશની ગવશની કુનશની, તનીઓ રવાંની ગેથી ઓ મીનોઆંની, ઓખે અવાખ્શ પશે-માન્, પસે ગવશની ૫ પતેત હોમ, ૫ પતેત્ હોમ ઍજ ગનાહ.

(કરદે ૧૦ મો) અવરૂ મનશની, તર-

મનૂશની, આઝારી પંદી, ખશમઘની, અશઘની, વદ્દચશમી, સૂરૂચશમી, વદ્દન-ગીરશની. ખોરૂદકૂનગીરશની, નગીરાઇ પંદી, ખુદ્દશાહી, અસગેહાંની. સપોજ-ગારી, વરૂની ગુમાની, આશમોઇ, જોરૂ-ગ વાહી, દરોગદાવરી, ઓજદીસત પરસ્તી, કોશાદ દવારશની, બરૂહેને દવારશની, અવેમોગ-દવારશની, દરાંયાંન જોએશની, દરાંયાંન ખોરશની, દ્દજદી ગદહી, જેહી જાદુઇ જાદુપરસ્તી. રોસ્પી રોસ્પીબારૂગી, ગવહે પએતી, ગવહે વનીદી, શીનમોઘ. ઓ અવરે હરૂ આઇન ગુનાહ, ઓ પ ઇન પતેતી હોશ મોરૂદ, આન ન હોશ-મોરૂદ, આન દાંનેસ્ત, આંન ન દાંનેસ્ત, આંન અંગર્દ, આંન ન અંગર્દ સ્રઓશાદા વેરેજયા, પીશ રદ દસ્તૂરે

દીની, આવાયસ્ત ગરૂજીદન્, ઓએમ ન ગરૂજીદ. અજ આંન્ ગુનાહ, મનશની ગવશની કુનશની, તની રવાનાં ગેતી ઓ મીનોઆંની, ઓખે અવાખ્શ પશેમાન્, પસેગવશની પ પતેત્ હોમ્, પ પતેત હોમ અજ ગુનાહ.

(કરદો ૧૧ મો) કુ અગર્ કસાંન પતેતો પહીરફ્તં હોમ્, ઓએમ ન કરૂદ હોમ્, ઈશાંન્ રવાંનરા, દુશખારી મદ, યહશાંન્ જાદેહરા, હરૂ યક જુદ જુદરા, મનશની ગવશની કુનશની, તનીઓ રવાંની ગેતી ઓ મીનોઆંની, ઓખે અવાખ્શ પશેમાન્, પસેગવશની પ પતેત્ હોમ; પ પતેત હોમ્ અજ ગુનાહ.

(કરદો ૧૨ મો) પ આંન્ દીન દસ્તુર

એરુન-હોમ, ઇન્ અહુરમજદ, જરથોશત ચાશન, જરથોશત ઓએ ગુશતાસ્પ. ૫ પેવંદ આદરબાદ મારાસ્પંદાન મદ. પદશ પસાખ્ત, કરૂદ બોખ્ત. અશાહી વેહ રવાંને દુશારમરા, આવાયશની તર વેહુશની હોમ. પજીવંદીએ જાન, આસ્તૂઆંન હોમ હુમત ૫ મનશર્ન, આસ્તૂઆંન હોમ હૂખ્ત ૫ ગવશર્ન, આસ્તૂઆંન હોમ હ્વરશન ૫ કુનશર્ન. આસ્તૂઆંન હોમ ૫ ગવેહ દીને માજ-દયસ્નાંન, હમા કૅરૂફેહા હમદાસ્તાન હોમ, ઍજ હમા ગુનાહીઆ જુદ-દાસ્તાંન હોમ. પનેકી સેપાસદાર હોમ. ઍજ અનાઇ ખોરૂસંદ હોમ. પૂલ પાદફરાહ, બંદ દરોશ, તોજશને તાવાંન દોન, પાદ ફરાહે સે શબ પંજાહ-હફત

સાલ્, પદશ ઓરૂસંદ હમદાસ્તાંન્ હોમ. ઉઇમ કરૂદે હોમ ઇન્ પતેતી, ગુજર્ગ઼ ઉમેદ કેરૂફેરા, ગૅરાંન્ બીમ્રે દાજખ્રા, અશાહી વેહ રવાન હ્રશારમરા, ૫ ઇન્ મનશને કરૂહ હોમ. કુકારૂ કૅરૂફૅ, મન્ અંદાનૂ કર્દ, આંચે નૂ કૂનમ, હમા એસ્તશને કૅરૂફેરા, ગુજોરશને ગુનાહરા, બોફ્તૅ રવાંન્રા, અગરૂ માંન્હ બહોદ, કુ ગુનાહે મન્ તોઆ્ત ન બહોદ. પાદ ફેરાહે સે શબ્, આંનહીયા પદશ ઓરૂસંદ, હમ દાસ્તાંન્ હોમ.

હમૅ ફરૂમાએમ અષૅમ વૅાહૂ બેગુદીર શની, પતેતી પીશ ઍજ બેગુદીરશની. પસ ગુદરૂહ મન, મનૂ જાદેહરા ઍજ ગુનાહ, ૫ પતેત બહોદ. સૅદાશ ગેથાફરીદ ફરૂ-

માયદ. ફ્રૂમુદારૂ ખાહેશની હુમહાસ્તાંનૂ હોમે, અહુરમજદ ખેશ હોમ, અહુર-મ્જદ દહમાનૅ કુનમ, અશાહી સતાએમ

ઉઇમ ગીરફ્તૅ-હોમ, હરૂવેસ્પ હુમત હુખ્ત હ્વૂરૂશ્ત, પ મનશનૅ ગવશનૅ કુનશનૅ; બહેલશની દહોમ, હરૂવેસ્પ દુશમત દુઝૂખ્ત દુજ્વરૂશત, એજ મનશનૅ ગવશનૅ કુનશનૅ. ઉઇમ ગીરફ્તૅ-હોમ, હરૂ-વેસ્પ હુમત હુખ્ત હ્વૂરૂશત, પ મનશનૅ ગવશનૅ કુનશનૅ. બહેલશની દેહોમ, હરૂવેસ્પ દુશમત દુઝૂખ્ત દુજ્વરૂશત, એજ મનશનૅ ગવશનૅ કુનશનૅ. ઉઇમ ગીરફ્તૅહોમ, હરૂવેસ્પ હુમત હુખ્ત હ્વૂરૂશત, પ મનશનૅ ગવશનૅ કુનશનૅ. બહેલશની દહોમ, હરવેસ્પ દુશમત

દુજૂખ્ત દુજવરૂશત, ઍજ મનશનઁ ગવ-શનઁ કુનશનઁ. ઉઇમ ગીરફ્તઁ હોમ. હુર-વેસ્પ રાહે રાસ્તી ફરારૂન. બેહેસ્ત્તશની દહોમ, હરવેસ્પ રાહે અરાસ્તી અવા-રૂન. ગના શીકસ્ત, અહુરમજદ, બેહ અવઝૂન સ્તઑમિ અષઁમ. અષઁમ વૉહૂ ૧). ફ્રસ્તુયે હુમતોઇબ્યસ્ચા હૂખ્તોઇબ્ય-સ્ચા હ્વૅરશ્તોઇબ્યસ્ચા, માંથ્વોઇબ્યસ્ચા વર્ષદ્વોઇબ્યસ્ચા વરશ્તવોઇબ્યસ્ચા. અઇ-બિગઇરૂયા દઇથે, વીસ્પા હુમતાચા હૂખ્તાચા હ્વૅરશ્તાચા, પઇતિરિચ્યા દઇથે, વીસ્પા દુશમતાચા દુઝૂખ્તાચા દુઝ્વર-શતાચા. ફ્રૅરા વે રાહી અમેષાસ્પેન્તા, યસ્નૅમચા વહમૅમચા ફ્રૅરા મનઙ્હા ફ્રૅરા વચઙ્હા ફ્રૅરા શ્યઑથના, ફ્રૅરા અઙ્હુયા, ફ્રૅરા તન્વસ્ચીત ખ્પયાઑ ઉશતનૅમ.

સ્તઑમી અષૅમ. અષૅમ વૉહૂ ૧). યથા અહૂ વઇરૂયો (૨૧) અષૅમ વૉહૂ (૧૨) યથા અહૂ વઇરૂયો (૨) યસ્નૅમચ વહ્‌-મૅમચ, અઑજસ્ચ જવરૅચ આફ્રીનામિ. સઑષહે અષ્યેહે, તખ્મહે તનુ-માંથ્રહે, દરૂષિ-દ્રઑશ આહૂઇરૂયેહે. અષૅમ વૉહૂ ૧

અહ્‌માઇ રએશ્ચ,-હ્‌જઙ્‌રૅમ,-જસમે અવઙ્‌હે મજ્દ, કૅરૂફે મોઝ્દ. અષૅમ વૉહૂ (૧).

(પતેત પશેમાનીનો સાર.)

સઘળા ભલા વિચાર, વચન અને કામોની હું વખાણ કરૂં છું તથા તેઓનેહું અખતીઆર કરૂં છું અને સઘળા બુરા વિચાર, વચન અને કામોને હું ધિક્કારૂં છું તથા તજી દેઉં છું. મારી પાસે જેબી કાંઇ દોલત અને પુંજી છે તે મને ખોદાએ આપેલી છે એમ હું સમજું છું. અગરજો મારાં રવાનના ફાયદાને માટે એ બધી ચીજો આપી દેવી પડે તો હું ખુશીથી આપીશ.

મારાં માબાપ, ભાઇ બેન, સગાં, ઉસ્તાદ, દોસ્તદાર, વડાં, પાડોશીઓ અને ભાગીયાઓ તેમજ શેહરીઓ અને હાથ હેઠલનાં સાથે જો મેં કાંઇ નાલાયક ચાલ ચલાવી હોય તો તેથી તોબા કરીને દુર રહેવાની કબુલાત હું આપું છું.

દાદાર હોરમજદની મરજી પ્રમાણેના વિચાર, વચન અને કામો જો મારાથી નહી થયાં હોય અને નાપાક હેરેમનની મરજી પ્રમાણે વિચાર, વચન અને કામો થયાં હોય તો તે માટે પતેત કરી પશ્ચાતાપ કરૂં છું.

ઓ ખોદા તારી ભલીપેદાયશોના કોઈબી માણસ, પશુ, પંખી વગેરેને મેં દુખ દીધું હોય તથા માણસ જાતના ઉપયોગમાં આવતી વસ્તુઓ, જેવી કે આતશ, પાણી, વનસ્પતી અને ખનીજ પદાર્થ એઓને મેં ખરાબ અને નાપાક કીધી હોય તો તે બધા ગુનાહને માટે પશાચાતાપ કરી માંફી માગું છું, બધી જાતના ગુનાહો જેવા કે જુઠાઇ, ચોરી, જુલમાત, કોઇની મશકરી, અદેખાઈ, લોભ, જુઠું અથરામણ, પવિત્ર પાણીમાં નસો નાખવો, ઉઘાડે પગે અને કુસ્તી બાંધ્યા વગર ફરવું, બાજ ધરીયા વગર ખાનું ખાવું એ વગેરે દીનના હોકમોનો જો કાંઇ મારાથી અનાદર થયો હોય તો તે ગુનાહથી પતેત કરી પાછો કરૂં છું.

જે દીન દાદાર હોરમજદે અશો જરથોશતને શિખવી, અશો જરથોશતે કએ ગુશતાસ્પને શિખવી તથા જે દીનને આદરબાદ મારાસ્પંદે પાછી સજીવન કીધી તે દીન ઉપર હું ઉસ્તવાર છું.

દીનનો કલમો અવસ્તા ભાષામાં.

નાઇસ્મી દએવો, ફ્રવરાને મજ્દયસ્નો જરથુશત્રિશ, વીદએવો અહુર-ત્કએષો, સ્તઑતા અમૅષનાંમ સ્પૅન્તનામ્, યશ્તા અમૅષનાંમ્ સ્પૅન્તનાંમ. અહુરાઇ મજ્દાઇ વઙ્હવે વૉહુમઇઠે, વીસ્પા વૉહૂ ચિનહ્મી, અષાઉને રએવઇતે ખરૅનઙ્ઉહઇતે. યાજી ચીચા વહિશતા, યેઙ્હે ગાઉશ, યેઙ્હે અષૅમ યેઙ્હે રઑચાઓ, યેઙ્હે રઑચેબીશ, રોઇથ્વૅન ખાથ્રા.

સ્પૅન્તાંમ્ આરૂમઇતીમ્ વઙ્ઉહીમ વૅરૅને, હામોઇ અસ્તૂ, ઉસ ગેઉશ સ્તુયે, તાયાઅત્ચા હુજઙ્હુત્ચા, ઉસ મજ્દ-યસ્નનામ્ વીસાંમ, જયાનયએચા વાવાપત્ચા.

ફ્રૅરા મનએઇઝ્યે શઆઙ્હે, વસેયાઇ-

તોમ્ વસે-ષ્યતીમ, યાક્રશ ઉપક્રરી આય ઝ્માં ગઓબીશ બ્યેન્તી. નેમક્‌હા અષાઇ ઉજદ્દાતાઓ, પઇતી અવત્ સ્તુયે. નોઇત અહ્માત્ આજયાઓનીમ્, નોઇત્ વીવાપેમ્, ક્ષ્તા માજદ્દયસ્નાશ અઓઇ વીસો, નોઇત્ અસ્તો, નોઇત્ ઉશતાનહે ચિન્માની.

વી દ્દએવાઇશ અધાક્રશ, અવક્‌હુશ અનરેતાઇશ, અકો-દાઓશ સરેમ્ સ્રૂયે. હાતાંમ્ દ્રઓજિશતાઇશ, હાતાંમ્ પઓિશતાઇશ, હાતાંમ્ અવક્‌હુતેમાઇશ. વી દ્દએવાઇશ વી દ્દએવવત્બીશ, વી યાતુશ વી યાતુમત્બીશ, વી કહ્યાચીત હાતાંમ્ આતરાઇશ, વી મનેબીશ, વા વચેબીશ, વી શ્યઓથનાઇશ; વીચિ

આઇશ, વીજી અના સરૅમ શ્રૂયે, યથના દ્રુંગવાતા રાંખ્ષયન્તા.

અથા અથા ચોઇત્ અહુરો મજ્દાઓ જરથુશ્ત્રૅમ, અથા ક્ષયએતા. વીસ્પએષૂ ફ્રૅશ્નએષૂ, વીસ્પએષૂ હંજમનએષૂ, યાઇશ આપૅરૅસયતૅમ મજ્દાઓસ્ચા જરથુશ્ત્રસ્ચા.

અથા અથા ચોઇત્ જરથુશ્ત્રો, હએ-વાઇશ સરૅમ વ્યાશ્રવીતા. વીસ્પએષૂ ફ્રૅશ્નએષૂ, વીસ્પએષૂ હંજમનએષૂ. યાઇશ અપૅરૅસયતૅમ મજ્દાઓસ્ચા જરથુશ્ત્રસ્ચા. અથા અઍમચીત્ યો મજ્દયસ્નો જરથુશત્રિશ, હએવાઇશ સરૅમ વીશ્રુયે, યથા અનાઇશ વ્યાશ્રવીતા યે અષવા જરથુશત્રો. યાવરનાઓ આપો

યા વરનાઓ ઉર્વરાઓ, યા વરના ગાઉશ હુધાઓ, યા વરનો અહુરો મજદાઓ, યે ગાંમ્ દધા યે નરૅમ્ અષવનૅમ્. યાવરૅનો અસ્ જરથુશ્ત્રો, યાવરૅનો કવા વીશતાસ્પો, યાવરૅના ફ્રષઓશત્રા જામાસ્પા. યાવરનો ફ્રસ્ચીત્ સઓષ્યન્તાંમ્, હુઇથ્યા-વૅરૅઝાંમ્ અષઓનાંમ્, તાવરેનાચા ૯કએષાચા. મજદયસ્નો અહ્મી મજદયસ્નો જરથુશ્ત્રિશ, ફ્રવરાને આસ્તુ તસ્ચા ફ્રવરૅતસ્ચા. આસ્તુયે હુમતૅમ્ મનો, આસ્તુયે હૂખ્તૅમ્ વચો, આસ્તુયે હ્વર્શ્તૅમ્ શ્યઓથનૅમ્. આસ્તુયે દએનાંમ્ વઙુહીમ્ માજદયસ્નીમ્, ફ્રસ્પાયઓખ્ધ્રાંમ્ નિધાસ્નઇથીષૅમ્, ખ્એત્વદથાંમ્ અષઓનીમ્ યા હાઇતિનાંમ્ચા બૂષ્યેઇન્તિનાંમ્ચા, મજિશ્ત-

તાચા, વહિશતાચા, સ્રએશતાચા, યા આહુઇરિશ જરથુશત્રિશ. અહુરાઇ મજદાઇ વીસ્પા વોહૂ ચિનહ્મી. અએષા અસ્તી દએનયાઓ માજદયસ્નોઇશ આસ્તૂઇતિશ. અષેમ વોહૂ ૧.)

(અવસ્તા ભાષાના દીનના કલમાનો સાર.)

હું એકલા એકજ ખોદાની બંદગી કરનાર અને તેનેજ સર્વ ચીજનો પેદા કરનાર સમજુંછું. મારો ધર્મ મજદયસ્ની છે અને હું દેવ પરસ્તીને ધીક્કારૂં છું.

દરેક કામમાં સભયતા રાખવાની કબુલાત હું આપુંછું મારા જાતભાઇઓ ઉપર આવી પડતી આફતમાંથી તેઓને બચાવી લેવાની મારી ફરજ હું સમજું છું.

જુઠા અને પાપી માણસની સતા હું કબુલ રાખતો નથી. ગલીચાઇ અને અસ્વચ્છતાને ધીક્કારૂં છું. અશો જરથોશતને મારા ગુરૂ તરીકે ગણું છું.

દાદાર હોરમજદ, પેગમ્બર જરથોશત, શાહ ગુસ્તાસ્પ, ફરશોસ્ત્ર અને જામાસ્પ તથા બીજા એવાજ સાચા માણસોને પગલે ચાલવાની હું કબુલાત આપુંછું.

નેક વિચાર, નેક વચન અને નેક કામોની હું વખાણ્ કરૂં છું. મજદયસ્નની દીન ઉપર ઇશાતવાર છું. કારણ્ કે એ મજદયસ્નની દીન બીજી સઘળી દીનો કરતાં શરેષ્ટ છે, પાક ખોદાએ આપણાં ભલાંને કાજે એ દીન અશો જરથોશ્ત પાસે મોકલાવી છે માટે એ દીનનાં ફરમાનો પ્રમાણે ચાલવાની હું સદા કોશેશ કરીશ.

દોનનો કલમો પાજંદ જુબાનમાં.

બ નાંમે યજદે બક્ષાયન્દેહે બક્ષાયશ-ગરે મેહેરબાંન. રજિશતયાઓ ચિસ્ત-યાઓ, મજદ્દધાતયાઓ, અષઑન્યાઓ, દએનયાઓ વઙ્હુયાઓ માજદયસ-નોઇશ, દીન્ બેહ્ રાસ્ત્ વદરોસ્ત, કે ખોદાએ બરૂખેદ્ ફીરસ્તાદે ઇન્ હસ્ત્, કે જરતોશત્ આવોરદે હસ્ત, દીન્ દીને જરતોશત્, દીને અહુરમજદ, દાદે જરતોશત્ સ્પિતમાન્. અષઑને અષૅમ વૅાહૂ. (૧) (ત્રણ વાર પઢવું)

(પાજંદ જુબાનના દીનના કલમાનો સાર.)

ભલી મજદયરની દીન કે જે એકલા હોરમજદની પરસ્તેશ કરવા શિખવે છે તેની વખાંણ હોજો, એ ભલી અને સાચી દીન ખોદાએ લોકોનાં ભલાંને માટે અશો જરથોશ્ત પાસે મોકલી છે. એ દિન હોરમજદી તથા જરથોશતી છે તેની ઉપર હું બેશક અને બેગુમાન છું.

નમશ્કાર્ ચેરાગ્નો.

ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજ્દાઑ અષૅમ્ વૉહૂ ૧); ૫ નામે યજ્દાંન્ અહુરમજ્દ ખોદાએ અવજૂની, ગોરજે ખોરેહ અવ-જાયાદ. આતશ્ દાદ્ગાહ્ આદર્ ફરા. ઑજ્ હુમા ગુનાહ્, પતેત્ પશેમાન્ઑમ્ ઑજ્ હર્વસ્તીન્, દુશ્મત દુજૂખ્ત દુજ્વર્ૅશ્ત, મેમ્ ૫ ગેતી મનીદ્, ઉઇમ્ ગુફ્ત્, ઉઇમ્ કર્દ્, ઉઇમ્ જસ્ત, ઉઇમ્

બૂન બુદ એસ્તેહ. ઍજ આન ગુનાહ મનશની ગવશની કુનશની, તની આ રવાંની, ગેથી આ મીનો આંની, આખે અવાક્ષ પશેમાન, પસે ગવશની પ પતેત હોમ. (સર ઝોંકાવતાં ભણવું) ☞ ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજદાઑ. નૅમ સૅતે આતર્શ મજદાઑ અહુરહે, હુધાઑ મજિરત યજ્ત. અશેમ વોહૂ ૧ ☜ (ત્રણ વાર પઢવું) અહમાઇ રએશ્ચ, હુજ્ર્રેમ, જસમે અવઙ્હે મજદ, કેરફે મોજદ. અશેમ વોહૂ ૧.

(ચેરાગના નમસ્કારનો સાર.)

દાદાર હોરમજદને ખુશાલ કરૂં છું. હોરમજદના આતશને હું નમન કરૂં છું અને તમામ ગુનાહથી પસ્તાવો કરૂં છું.

બાજ જમવાની.

બ નામે યજદે બક્ષાયન્દેહ બક્ષા યશગરે મેહરૂબાન. અહુરમજદ ખોદાએ, ઇથા આત્ યજમઇદે અહુરેંમ મજદાંમ યે ગાંઓચા અર્ષેમચા દાત્, અપસ્ચા દાત્ ઉર્વરાઓસ્ચા વહ્ઉહીશ્, રઓ ચાઓસ્ચા દાત્, બૂમીમચા વીસ્પાચા વોહૂ. અષેમ વોહૂ ૩).

(જમવાની બાજનો સાર.)

જે નીયામત ખાણુ મને મલ્યું છે. તે માટે દાદાર હોરમજદનાં હું સુકરાનાં કરૂં છું. જેણે અનાજ પાણી, વનસ્પતી વગેરે આપણાં ખોરાકને સારૂં ઉત્પન કીધું. જે માટે આએ જગોએ તેનો આભાર માનું છું.

દોઆ તંદરોસ્તી.

બ નાંમે યજદે, બક્ષાયન્દેહ, બક્ષાયશગરે મેહરૂબાંન. યથા અહૂ વઈરૂયો ૨) તન-દરોસ્તી-દેર-જીવશની આવાયદ, ખોરેહ અંધદ અષહીદારૂ, યજદાંને મીનોયાંન યજદાંને ગેથ્યાંન, હફ્ત અમેંષાસ્પન્દાંન, મ્યજદ રોશન હમે બેરસાદ. ઇન દોઆયાંન બાદ, ઇન ખુઆહાંન બાદ. હમે અન્દર કસાંન રા, જરથુશ્તી દીન શાદબાદ, અએધૂન બાદ, યા-બારી-ખોદા! ખોદાવંદે આલમ રા, હમા અનજુમન રા (ફલાંનારા) આ જગોએ જેની નૈયતે ભણે તેનું નામ લેવું) બા ફરજન્દાન હજાર સાલ દેર બેદારૂ, શાદ બેદારૂ, તન-દરોસ્ત બેદારૂ, અએદુન બેદારૂ, બર સરે અરજાન્યાંન, સાલહાએ બીસ્યાર, વકરનહાએ બીશુમાર, બાકી

ઓપાયન્દે હારૂ, સદ હજારાન્ હજારૂ આફ્રીન્ બાદ. સાલ્ ખોજસ્તે બાદ, રોજ ફરૂરોખ્ બાદ, માહ મુબારક્ બાદ. ચન્દ સાલ્ ચન્દ રોજ ચન્દ માહ, બીસ્યાર્ સાલ્ અરૂજાનીહારૂ, યજશને ઓ ન્યાએશને, ઓ રાદી ઓજોરૂ બરશને. અશાહીદાર અવરે હમા કારો કેરફેહા, તન્-દરોસ્તી બાદ, નેકી બાદ ખૂબ્ બાદ, અએધૂન બાદ, અએધૂન તરજ બાદ; ૫ યજદાંન્ વ અમેષાસ્પન્દાંન્, કાંમે બાદ; ધનવાન્, પુત્રવાન્, આયુશવાન્, લક્ષ્મીવાન્, વૃદ્ધીવાન્, રોજીવાન્, શુકાંના હાહારૂયેક્ દીન્યેક્, જરથુશ્ત બરૂ હક્, બેશક્ બેગુમાન્ હોમ પાક્ દીન્ મજદયશ્નાની જરથુશ્ત સ્પિતમાન્. અષઑાને અષેમ વોહૂ ૧)

(દોઆ તનદરોરસ્તીનો સાર.)

ઓ ખોદા તું મને તંદરેશતી સાથની લાંબી જીંદગી આપ, ઓ ઇજદ અને અમશાશ્પંદો તમારાથી હું પવિત્રાઇ અને સચ્ચાઇ મેળવું; માજદયસ્ની દીનની આબાદી અને ચઢતી કળા હોજો. ઓ ખોદા મારા ટોળાના લોકને તથા અમારા રાજકરતાને સદા કાયમ ખુશાલ અને તંદરોશ્ત રાખ. અમારા રોજ માહ અને વરસ બખ્તાવર થાઓ. લાંબી મુદત સુધી અમારામાં સખાવતનો ઝરો વહેતો થાઓ. અમારે તયાં ધન, દોલત, આયુશ અને પુત્રની વરધી થાઓ. એકજ ખોદાને માનનારી પાક જરથોસ્તી દીન ઉપરનું અમારૂં એકીન મજબુત થાઓ. જે પ્રમાણે બંદગી કરીને દુઆ માંગી છે તે પ્રમાણે આમીન થાઓ.

ત્રીસે રોજનાં નાંમ.

૧ દાદાર અહુરમજદ.

૨ બેહમન અમષાસ્પંદ.

૩ અરદીબેહેસ્ત અમષાસ્પંદ.

૪ શેહેરીવર અમષાસ્પંદ.

૫ અરપંદારમદ અમષાસ્પંદ.

૬, ખુરદાદ અમષાસ્પંદ.

૭ અમેરદાદ અમષાસ્પંદ.

૮ દએ-પ-આદર દાદાર.

૯ આદર યજદ.

૧૦ આવાં યજદ.

૧૧ ખુરશીદ યજદ.

૧૨ માહ યજદ.

૧૩ તેસ્તર તીર યજદ.

૧૪ ગોશ યજદ.

૧૫ દએ-પ-મેહેર દાદાર.
૧૬ મેહર યજદ.
૧૭ સરોશ યજદ.
૧૮ રશને રાસ્ત્ યજદ.
૧૯ ફ્રરોખ ફ્રરવરદીન યજદ.
૨૦ બેહેરાંમ યજદ.
૨૧ મીનો રાંમ.
૨૨ ગવાદ યજદ.
૨૩ દએ-પ-દીન દાદાર.
૨૪ દીન યજદ.
૨૫ મીનો અશીશવંઘ.
૨૬ આશતાદ યજદ.
૨૭ મીનો આસ્માન.
૨૮ જમ્યાદ યજદ.
૨૯ મીનો મારેસ્પંદ.
૩૦ મીનો અનેરાંન.

બારે મહિનાનાં નામ.

૧ ફરોખ ફરવરદીન.

૨ અરદીબેહસ્ત અમષાસ્પંદ

૩ ખોરદાદ અમષાસ્પંદ.

૪ તીર યજદ.

૫ અમરદાદ અમષાસ્પંદ.

૬ શેહરીવર અમષાસ્પંદ.

૭ મેહર યજદ.

૮ આવાં યજદ.

૯ આદર યજદ.

૧૦ દએ દાદાર.

૧૧ બેહમન અમષાસ્પંદ.

૧૨ અસ્પંદારમદ અમષાસ્પંદ.

૭ ગહમ્બારનાં નાંમ

૧ મઅદીઓ જરેમ્.
૨ મઅદીઓ શહેમ્.
૩ પએતેશહેમ્.
૪ અયાથ્રેમ.
૫ મઅદીઆરેમ્.
૬ હમસ્પથમએદએમ્.

પાંચ ગાથાનાં નાંમ.

અહુનવત, ઉશતવત, સ્પેન્તોમદ, વોહુક્ષથ્ર, વહિશ્તોઇશત.

હમકારાનાં નાંમ.

અહુરમજદ, દએ-પ-આદર, દએ-પ-મેહર, દએ-પ-દીન.

બેહમન, માહ, ગોશ, રાંમ.

અરદીબેહસ્ત, આદર, સરોશ, બેહેરાંમ.

શેહરીવર,[1] ખુર, મેહર, આસ્માન, અનેરાંન.

અસ્પંદારમદ, આવાં, દીન, અરદ,[2] મારેસ્પંદ.

ખોરદાદ, તીર, અરદાફ્રવશ,[3] ગોવાદ.

અમરદાદ, રશને, આસ્તાદ, જમ્યાદ.

૧ ખુરશેદ. ૨ અશીશ્વંગ. ૩ ફરવરદીન.

ભાગ ૨ જો ધર્મજ્ઞાન.

ખોદા.

અવસ્તા—તા ચશ્મેન્ગ થ્વિસ્રા હારો
અઇબી અષા અઇબી વએનહી
વીસ્પા.[૧]

સાર—પાક ખોદા પોતાની સર્વે ઠેકાણે હાજર રહેલી આંખો વડે બધું જુએ છે.

સવાલ—તમોને કોણે પેદા કીધાં ?

---

૧ યજશને હા ૩૧ ફ. ૧૩.

જ૦—પાક ખોદાએ.

સ૦—ખોદાએ દુન્યામાં બીજું શું શું પેદા કીધું છે?

જ૦—કુલે માણુસ જાત, પશુ પક્ષી, સુર્ય, આકાશ, જમીન, પહાડ, પર્વત અને વનસ્પતી વગેરે દરેક ચીજ ખોદાએ બનાવી છે.[1]

સ૦—ત્યારે આખી જગત ઉપર કોણુની સત્તા ચાલવી જોઇએ?

જ૦—અલબત તેના બનાવનાર એકલા ખોદાનીજ.[2]

સ૦—ખોદાએ દુન્યામાં તમોને શા વાસ્તે પેદા કીધાં?

---

૧ દોઆ નામ સેતાયશને. ૨ યજશને હા. ૮ ફ. ૫.

જ૦—નેક અને સાચ્ચાં કામો કરવા, કુદરતને અવલોકવા, તેનો અભ્યાસ કરવા, અને તેનેથી થતા ફાયદા મેળવી બીજાંઓને શિખવવા.

સ૦—કયાં કામો **ખોદાને** પસંદ છે?

જ૦—પરોપકાર, દયા, સખાવત અને સચ્ચાઇ. કારણ કે **ખોદા** પોતે પરોપકારી, દયાળુ, સખી અને સાચ્ચો છે.

સ૦—**ખોદા** પોતે પરોપકારી કેમ છે?

જ૦—આંએ દુન્યાનાં તેણે જે જે પેદા કીધું છે તે તેના પોતાના ફાયદાને માટે નહીં પણ આપણા ફાયદા અને પોષણને માટે છે તેથી આપણે જાણયે છીએ કે **ખોદા** પરોપકારી છે.

સ૦—ખોદા દયાળુ છે એમ તમે શા ઉપરથી કહેશો ?

જ૦—કારણ કે તે સાહેબ અજાણપણે થયલા ગુનાહની તોબેશ કરવાથી આપણને માફી બક્ષે છે.

સ૦--ખોદાની સખાવતો શી છે ?

જ૦--આપણને વાસ્તે અનાજ, પાણી, જમીન; ઢોરોને માટે ઘાસ ચારો તથા હવા, રોશણી વગેરે સઘળી નેઆમતોની બક્ષેશ તે સાહેબ આપણને આપે છે.[1]

સ૦--ખોદાતાલા સાચાંનો સાથી છે એ વિશે અવસ્તામાં શું લખ્યું છે ?

જ૦--અવસ્તામાં કહે છે કે "સાચા રસ્તામાં ખોદા રહે છે." સાચ્ચાઓ ઉપર

---

૧ યજશને હા ૩૭ ક. ૧.

તે પ્યાર રાખે છે અને સચ્ચાઇથી ચાલનારને તે ખરો સુખી કરે છે.

સ૦—શા માટે આપણે ખોદાથી ડરીને ચાલવું જોઇએ ?

જ૦—કારણ કે તે આપણાં સઘળાં નેક અને બદ કામો જુએ છે અને તે કામો પ્રમાણે આપણને સુખ અથવા દુઃખ આપનાર છે.[૨]

સ૦—સાચાં માણસને ખોદાથી બીહવાનું કાંઇ કારણ છે ?

જ૦—ના જી, કાંઇજ નહી. સાચાં માણસે તો જેમ એક બચ્ચું પોતાના બાપથી નચિંત અને બેફિકર રહે તેમ ખોદા—

અવધમ વાકુ. ૨ યજશને હા ૩૦ ફ્ર૦ ૧૧.

કે જે સર્વનો બાપ છે તેથી બીહવાનું કાંઇ કારણ નથી.

સ૦—આપણુ ઉપર કાંઇ દુઃખ અથવા આફત આવી પડી ત્યારે શું કરવું?

જ૦—ખોદાને યાદ કરવો અને તેનીજ મદદ માંગવી અને જો તે દુઃખ પોતાની કોઇ કસુરથી આવી પડયું હોય તો તેવું કામ ફરીને નહી કરવું.

સ૦—ખોદા પાસે આપણે શું માગવું જોઇએ?

જ૦—"ઓ ખોદા! તું મને એવી બક્ષેશ કર કે જે બક્ષેશ મળ્યાથી મારૂં કલ્યાણ થતું હોય. કારણ કે મારે વાસ્તે શું સારૂં છે તેનો જાંણનાર તુંજ છે.[૧]"

૧ યજશને હા ૩૧ ફ. ૫.

સ૦—ખોદાનું અવસ્તા નામ અને અર્થ શું?

જ૦—**અહુરમજદ** એટલે **સદા** કાળ **હસ્તી** ધરાવનાર ઘણાં ડહાપણવાળો **સાહેબ.**

સ૦—**ખોદા** કયાં છે?

જ૦—**ખોદા** સઘળી જગાએ અને સર્વે ઠેકાંણે હાજર **છે.** તે આપણાં જાહેર તેમજ છુપાં કામો પણ જુએ છે.[1]

સ૦—જ્યારે **તે સાહેબ** સઘળું જુએ છે અને જાણે છે ત્યારે આપણે કેવી રીતે ચાલવું?

જ૦—આપણે કાંઇ ખોટું કામ કરવું નહી; કેમકે **ખોદા** તે જુએ છે અને તે માટે આપણને શિક્ષા કરશે.[2]

સ૦—ખોદાને તમો જોઇ શકતા નથી તો કેમ કહી શકો કે તે છે?

---

૧ યજશને હા. ૩૧ ફ. ૧૩. ૨ યજશને હા. ૩૧ ફ. ૧૪.

જ૦—આએ દુન્યામાં તેણે બનાવેલી ઘણી નાદર ચીજો તેની હસ્તી સાબેત કરેછે.

સ૦--તે નાદર ચીજો તે કઇ ?

જ૦—સુરજ, ચંદ્ર, તારા, ઝાડ, પાહાડ, માણસ, જનાવર, હવા, રોશણી, આતશ, પાણી વગેરે.

સ૦—ઉપલી ચીજો ઉપરથી તમે ખોદાની હસ્તી કેમ સાબેત કરશો ?

જ૦—માણસ એક ખુરશી બનાવી શકશે પણ તે ખુરશી જે ઝાડનાં લાકડાંની હોય તે ઝાડને ઉત્પન્ન થવાનાં સાધણો પાણી, જમીન, ગરમી, હવા વગેરે કોણ બનાવે છે ? માલી બી વાવે છે અને પાણી સીપે છે પણ પીળા ફુટીને ઝાડ મોટું થાય છે તે કોણ કરે છે ? શું એ

બધું માણસથી થાય છે? નહી. ત્યારે જે ચીજ માણસથી નહી બની શકે તેનો બનાવનાર માણસના કરતાં કોઇ વધારે ડહાપણવાલો હોવો જોઇએ. તે આપણા ધર્મમાં જણાવ્યા પ્રમાણે ખોદા પોતે છે અને એ ઉપરથી ખોદાની હસ્તી સાબેત થાય છે.

જ઼રથુશ્ત્ર

—— : ० : ——

અવંસ્તા—અએમ મોઇ ઇદ્દા વિસ્તો યે ને અએવો સાસ્નાઓ ગૂષતા જરથુશ્ત્રો.[1]

---

૧. યજશને હા ૨૯. ફ. ૮.

સાર-(**દાદાર હોરમજદ** કહે છે કે) ".જેણે એકલાએ મારી શિખામણ સાંભળી તથા જે મને આ દુન્યામાં જણાયલો છે તે **સ્પેતમાન જરથોશત** છે."

સવાલ-ધર્મજ્ઞાન આપનારને આપણે ક્યાં નામથી ઓળખીએ છીએ?

જવાબ—ધર્મશિક્ષક અથવા ધર્મગુરૂ.

સ૦—આપણો સઉથી પેહેલો ધર્મગુરૂ કોણ?

જ૦-પેગાંમ્બર અશો **જરથોશત**.[1]

સ૦-અશો **જરથોશતને** પેગાંમ્બર કેહવાનું કારણ શું?

૧. ફરવરદીન યશ્ત ફ. ૮૮.

જ૦—કારણકે એવણે કુદરતનો અભ્યાસ કરી **ખોદાને** પીછાંણીયા અને મીનોઇ દુન્યામાંથી **ખોદાના** હોકમો આએ દુન્યામાં લઇ આયા. પેગામ્બરનો અર્થ સંદેશો લાવનાર કરી થાય છે.

સ૦--અશો **જરથોશ્ત** કોણનો પેગાંમ્બર?

જ૦—આખી દુન્યાનો—ખાસ કરીને ઇરાંની માજદયસ્ની પારસીઓનો. આપણો પેગાંમ્બર અશો **જરથોશ્ત** હોવાથી આપણે જરથોસ્તી કેહવાઇએ છીએ.

સ૦--એવણને પેગાંમ્બર તરીકે કોણે કબુલ રાખ્યા?

જ૦--કયાંની વંશના ઇરાંની પાદશાહ ગુસ્તાસ્પ અને તેની તમામ રૈયતે.

સ૦--એવણને પેગાંમ્બર તરીકે કબુલ કરવાની આગમચ કેવી રીતે પાદશાહ ગુશ્તાસ્પે પોતાની ખાતરી કીધી ?

જ૦--ભણેલા અને વિદ્વાન પુરૂષો સાથે તકરાર કરાવી તેમાં એવણે પોતાની હુશીઆરી અને અક્કલથી વિદ્વાનોને હેરત કીધા. બીકટમાં બીકટ સવાલના મનમાનતા જવાબો આપ્યા, તથા કેટલાએક મોઅજેજા કરી બતાવ્યા. એવી રીતે બારીક તપાસ કરી પાદશાહે પોતાની ખાતરી કીધા પછી એવણને પેગાંમ્બર તરીકે કબુલ કીધા.

સ૦--અશો જરથોસ્તનાં મુખ્ય ફરમાનો શું છે ?

જ૦--તેવણ સાહેબે અવસ્તામાં ફરમાવ્યું છે કે સાચા વિચાર, સાચા વચન અને સાચાં કામો કરવાં, અશોઇ

અને પરહેજગારી રાખવી, સઘળાંઓનું ભલું ઇચ્છવું તથા સખાવત કરવી.

સ૦—અશો **જરથોશતનો** જન્મ ક્યાં થયો હતો ?

જ૦—ઇરાન દેશમાં આવેલાં રએ શેહેરમાં **'પઓરૂશસ્પ'** નાં ઘરમાં.[1]

સ૦—**પઓરૂશસ્પ** કોણનું નામ છે ?

જ૦—અશો **જરથોસ્ત**ના પિતાજીનું.

સ૦—આપણે આપણા પેગાંમ્બરને **જરથોશત** પઓરૂશસ્પ કહીને નથી ઓળખતા પણ **જરથોશત સ્પિતમાન** એ નામે ઓળખીયે છીયે તેની સમજણ શું ?

---

૧ વંદીદાદ પર. ૧૯, ફ. ૩.

જ૦—[1]રિપતમ એવે નામનો અષો જરથો-શતનાં વડવાઓમાં એક નામીચો પુરૂષ થઈ ગયો છે તેનાં નામ સાથે આપણા પેગાંમ્બરનું નામ જોડેલું છે.

સ૦—અશો જરથોશતનાં માતાજીનું નામ અને તેવણનાં ધણિયાણીનું નામ શું?

જ૦—એવણનાં માતજીનું નામ દોગદો અને ધણિયાણીનું નામ હવોવી.

સ૦—અશો જરથોશતને કેટલી દીકરીઓ હતી? તેઓનાં નામ આપો.

જ૦—ત્રણ દીકરીઓ હતી. [2]પઓઉરૂ-ચીશ્તી, ફ્રેની અને થ્રીતી.

સ૦—અશો જરથોશતના દીકરાઓનાં નામ આપો.

---

૧ યજશને હા. ૫૩ ફ. ૩. ૨ ફરવરદીન યશ્ત ફ. ૧૩૮.

જ૦—ઇસતવાસ્ત્ર, ઉરૂવતત્નર અને
હુવરેચિથ્ર.*

સ૦—અશો **જરથોશતનાં** ખાનદાનનાં નામ
આપો ?

જ૦—માતાજી તરફથી **હુવોવનું** ખાનદાન
તથા પિતાજી તરફથી **હુએચત્-અસ્પા**
અથવા **સ્પિતમનું** ખાનદાન હતું,†
જે પાદશાહ **ફરેદુનથી** ઉતરેલુ હતું.

સ૦—અશો **જરથોશતનો** દીસો અથવા
મરણ દીવસ કયા રોજે ?

જ૦—દએ માહનો અને ખોરશેદ રોજે?

સ૦—એવણુનો જન્મ દીવસ કયા રોજે ?

જ૦—ફરવરદીન મહીનો અને ખોરદાદ રોજ
અથવા ખોરદાદ સાલનો દિવસ.

* અથવા ખુરશેદચેહેર. ફરવરદીન પશ્ત ફ. ૯૮.

† ઇજશને હા. ૪૬, ફ. ૧૫.

જરથોશ્તી ધર્મનાં મુખ્ય ફરમાનો.

અવસ્તા—હ્વ઼ક્ષ્ય અઍમચિત યો
જરથુશ્ત્રો, ફ્રતૅમાં ન્માનનાંમ્ચ
વીસાંમ્ચ, જન્તુનાંમ્ચ દખ્યુ-
નાંમ્ચ, અઙ્હુઓ દએન-
યાઓ અનુમતયએચ અનુખ્ત
યએચ અન્વર્શતયએચ, યા
આહૂઇરિશ જરથુશત્રિશ.

સાર—હું કે જે જરથોસ્ત છું તે દેશના,
ગામના, મોહલાના અને ઘેરના
આગેવાનોને આએ જરથોસ્તી દીનનાં

ફરમાન હુમત હુખ્તઅને હ્વરશત
પ્રમાણે ચાલવાને શિખવું છું તથા
ઉતેજન આપું છું.[1]

સવાલ--જરથોસ્તી દીનનાં મુખ્ય ફરમાનો શું છે?

જવાબ--હુમત હૂખ્ત અને હરૂશત અથવા
નેક મનશની નેક ગવશની અને નેક કુનશની.

સ૦--એ ત્રણ શબ્દોનો અર્થ શું?

જ૦--સાચો અથવા ભલો વિચાર, સાચો અથવા નેક બોલ અને સાચું અથવા બેહતર કામ.

સ૦--પાક અવસ્તામાં એ વિશે શું કહેલું છે.

જ૦--"તમામ નેક વિચારો, નેક સખુનો અને નેક કામો બેહસ્ત તરફ લઇ જાય છે.[2]

---

૧ યજશને હા. ૮ મો ફ. ૭. ૨ દોઆ વીસ્પ હુમત.

સ૦--હુમત હૂખ્ત હ્વર્શ્તથી ઉલટું શું ?

જ૦—દુશમત, દુઝૂખ્ત, અને **દુઝવર્શ્ત.**

સ૦—એ શબ્દોના અર્થ શું ?

જ૦—જૂઠો અથવા ભુંડો વચાર, જૂઠો અથવા બુરો બોલ અને જૂઠું અથવા દુષ્ટ કામ.

સ૦--એ વિષે અવસ્તા શું કહે છે ?

જ૦—બદ વિચાર, બદ સખુન અને બદ કામો દોજખ તરફ લઇ જાયછે.[1]

સ૦—એ ઉપરથી તમે શું સમજ્યા ?

જ૦—આપણા પેગાંમ્બર સાહેબ અશો જરથોશ્તનો હોકમ છે કે આપણે દરેક જણે મન, વચન અને કરણી શુદ્ધ રાખવી જેથી બંને દુન્યામાં સુખ મળે.

---

૧ દોઆ વીસ્પ હુમત

સ૦–અશો જરથોસ્તના જેવા થવાને વાસ્તે આપણે શું કરવું ?

જ૦–ગમે એવું દુઃખ આવી પડે તોપણ સચ્ચાઇને છોડવી નહીં,[૧] એકલા હોરમજદ સિવાય બીજા કોઈ દેવ દેવતાઓની પરસ્તેશ કરવી નહી,[૨] જૂઠા અને ઠગારાઓને ફજેત કરવા, ચોર અને લુટારાઓથી પોતાના ભાઇબંધોનું રક્ષણ કરવું.[૩]

સ૦–ગમે એવું દુઃખ આવી પડે તોપણ સચ્ચાઇનેજ વળગી રહેવા માટેના અશો **જરથોશ્તના** કલાંમો અર્થ સહીત કહો.

---

૧. વંદીદાદ, ૧૯, ફ. ૭. ૨. ઇજશને હા ૧, ફ. ૮.
૩. ઇજશને હા ૧૨, ફ. ૨–૩.

૪૦-"નોઇત હે અપસ્તવાને વઙ્હીમ દએનાંમ માજદયસ્નીમ, નોઇત અસ્તચ, નોઇત ઉશતાનૅમચ, નોઇત બઓધસ્ચ વીઉર્વીસ્યાત.

અશો (જરથોશ્ત કહે છે કે) "મારાં હાડકાં છુટાં પડે, મારી બુદ્ધિ ગુમ થાય અથવા મારો જીવ બી નીકળી જાય તોપણ હું મજદયસ્ની દીનને ધીક્કારીને છોડી દઇશ નહી." (એટલે "ગમે એવું દુઃખ પડે તોપણ જીવ જતાં સુધી સચ્ચાઇનેજ હું વળગી રહીશ."[1])

---

1 વંદીદાદ, પર. ૧૯ ફ. ૭.

અશોઇ.

અવસ્તા–અષેમ વોહૂ વહિશતેમ અસ્તિ
સાર–અશોઇની દોલત સૌથી ઉત્તમ છે.

સ૦–અષોઇ એટલે શું ?
જ૦–અષોઇ એટલે તનની અને મનની સફાઇ.

સ૦—તનની સફાઇ તે શું ?
જ૦–આપણા શરીરને કાંઇબી મેલી અથવા ગંધીલી ચીજોથી દુર રાખવું, રોજ નાહી ધોહીને દીલપરનો મેલ સાફ કરવો, પોશાક ધોતો અને સફાઇદાર રાખવો અને રેહવાનું ઠેકાણું વાડી ગુડીને સાફ રાખવું.

સ૦–તનની અશોઇ રાખવાથી ફાયદો શું ?

જ૦–શરીરની સુખાકારી વધે, જો તંનદરોરતી હોય તો વિધ્યા અભ્યાસ થાય, જેથી આપણને અક્કલ મલે.

સ૦–તંદરોરતી કેમ મલે ?

જ૦–સોજો અને સાદો ખોરાક નિયમસર ખાધાથી, સોજી હવા દમમાં લેવાથી અને તનને માફકસર કસરત આપવાથી.

સ૦–મનની અશોઇ એટલે શું ?

જ૦–આપણા મનમાં સારા વિચાર, સારા વચન, અને સારાં કામો કરવાનોજ ઠરાવ કરવો, અને ખરાબ વિચાર, ખરાબ વચન અને ખરાબ કામો નોહી થાય તેની સંભાળ લેવી, બુરા વિચારોને મનમાં આવવાજ નહી દેવા.

સ૦—મનની અષોઇથી ફાયદો શું ?

જ૦—મન ચોખ્ખું હોય તો સારાં કામે થાય જેવાં કે ધર્મનો અભ્યાસ, ખોદાની બંદગી અને ભાઇબંધો ઉપર પ્યાર. જેથી કરીને મીનોઇ દુન્યાનાં ઉત્તમ સુખનો ફાયદો મલે.

સ૦--અષોઇની દોલત સૌથી ઉત્તમ કેમ છે તે સમજાવો ?

જ૦--આએ દુન્યાની અંદર આપણને મળતાં ઘરબાર, વાડી ગાડી, પૈસો ટકો વગેરે ફના થનાર[1] છે. આપણા ગુજરવા પછી એ બધું આપણી સાથે આવતું નથી, એ દોલત ચોર ચોરી જાય છે, કે લુટારા છીનવી લે છે. ઘરબાર પડી જાય છે કે તેનો આગથી નાશ થાય

૧ જતું રહેનાર.

છે. પણ અષોઇની દોલત કોઇ લઇ લેતું નથી. તેને નથી ચોર ચોરી જતા કે લુટારા લુટી લેતા. તે હંમેશાં આપણી સાથે રહે છે અને મરણ બાદ તે આપણી સાથે આવે છે અને સુખ આપે છે માટે અષોઇની દોલત સૌથી ઉત્તમ છે.

સ૦— મનની અષોઇ કેમ મળે?

જ૦— કેળવણી લીધાથી.

સ૦— તે કેલવણી કઈ જાતની?

જ૦—ધર્મ તથા નીતની.

સ૦—માણસો અષો હોય તો શું ફાયદો?

જ૦—માણસો અષો હોય તો દુન્યા આબાદ થાય, દુન્યા આબાદ હોય તો સચ્ચાઇનો વધારો થાય અને સચ્ચાઇ વધે તો

યથા અહૂ વઈર્યોના પવિત્ર કલામોમાં જણાવ્યા પ્રમાણે ખોદા ખુશી થાય.

સ૦—ખોદા ખુશી થાય તો શું ફાયદો?

જ૦—માણસોને અષૅમ વૉહૂના પવિત્ર કલામોમાં જણાવેલું ખરૂં અને ઉત્તમ સુખ મળે.

નવજોત્ ક્રિયા.

અવસ્તા—અહ્‌્યાઑઙ્‌હુનેમ્ વા અહ્‌્યાઑઙ્‌હુયમ્નો, અહ્‌્યાઑઙ્‌હુનૅમ્ વા બૂજયમ્નો.[1]

સાર—કુસ્તી બાંધતાં અને કુસ્તી છોડતાં ખોદાનું નામ લેવું.

---

1 હોરમજદ યશ્ત ક. ૧૭.

સવાલ—નવજોત એટલે શું ?

જવાબ—નવો જોતી અથવા જરથોશતી દીનમાં દાખલ થઇ એ દીનનાં ક્રિયા કામોમાં નવો ભાગ લેનાર.

સ૦—કેટલાં વરશની ઉમરનાં બાળકની **નવજોત** કરવામાં આવે છે ?

જ૦—બાળક સાત વરસની ઉમરે પોંહચે, ધર્મનાં મુળતત્વોનું ગ્નાન મેળવે અને ચોક્કસ **અવસ્તા**નાં કલામો ભણી જાણે ત્યારે.

સ૦—સાતજ વરસની ઉમર જોઇએ કે વધતી ઓછી ચાલે ?

જ૦—ઓછી નહી ચાલે, જો બાળક હુશીઆર નહી હોય તો નવ વરસે અને જો નવ વરસેબી તે ધર્મનાં મુળતત્વો

સમજવાને શકતીવાન નહી હોય તો ૧૪ વરસની ઉંમરે જરૂર **નવજોત** કરવાનું દીનની કેતાબોમાં ફરમાવેલું છે.

સ૦—દીનમાં દાખલ થનાર બાળકે કયા કયા **અવસ્તાના** કલામો ભણી જાણવા જોઇએ ?

જ૦—અષેમ, યથા, કેમના મજદા, અહુરમજદ ખોદાએ, જસમે અવઙ્હે મજદ, સરોશ બાજ, ગેહ, ખુરશેદ-મેહેરની નીઆએશ, પતેત અને દીનનો કલમો.

સ૦—બાળકની **નવજોત** કરે છે તે દિવસે તેના ઉપર શું ક્રિયા કરવામાં આવે છે ?

જ૦—તે બાળકનાં તનને યઝેલા **ગઓમીઝ**[1] અને પાણીથી અંગોળ કરાવી પાક કરે છે.

સ૦—તે કેવી રાતે ?

જ૦—સૌથી પેહલાં એક **અથોરૂનાન્**[2] તે બાળકને બાજ ધરાવી દાડમની પાતરી ચવાડે છે. પછી યઝેલો (પવીત્ર કીધેલો) **ગઓમીઝ** ત્રણ વાર પાજંદ કલામો બાજમાં ભણાવતાં પીવાડે છે.

સ૦—તે પાજંદ કલામો શું છે ?

જ૦—ઇન્ ખુરમ, ઇન્ પાકીએ તન્, યોઝદાથ્રે રવાન્રા.

સ૦—એની મતલબ શું ?

---

૧ ગાયનું મુત્ર અથવા તરો. ૨ મોબેદ.

જ૦-આએ (ગઓમીજં) મારાં તનની પવીત્રાઇ અને આત્માનાં સુખને માટે હું પીઉં છું.

સ૦-એ ક્રિયા કીધા પછી શું કરવામા આવે છે?

જ૦-તે બાળકનાં તનને પવિત્ર **ગઓમીજ** અને પાણીથી પાક કરી, સુદરેહ કુસ્તી સિવાય સઘળાં કપડાં પેહડાવી, પીછોડી ઓઢાડીને જ્યાં અંજુમન બેઠું હોય ત્યાં લાવવામાં આવે છે.

સ૦-પછી અંજુમનની નજદીક તે બાળક ઉપર શું ક્રિયા કરવામાં આવે છે?

જ૦-જરથોસ્તી ધર્મનાં ત્રણ મુખ્ય ફરમાનો **હુમત, હુખ્ત** અને **હુર્શ્ત** પ્રમાણે ચાલવાની તથા **દુશમત દુજ્યુખ્ત** અને

દુશ્મવરશતને ધીક્કારવાની કબુલાત લેવામાં આવે છે.

સ૦—કબુલાત લીધા પછી શું થાય છે?

જ૦—વડા ધર્મગુરૂ તે બાળકને ઉભાં રાખી **દીનનો કલમો** ભણાવે છે, પછી એક **યથા અહુવઇર્યો** ભણતાં તેને **સુદરેહ** પેહરાવે છે જે વખતે સઘળું અંનજુમન પણ **યથા અહુવઇર્યોના** કલામો ભણે છે.

સ૦—**સુદરેહ** પેહરાવ્યા પછી શું થાય છે?

જ૦—**વડા ધર્મગુરૂ** કુસ્તી હાથમાં લઇ **અહુરમજદ યશતની** ખશનુમન પઢે છે. ત્યાર પછી કુસ્તી બાંધવાના કલામો તે બાળકને ભણાવી **કુસ્તી** કમ્મરે બાંધવાની ક્રિયા પુરી કરેછે.

સ૦—ત્યાર પછી શું ક્રિયા થાય છે?

જ૦—**વડા ધર્મ** ગુરૂ હોશબામ તથા તંદરોસ્તીના કલામો ભણીને તે બાળકને આશીરવાદ દે છે.

સ૦—**નવજોત** થનાર બાળક શું એકરાર કરીને **જરથોશતી** ધર્મમાં દાખલ થાય છે?

જ૦—"હું એકજ **ખોદાની** બંદગી કરનાર અને **તેનેજ** સર્વ ચીજનો પેદા કરનાર સમજું છું. મારો ધર્મ **માજદયસ્ની** છે તથા હું દેવ પરસ્તીને ધીક્કારૂં છું. અશો **જરથોશતને** મારા પેગામ્બર તરીકે કબુલ રાખું છું, તથા **તેવણને** પગલે ચાલવાની હું કબુલાત આપુ છું. **મજદયસ્ની** દીન પાક ખોદાએ સર્વનાં

ભલાંને કાજે અશો જરથોશત્ પાસે મોકલાવેલી છે. માટે એ દીનનાં ફરમાનો પ્રમાણે ચાલવાની હું સદા કોશેશ કરતો રહીશ."[1]

સુદરેહ કુસ્તીની ખુબી.

સ૦—સુદરેહ પહેરવાની તથા કુસ્તી કમ્મરે બાંધવાની શું આપણી ફરજ છે?

જ૦—હાજી, આપણા ધર્મ પુસ્તકમાં કહેલું છે કે "જે કોઇ પોતાનાં શરીર ઉપર સુદરેહ પેહરે અને કુસ્તી

---

૧. ઇજશને હા ૧૨, ક. ૧–૯.

બાંધે તથા ગાથા ભણે તેજ ખરો મજદયસ્નની છે, અગર નહી તો તેને મજદયસ્ની નહી કેહવો." [1]

સ૦—સુદરેહનો અર્થ શું ?

જ૦—સાચ્ચો રસ્તો અથવા રીત. એટલે જેણે સુદરેહ પેહરેલો હોય તેની રીતભાત સારી અને સાચ્ચી હોવી જોઇએ.

સ૦—સુદરેહ કેટલા કટકાનો બનાવવામાં આવે છે ?

જ૦—નવ કટકાનો. બે પરદા એક આગલો અને એક પાછલો, ગીરેબાન, બે બાંએ અને બેઉ સાંધા આગળની બબે તીરી.

---

૧. બુન્દેહેશ, વંદી. ૧૮. ફ. ૯ વગેરે.

સ૦—એ નવ કટકા શું શિખામણ આપે છે?

જં૦—જેમ બે પરદા એક આગળ અને બીજો પાછળ હોવા છતાં એક એક સાથ જોડાયલા છે તેમ આપણાથી ઉમરે વડા, ઉપરીઓ અને ભણેલાઓને ઘટતું માન આપવું અને વડાઓએ તથા સબળાઓએ નબળા તથા હાથ નીચેનાઓને મદદ કરવી. [1]

સ૦—ગીરેબાન શું જણાવે છે?

જ૦—આપણે હર હમેશ સવાબનાં કામો કરવાં અને જરથોશતી દીન ઉપર બેશક અને બેગુમાન રહવું. ગીરેબાનનો અર્થ ઇમાનવાળો કરી થાય છે.

---

૧. સરનામ રાઝે યજદાંની સફા ૧૩–૧૫.

સ૦—એ બાંએ શું ધડો આપે છે?

જ૦—જેમ સુદરેહ પેહરનારાંઓને બાંયમાં હાથ લેવાની જરૂર છે તેમ ભલી મજદયસ્નની દીનના દરેક માણુસે કાંઇબી ધંધા, હુન્નર અથવા ઉદ્યોગમાં રોકાવાની જરૂર છે.[1]

સ૦—બેઉ બાજુની તીરીઓ (જે ત્રીકોણ આકારની હોય છે) શું શીખવે છે?

જ૦—ગોરપંદો (જેવાંકે ગાએ, ઘોડા, બકરાં, મેંઢાં વગેરે) ને દુઃખ નહી દેવું, તથા ધાતુ અને વનસ્પતીનો રૂડો ઉપયોગ કરવો.[2]

---

૧. સરનામે રાઝે યજદાંની સફો ૧૨—૧૫

ઉપલીજ ચોપડી સફો ૨૩.

સ૦—સુદરેહ શાનો બનાવવામાં આવે છે?

જ૦—રૂના સફેદ કપડાંનો.

સ૦—રૂનો બનાવવાની મતલબ શું?

જ૦—રૂનું કપડું સસ્તું અને સફાઇદાર હોય છે. સસ્તું હોવાથી ગરીબમાં ગરીબ પણ તે મેળવી શકે છે અને સફાઇદાર હોવાથી જરથોશતી ધર્મનું ફરમાન જાળવી શકાયછે.

સ૦—એ વિશે જરથોશતી ધર્મનું ફરમાન શું છે?

જ૦—રપએત દએનયાઍા માજદયસ્નો-દાશ ઉપમનૅમ.[1]

સ૦—એની મતલબ કહી સંભળાવો.

---

૧. મેહેર યસ્ત ક. ૧૨૬.

જ૦--સોજાઇ અને સફાઇ એ મજદયસ્ની ધર્મની ઉપમાં (નિશાન) છે.

સ૦--જેણે સુદરેહ પેહેરેલો હોય તેની ફરજ શું છે?

જ૦--જેમ સુદરેહ ધોતો અને સફાઇદાર રાખવાની તેની ફરજ છે તેમ તેણે હમેશાં પોતાનાં અંતકરણને પણ સોજું અને પવિત્ર રાખવું.

સ૦--કુસ્તી એટલે શું?

જ૦--જરથોશતી ધર્મ ઉપર મકમ રેહવાની ઇધાની.

સ૦--કુસ્તી કમ્મર ઉપર બાંધવાનું કારણ શું?

જ૦--કમ્મર શરીરનો મધ્ય ભાગ છે તેથી કુસ્તી બાંધી આપણે એવું બતાવ્યે

છીયે કે આપણાં દરેક કામમાં મધ્યમ રેહવું.

સ૦—કુમ્મર ઉપર **કુસ્તીના** આંટા કેટલા છે અને તે શું શિખામણ આપે છે?

જ૦—આંટા ત્રણ છે, જ્યારે એ આંટા ઉપર આપણી નજર પડે ત્યારે વિચાર કરવો જોઇએ કે "**સાચા વિચાર, સાચા વચન** અને **સાચાં કામ** ઉપર હું હમેશાં ઉસ્તવાર રહીશ."

સ૦—**કુસ્તી** કેટલા દોરા અથવા તારની વણવામાં આવે છે?

જ૦—૭૨ તારની.

સ૦—એ બોતેર તાર શું બતાવે છે?

જ૦—**ઇજશનેના ૭૨ હા** અથવા **પ્રકરણ.**

સ૦—ઇજશને કોણ ભણે ?

જ૦—દરેમેહરૂ અથવા અગીઆરીમાં યોજદાથ્રેગર મોબેદો.

સ૦—કુસ્તી શાની બને ?

જ૦—ઘેટાંનાં બદનપરનાં ઉનની. ઘેટું અથવા મેંઢું જેમ ગરીબ, નમનતાઇવાળું અને નિર્દોષ[1] છે તેમ કુસ્તી બાંધનારે પણ નમાના, તાબેદાર અને નિર્દોષ રહેવું જોઇએ.

સ૦—ઉનની કુસ્તી કેવી રીતે બને છે ?

જ૦—ઉનને કાંતે, વળ દે અને તે વળ દીધેલા દોરાને એક જંતર ઉપર ચઢાવી વણે.

સ૦—કુસ્તી કોણ વણે ?

---

૧ ગુનાહ વગરના.

જ૦—અથોરનાન્ ટોળાની બાઇડીઓ.

સ૦—વણી રહ્યા પછી શું કરે ?

જ૦—મોબેદ નીરંગ ભણીને વચમાંથી છુટી કરે.

સ૦—ત્યાર પછી શું થાય ?

જ૦—તેનું પર સવળું કરીને લર અને લરીઓ ગુંથે.

સ૦—લર અને લરીઓ કેટલી ?

જ૦—લર બે અને લરી છ.

સ૦—એ શાની નિશાની બતાવે છે ?

જ૦—લર વરસના બે ભાગ જે **હાવન** અને **રપિથવન** છે તેની તથા લરી વરસના છ **ગાહમ્બારની.**

સ૦—કુસ્તીના ચાર ગાંઠ વાળતી વેળાએ શું વિચારવું જોઇએ ?

જ૦—પહેલો ગાંઠ વાળતી વેળાએ એમ વિચારવું કે **મજદયસ્નો અહી** એટલે હું એકજ ખોદાની બંદગી કરનાર છું. બીજો વાળતાં વિચારવું કે **જરથુશત્રીશ** એટલે જરથોસ્તને મારા ગુરૂ તરીકે કબુલ રાખનાર છું. ત્રીજો વાળતાં વિચારવું કે **વીદએવો** એટલે દેવ-પરસ્તીના કામને ધીક્કારનાર છું. અને ચોથો વાળતાં વિચારવું કે **અહુર-તકએષો** એટલે ખુદાની ખુશીનાં કામો કરવા કબુલ થાઉ છું.

સ૦—**કુસ્તીના** ગાંઠ વાળતી વેળા અવસ્તાના કયા કલામો ભણવા ?

જ૦—બે **યથા અહૂ વઇરૂયો** ભણતાં આગળા બે અને **અષેમ વૉહૂ ૧)** ભણતાં પાછલા બંને ગાંઠ વાળવા.

સ૦—કુસ્તી કરતી વેળા કઇ તરફ મોઢું કરવું?

જ૦—દિવસે સુરજ તરફ અને રાતે ચંદ્ર, તારા અથવા ચેરાગ સનમુખ.

સ૦—કુસ્તી કઇ કઇ વખતે કરવી જોઇએ?

જ૦—સવારે બીછાંનેથી ઉઠતાં વાર, હાજતે જઇ આવ્યા પછી, જમવાની અગાઉ, બંદગી કરવાની આગમચ, તથા અસ્વચ્છ જગા ઉપરથી આવ્યા પછી તરત.

સ૦—કુસ્તી કેમ કરવી તે સમજાવો.

જ૦—સૌથી પહેલાં **ક્ષનઑાથ્ર અહુરહે મજદાઓ અષેમ વૉહૂ ૧)** ભણીને બદનના ખુલ્લા ભાગ, (હાથ, મોઢું અને પગ) ને ત્રણ મરતબે પાણીથી ધોવા.

સ૦— એ પાણીથી ધોવાને આપણે શું કહીએ છીએ ?

જ૦—**પાદીઆબ.**

સ૦—ત્યાર પછી શું કરવું ?

જ૦—તે ધોએલા ભાગોને સોજાં કપડાંએ લુછી એક ચીતે ઉભા રહી આખી **કેમના મજદા** ભણી જવી. પછી કુસ્તી કમ્મરેથી છોડી **અહુરમજદ ખોદાય** ભણવી.

સ૦—**અહુરમજદ ખોદાય** ભણતાં શું ક્રિયા કરવી ?

જ૦—કુસ્તી બેઉ હાથમાં પકડી **આહરેમન્ અવાદશાન્** ભણતાં જમને હાથે પખોરવી, **મનશની ગવશની કુનશ**.

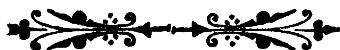
ની ભણતાં ઉંચકવી, અને **હુઇથ્યા ધ્રુશતાંમ્** ભણતાં **કમ્મરે** વીટાળવી, ત્યાર પછી આગળ જણાવ્યા પ્રમાણે ગાંઠ વાળી **જસમે અવકહે મજદ મજદયસ્નો અહમી** આખી ભણી જવી.

સ૦—સુદરેહ કુસ્તી પહેરેલાં બાળકની ફરજ શું છે?

જ૦—પોતાની આખી જીંદગી સુધી સુદરેહ કુસ્તી વગર ઘરમાં તેમજ બહાર ફરવું નહી, ઉંઘાડા પગ અથવા બોરૂં માથું રાખવું નહી, એક બીજાનું અજીઠેલું ખાવું નહી, ખોદાની બંદગી કરવી, અષોઇ રાખવી, નમ્ર થવું, સારાં કામો કરવાં અને ખરાબ કામોથી દુર રહેવું.

બેહેશત્ અને દોજખ્.

અવસ્તા—વીસ્પ હુમત વીસ્પ હૂખ્ત વીસ્પ હ્વરશ્ત વહિશતૅમ અહ્‌હુ-દમ્ અશાએત. વીસ્પ દુશમત વીસ્પ દુજ઼ૂખ્ત વીસ્પ દુજ઼્વરૅશ્ત, અચિશ્તૅમ્ અહ્‌હુદમ્ અશાએત.

સાર—સઘળા ભલા વિચારો, સાચા સખુનો અને નેક કામો બેહેસ્ત તરફ લઇ જાય છે અને સઘળા બુરા વિચારો, જુઠા સખુનો અને ખરાબ કામો દોજખ તરફ લઇ જાય છે.

સવાલ—બેહેશત એટલે શું ?

જવાબ—આએ દુન્યામાં કીધેલાં સારાં કામોનો મરણ પછી મળતો બદલો તે બેહેસ્ત.

સ૦—દોજખ એટલે શું ?

જ૦—માણસે આએ દુન્યામાં કીધેલાં ખરાબ કામોને માટે પેલી દુન્યામાં તેનાં મરણ પછી મળતી સજા તે દોજખ.

સ૦—બેહેસ્ત મેળવવાનો રસ્તો શું ?

જ૦—તમામ નેક વિચાર, નેક વચન અને નેક કામો સાથે કીધેલી ખોદાની બંદગી બેહસ્તનો રસ્તો ખુલ્લો કરે છે.[1]

સ૦—દોજખથી છુટવાનો ઉપાય શું ?

જ૦—સવાબનાં કામો કરવાં, પોતાની કરણીને પાક રાખવી. ટુકમાં દુશમત દુજુખ્ત અને દુજવરૂશ્ત ત્યાગ કરવું.

---

૧. દોઆ નામ સતાયશને.

સ૦—સવાબ તે શું ?

જ૦—સચ્ચાઇ, પરોપકાર, દયા, સખાવત, હલાલ રોજી, રૂડો ઉદ્યોગ, ખોદાની બંદગી અને ધર્મ નીતિ તથા કેળવણી વગેરે

સ૦—ગુનાહ તે શું ?

જ૦—જુઠાઇ, હરામખોરી, આળસાઇ, દગો, કીનો, કપટ, અદેખાઇ, અનીતિ, અધર્મીપણું અથવા દીનમાં જણાવેલા હોકમો પ્રમાણે નહી ચાલવું તે ગુનાહ.

સ૦—ગુનાહનાં કામો માટે માફી માગવાનું આપણું ભણતર કયું ?

જ૦—અવસ્તા ભાષાના ફ્રસ્તુયે હુમતોઇબ્ય-સ્યાના ફકરા ઉપરથી પાજંદ ભાષામાં

દસ્તુર આદરબાદ મારાસ્પંદે જોડેલી પતેત પશેમાની.

સ૦—તમે હમેશાં ગુનાહનાં કામો કરી પતેત ભણો તો ખોદા માફ કરે કે ?

જ૦—અજાણપણે એક વાર ગુનાહ થયલો ખોદા માફ કરે પણ જાણીજોઇને અનેક વાર કીધેલો ગુનાહ તે કદી માફ કરતો નથી.[1]

સ૦—ગુનેહગાર માણસની મરણ પછી જગ્યા કયાં ?

જ૦—અંધારૂં દોજખ.

સ૦—દોજખનો અવસ્તા બોલ શું ?

જ૦—**અચિસ્ત અહુ** એટલે ખરાબ જીંદગી. બીજો બોલ દ્રુજો **દેમાન** આવે છે

૧ વંદીદાદ પર. ૩ ૭, ફ. ૧૧.

અને એનો અર્થ ખરાબ રહેઠાણ થાય છે.

સ૦—બેહેસ્તનો અવસ્તા બોલ શું ?

જ૦—વહિસ્ત અહુ એટલે સઉથી સરસ જીંદગી.

સ૦—મરણ બાદ આપણાં શરીરનું શું થાય છે ?

જ૦—આએ શરીર ખાકનું બનેલું છે, અને તે મરણ બાદ પાછું ખાખ સાથે મલી જાયછે.

સ૦—ત્યારે પેલી દુન્યામાં બેહેશ્તનું સુખ અથવા દોજખનું દુઃખ કોણ ભોગવે છે ?

જ૦—આપણું રવાન અથવા આત્મા.

સ૦—રવાનને નેક રાહે ચલાવવાને વાસ્તે આપણાં શરીરમાં બીજી કઇ શક્તિ છે?

જ૦—ફરોહર અથવા ફ્રવશી.

સ૦—રવાન અને ફરોહર સીવાય બીજી કોઇ શક્તિ માણુસનાં શરીરમાં છે?

જ૦—હાજી છે, તેમનાં નામ ઇજશનેમાં જણાવેલાં અહુ, દએન અને બઓધ છે.[૧]

સ૦—એ શબ્દોના અર્થ શું?

જ૦—અંતકરણ, કરણી અને બુદ્ધિ.

---

૧. ઇજશને હા ૫૫. ફ. ૧ લો.

યજદ, અમેષાસ્પંદ, રોજ, માહ, ગાહ, અને જશન્.

અવસ્તા—વીસ્પૅમ્ચ અષવનૅમ મઇન્યૂ-
ઑામ યજતૅમ્ યજમઇદે.

સાર—સઘળા પવિત્ર મીનો ઇજદોને હમો
વખાંણીએ છીએ.*

સવાલ—યજદ અને અમષાસ્પંદ એટલે
શું ?

જવાબ—વખાણુ તથા આરાધના કરવા લાયક,
અમર્ગ વૃદ્ધિ કરનારી ખોદાઇ શક્તિ.

---

* સીરોજા.

સ૦—અમષાસ્પંદો અને યજદો તે કોણ અને ખોદાએ તેઓને શા વાસ્તે પેદા કીધા ?

જ૦—અમષાસ્પંદો અને યજદો ગેબી રીતે વૃધિ કરનારા ફરેસ્તા છે. તેઓને આ દુન્યાની સંભાલ રાખવાને માટે ખોદાએ પેદા કીધા છે.

સ૦—યજદ અને અમષાસ્પંદોની સંખ્યા કેટલી છે ?

જ૦—એઓની સંખ્યા ૩૩ ની છે; જેમાંના ત્રીસનાં નામ ઉપરથી આપણે રોજ માહ ગણીએ છીએ. *

---

* રોજ અને માહના નામો વિષે જુઓ સફો ૧૬૧–૧૬૩.

સ૦—મહીનાના ત્રીસ દિવસ પ્રમાણે ત્રીસ ફરેસ્તા ત્યારે બીજા ત્રણ ફરેસ્તા કયા તેમના નામ આપો.

જ૦—હોમ, દહમ અને બરજો યજદ.

સ૦—ફરવરદીન મહિનામાં શું તેહવાર આવે?

જ૦—**અહુરમજદ** રોજે નવું વરસ, અરદીબેહસ્ત રોજે રપિથવનનું જશન ખોરદાદ રોજે ખોરદાદ **સાલ** અને ફરવરદીન રોજે **અશો ફરોહરનું** જશન.

સ૦—અરદીબેહસ્ત મહિનામાં શું તેહવાર આવે?

જ૦—**અરદીબેહશ્ત** રોજનું જશન; ખોરશેદ રોજથી તે દએ-પ-મેહર રોજ સુધી

મએદીઓજરેમ એટલે પુર લીલોતરીના વખતનો ગાહમ્બાર.

સ૦--ખોરદાદ મહિનામાં શું તેહવાર આવે?

જ૦--ખોરદાદ રોજે **ખોરદાદ અમષાસ્પંદનું જશન.**

સ૦--તીર મહિનામાં કેટલાં જશન?

જ૦--તીર રોજે **તીરીઆનનું જશન.** તથા ખુરશેદ રોજથી દએ-પ-મેહર રોજ સુધી **મએદીઓશહેમ** એટલે પુર ગરમીના વખતનો ગાહમ્બાર.

સ૦--અમરદાદ મહિનામાં શું તેહવાર?

જ૦--રોજ ૭ મો **અમરદાદ અમષાસ્પંદ**નું જશન.

સ૦—શેહરીવર મહિનામાં કેટલાં જશન ?

જ૦—રોજ ૪ થો **શેહરીવર અમેષાસ્પંદનુ જશન** તથા આસ્તાદ રોજથી અનેરાન રોજ સુધી **પએતેશહેમ** એટલે અનાજ તથા મેવો ઉતારવાના વખતના ગાહમ્બારના જશનો.

સ૦—મેહેર મહિનામાં શું તહેવાર આવે છે?

જ૦—રોજ ૧૬ મો **મેહેરગાનનું જશન** તથા **અયાથ્રેમ** એટલે ગરમીનો છેડો લાવનારા વખતના ગાહમ્બારના જશનો રોજ આસ્તાદથી અનેરાન સુધી.

સ૦—આવાં મહિનામાં શું તેહવાર આવે ?

જ૦—રોજ ૧૦ મો **આવાં યજદનું** જશન; એ મહિનાની શરૂઆતથી તે અરપંદાર

મહિનાની આખેરી સુધી પાંચ મહીના બપોરે ૧૨—૩ રપિથ્વીનને બદલે હાવન ગેહજ ભણવી.

સ૦—આદર મહિનાના તેહવારો કહો?

જ૦—રોજ ૯ આદર રોજે આતશનું જશન તથા રોજ ૧૯ ફરવરદીન રોજે અશો ફરોહરનું જશન.

સ૦—દએ મહિનામાં શું તેહવાર આવે?

જ૦—અહુરમજદ, દએપ આદર, દએપ મેહર અને દએપદીન એ દિવસોએ દાદાર અહુરમજદનાં જશનો તથા ખોરશેદ રોજે પેગાંમ્બર સાહેબ અશો જરથોશતનો દીસો, અને મેહર રોજથી તે બેહરામ રોજ સુધી મઅદીઆરેમ

એટલે પુર સરદીના વખતના ગાહ-મ્બારના જશનો.

સ૦—બેહમન મહિનામાં શું તેહવાર પડે છે?

જ૦—રોજ ૨ જો **બેહમન અમષાસ્પંદનું** જશન.

સ૦—અસ્પંદારમદ મહિનામાં પડતા તેહવારનાં નામ દ્યો?

જ૦—રોજ ૫ મો **હર્વ્ત અમષાસ્પંદનું જશન**, તથા રોજ ૬ થો **અવરદાદ સાલ ગાહનું** જશન.

સ૦—એ મહિનામાં રોજ પાંચમે બીજું શું કરવામાં આવે છે?

જ૦—પરહેજગાર મોબેદો કાગળ ઉપર પહેલવી જુબાનમાં ખરફ્સ્તરોને દુર કરવાની નીરંગ લખે છે તથા રેતી **પરહેજે** છે.

સ૦—એ નીરંગ લખેલાં કાગળો તથા રેતીને શું કરે છે?

જ૦—ધાર્મીક જરથોસ્તીઓ તે કાગળો દિવાલે અથવા થાંબલે ચોંહતાડે છે અને રેતી ઘરમાં છાંટેછે જેથી કસારાં, ઉધાઇ વગેરે ખરફસ્તરો દુર રેહે છે.

સ૦—એ મહિનામાં બીજા શું તેહવારો પડે છે?

જ૦—આસતાદ રોજથી તે વહીશતોઇશત ગાથાના દીવસો સુધી મુકતાદના ૧૦ દીવસો.

સ૦—મુકતાદ એટલે શું?

જ૦—મુક્તી પામેલા આત્માઓની આરાધના

કરવાના દિવસો. એ દશ દિવસો **ફરવરદેગાનના** દિવસો તરીકેબી ઓળખાય છે.[1]

સ૦—એ દશ દિવસોમાં વધારે અગતના દિવસો કયા ?

જ૦—આશતાદ, મારેસ્પંદ, અનેરાન અને **હમસ્પથ્‌મએદએમ** એટલે દિવસ અને રાત સરખા થવાના વખતના ગાહમ્બારના પાંચ દિવસો.

સ૦—મારેસ્પંદ રોજે શું જાંણીતો બનાવ બન્યો હતો ?

જ૦—અશો **જરથોશતે** પાદશાહ **ગોશતાસ્પની** દરબારમાં ઘણાએક **મોજેજા**

1 આફરીનગાને અરદાફરવશ.

કરી બતાવ્યા હતા, જેથી એ રોજને દિને **બેહુ મોનો મારેસ્પંદ** કરી કહે છે.

સ૦—વહિશતોઇશત ગાથાનો દિવસ કયાં નામથી ઓળખાય છે?

જ૦—એ દિવસ વરસની આખેરીનો છેલ્લો હોવાથી આખાં વરસમાં જેબી કાંઇ ગુનાહનાં કામો થયાં હોય તે માટે પશ્ચાતાપ કરી ખોદાની હજુર માફી માંગવાનો છે, તેથી એને **પતેતીનો** દિવસ કહે છે.

સ૦—**હમકારા** એટલે શું? અને તે કેટલા છે?

જ૦—સાથે કામ કરનારા ફરેસ્તાઓ. હમકારા સાત છે. *

સ૦—દરેક હમકારાનો વડો ફરેસ્તો કયો?

જ૦--અહુરમજદ, બેહમન, અરદીબેહસ્ત, શેહરીવર, અસ્પંદાર, ખોરદાદ, અને અમરદાદ.

સ૦—એઓને કયાં નામથી ઓળખેલા છે?

જ૦—અમેષાસ્પંદ. એમની સંખ્યા ૭ છે તેથી આપણાં ધર્મ પુસ્તકમાં **હફ્ત અમષાસ્પંદ** એવાં નામથી એઓને ઓળખેલા છે.

સ૦—વરસમાં કેટલી વાર **ગાહમ્બારનાં** જશનો પડે છે?

---

* હમકારાનાં નામ વિષે જુઓ સફો ૧૬૫.

જ૦—વરસમાં છ વાર ગાહમ્બારનાં જશનો પડે છે.*

સ૦—ગાહમબાર એટલે શું?

જ૦—પાક ખોદાતાલાની ઉતમ કરામતોની યાદ તાજી કરી તેની બંદગી કરવા માટે સઘળા હમદીનોએ એકઠા મળવાનો વખત.

સ૦—ગાહમ્બાર કરવાની મતલબ શું?

જ૦—ભાઇબંધી અને એકસંપીનો વધારો કરવાની.

સ૦—અસલી ઇરાંનીઓ કેવી રીતે ગાહમ્બાર કરતા હતા?

---

* ગાહમબારનાં નામો વિષે જુઓ સફા ૧૬૪.

૪૭—એ દિવસોએ ઇરાંની પાદશાહો પોતાની તમામ રૈયત સાથે ભેલ્લાઇને ખોદાની સ્તુતી કરતા, તથા ઇજેલા ખોરાકની સઘળાઓ એક સુફરે બેશી ચાશણી કરતા. ગરીબ અને તવંગર વચ્ચે કશો ફરક રાખતા હતા નહી.

સ૦—શું **ગાહમ્બાર** કરવાની આપણી ફરજ છે?

જ૦—હાજી. પાક ખોદાએ ઠંડી, ગરમી,* વરસાદ વગેરે જે જુદી જુદી મોસમો પેદા કરી આપણને સુખ આપ્યું છે

* વીસ્પરદ કરદા ૨ જો ફ. ૨.

તે માટે તેના વખત ઉપર તે સાહેબનો જરૂર આભાર માનવો જોઇએ.

સ૦—ગાહમ્બારના વખત ઉપર ખોદાએ શું શું પેદાયશ પેદા કીધી?

જ૦—આસમાન, પાણી, જમીન, ઝાડપાન, ગોસ્પંદ અને માણુસો. *

સ૦—પાંચ ગાથાનાં નામ આપો?

જ૦—**અહુનવત, ઉશતવત, સ્પેન્તોમદ, વોહુક્ષથ્ર અને વહિશતોઇશ્ત.**

સ૦—**ગાહ** એટલે **શું** તથા દિવસની કેટલી **ગેહ?**

જ૦—**ગાહ** અથવા **ગેહ** એટલે **વખત.** દિવસની પાંચ ગેહ હોય છે.

---

* આફરીને ગાહમબાર પ્રમાણે.

સ૦—પાંચ ગેહનાં નામ આપો.

જ૦—**હાવન, રપિથ્વન, ઉજીરન, અઇવિસ્રૂથ્રૅમ** અને **ઉશહીન**

સ૦—**હાવનનો** વખત કયાંથી કયાં સુધી?

જ૦—સવારે ઝઝકળું થયા પછીથી તે બપોરે ૧૨ વાગા સુધી.

સ૦—**રપિથ્વનનો** વખત કયાં સુધી?

જ૦—બપોરે ૧૨ વાગા પછીથી તે ત્રણ વાગા સુધી.

સ૦—**ઉજીરન** ગેહ કયારે થાય?

જ૦—પાછલા પહોરના ત્રણ વાગાથી તે સાંજના અંધારૂં થાય ત્યાં સુધી.

સ૦--અંધારૂં થયા પછી કઇ ગેહ શરૂ થાય અને કયાં સુધી?

જ૦--અઇવિસ્રુથ્રેમ, રાતે બાર વાગા સુધી.

સ૦--ઉશહેન ગેહ કયારે ભણાય?

જ૦--રાતના બાર વાગાથી તે પ્રભાત થાય ત્યાં સુધી.

ખોરશેદ.

અવસ્તા:--યો યજઇતે હ્વરે યત્ અમેષેંમ્ રએમ્ અઉર્વંત્ અસ્પેંમ્... યજઇતે અહુરેંમ્ મજ્દાંમ્.

સારઃ—"જે શખ્સ અમર, તુરમંદ તથા તેજ ઘોડાવાળા ખોરશેદને પુજે છે

(અથવા વખાણે છે) (તે ગોયા) હોરમજદને ઇજે છે."[1]

સ૦—આકાશ ઉપર દેખાતો સૌથી તેજસ્વી ગોળો કયો ?

જ૦—ખોરશેદ અથવા સુરજ; જેનું તેજ અને ચલકાટ એટલો જોરાવર છે કે તેની સનમુખ આપણાથી જોઇ શકાતું પણ નથી.

સ૦—ખોરશેદથી થતા ફાયદા જણાવો ?

જ૦—આએ જમીન ઉપર પ્રકાશ નાખનાર, અંધારૂં દફે કરનાર,[2] ઝાડપાણોને પુષ્ટી આપનાર, હવા અને પાણીને સ્વચ્છ કરનાર,[3] જમીન ઉપરની તમામ

---

૧ ખોરશેદ નીઆએશ ફ. ૧૪.

૨ ખોરશેદ નીઆએશ ફ. ૧૪.

૩ ખોરશેદ નીઆએશ ફ. ૧૨.

ગલીચ હવાને સુકવીને બાળી નાખનાર, માણસો અને તમામ અશો પેદાયશની જીવન શકિતનો આધાર, અને હજાર ધણા ફાયદનો આપનાર ખોરશેદ છે.[1]

સ૦—જો ખોરશેદ આપણી પૃથ્વી ઉપર પ્રકાશતો બંધ પડે તો?

જ૦—આએ દુન્યામાં સઘલે ઠેકાંણે અંધકાર થઇ રહે, ધંધો વેપાર ચાલે નહી, ફુલ, ફલ અને અનાજ પાકે નહી, ગલીચી અને ગેરસફાઇનો વધારો થાય, દુઃખ દરદોની ઉત્પન્તિ થાય, અને ટુકમાં તમામ દુન્યાનો નાશ થાય.

સ૦—ખોરશેદની વખાણ કરવાનું અવસ્તા ભણુતર શું છે?

---

૧ ખોરશેદ નીઆએશ ૬ ૧૧.

૨ ખોરશેદ નીઆએશ ૬ ૧૨.

જ૦--ખોરશેદ તથા મેહર નીઆએશ.

સ૦--ખોરશેદની સાથે મેહરની નીઆએશ ભણવાનું ફરમાન કાંય છે?

જ૦—ખોરશેદ અને મેહરને નીકટનો સંબંધ છે. ખોરશેદ તલુ થવાની આગમજ જે રોશની પડે છે તેને મેહરની રોશની કહે છે.

સ૦—ખોરશેદ અને મેહરની નીઆએશ દિવસમાં કેટલી વાર ભણવાની ફરજ છે?

જ૦—ત્રણ વાર. હાવન રપિથ્વન, અને ઉજીરન ગેહમાં.

સ૦—ખોરશેદ નીઆએશ શા માટે કરવી જોઇએ?

જ૦—તુરમંદ ખોરશેદથી આપણે જે જે ફાયદાઓ મેળવ્યે છીએ, જે જે સુખ અને સગવડ આપણને મળે છે, તે માટે તેના બનાવનાર અહુરમજદની બંદગી કરી તે સાહેબનું હેશાન માનવાની આપણી ફરજ છે.

સ૦—તમો ખોરશેદની સામા ઉભા રહી પેહલાં હોરમજદની બંદગી કરી પછીજ ખોરશેદની વખાણ કરોછો એવું અવસ્તામાંથી દેખાડી આપશો ?

જ૦—હાજી. ખોરશેદ નીઆએશમાં આવે છે કે "નેમો અહુરાઇ મજદાઈ, નેમો અમેષએઇબ્યો સ્પેનતએઇબ્યો, નેમો મિથ્રાઇ વાઉરૂ ગઓયઓઇ-

તેએ, નમો ક્ષ્રૅરૅક્ષએતાઇ અઉરૂવત અસ્પાઇ" એટલે કે સૌથી પેહલાં આએ મારી નેમાજ હોરમજદને, અમષારપંદાને, મેહર યજદને અને નુરી ખોરશેદને હોજો.

સ૦—જયારે આપણે નુરી ખોરશેદ સનમુખ ઉભા રહીએ ત્યારે શું વિચાર કરવો જોઇએ?

જ૦—ઓ નુરમંદ ખોરશેદ, જેવી રીતે તું તારો પ્રકાશ ફેંકીને અમારી પૃથ્વી ઉપરની સઘલી ગલીચી અને નાપાકીને બાળી નાખે છે તેમ અમો પણ નેકીના પ્રકાશથી અમારાં તન અને મનની ગલીચાને બાળી નાંખીએ.

એ। ચલકાટમંદ ખોરશેદ, જેમ તું આએ દુન્યા ને અને તેમાં વસનારાઓના ભલાંને માટે હસ્તી ધરાવે છે તેમ હમારી હસ્તીનું કારણબી બીજા અમારાં ભાઇબંધોનું ભલું કરવા માટે છે. વળી જેમ તું ખુદાના હોકમને તાબે રહી નીઅમસર તારૂં કામ બજાવે છે તેમ હમો અમારાં દરેક કામમાં ખંત રાખી નીઅમસર ઉદ્યોગ કરતાં રહીએ.

આતશ્.

અવસ્તા :—તવ આતર્શ્ પુથ્ર અહુરહે મજદ્હાઑ યેસન્યો અહિ વહમ્યો.

સાર—અએ હોરમજદના બેટા આતશ, તુ આરાધના અને સ્તુતીને લાયક છે.[1]

સ○—આતશને આપણા ધર્મમાં ક્યાં નામથી ઓળખેલો છે?

જ○—આતર, આદર, અથવા આતશ.

સ○—આતર બોલનો અર્થ શું?

જ○—ખાઇ જનાર અથવા ભસ્મ કરી નાખનાર.

સ○—આતશ કેટલી જાતના છે?

જ○—બે જાતના. એક આપણે રોજ ઘરમાં ચુલામાં જોઇએ છીએ તે અને બીજો દરેક પ્રાણી અને વસ્તુમાં અગ્ની રૂપે

---

1. આતશ નીઆએશ ક. ૧.

સમાયલો છે, જેને આપણે જોઇ શકતા નથી.

સ૦—બંદગી કરતી વેળા આતશનો કેબલો કરવાનું કારણ શું ?

જ૦—આ સૃષ્ટીના કારોબારમાં એક પણ એવું કામ નથી કે જેમાં આતશ અથવા ગરમી વિના ચલાવી શકાય, તમામ જગતની હસ્તી, ઉત્પતી, આબાદી, તંદરોસ્તી અને ઉદ્યોગનું મુળ આતશ અથવા ગરમી છે. દુન્યાની રચનામાં તત્વોનું જોડાણ તથા છુટાપણું એથીજ છે. એથીજ વનસ્પતીનું ખીલવું અને માણુસની હૈયાતીનું ટકવું છે. ટુંકમાં આતશ સૃષ્ટીપરના દરેક પ્રાણી અને પદાર્થનુંજ નહી પણ દરેક કામનું

જીવન છે. એવા અસાધારણ મોટાં ગુણને લીધે ખોદાતાલાની અદ્દભુત શકતી અને ગુણનો ઉંચામાં ઉંચો ખ્યાલ આપનાર ચિન્હ તરીકે આતશનો કેબલો કરવાનું ફરમાન જરથોસ્તી ધરમે આપેલું છે.

સ૦—બંદગી કરતી વેળા આતશનો કેબલો કરવાનો બીજો સબબ શું છે?

જ૦—આતશને કેબલેહ તરીકે રાખવાનો બીજો સબબ એ છે કે જરથોસ્તી ધરમના કાનુન મુજબ મન અને તનની દરૂસ્તી જાળવવી. હવે સફાઈ સુઘડાઇ જાળવવામાં અતશ પેહલી જગ્યા લે છે. દરેક પ્રકારનો દુર્ગંધ, સરદી અને રોગ ઉત્પન્ન કરનારાં જંતુનું જોર

તોડી નાખે છે, જેથી રાત દીવસ એબાદતખાનામાં, મરણ વખતે લાસની નજદીકની જગામાં, તમામ ધર્મ ક્રિયામાં અને ઘરમાં આતશ ચાલુ રોશન રાખવાનું જરથોસ્તી ધર્મનું ફરમાન જીવતાંઓને અનદીઠ રીતે બેહદ ફાયદો કરનારૂં અને તેટલા માટે ઘણું ઉમદા છે.

સ૦—આતશની ઉપર ગંધીલી ચીજ બાળવાની મનાઈ કાંય છે?

જ૦—આતશ ઉપર ગંધીલી ચીજ અથવા નસો બાળવાનું કામ ગુનાહ ભરેલું છે એમ આપણા ધરમમાં ફરમાવેલું છે, તેનું કારણ એ કે ખરાબ ગંધીલો

વાસ માણુસના દમમાં જવાથી તેઓની તંદરોસ્તીનો બીગાડો થાય છે.

સ૦—આતશ બેહરાંમ તથા અગીઆરીમાં આપણે સુખડ લઇ જઇએ છીએ તે વિષે ધર્મનું કાંઇ ફરમાન છે?

જ૦—હાજી. આતશ નીઆએશમાં આવે છે કે "જે કોઇ શખ્સ આતશને વાસ્તે સુકી તથા સાફ કીધેલી કાઠી ભલી નૈયતે લઈ જાય છે તેને આતશ ભલી દુવા દે છે."[1]

સ૦—આતશ શું દુવા દે છે તે જણાવો?

જ૦—આતશ દુવા કરે છે કે "તારે ત્યાં દોલતનો વધારો થજો, બહાદુર

---

1 યજશને હા. ૧૨ ક. ૯.

ફરજંદોની વૃધી થજો, તું કાબેલ અને ભણેલો થજો, તથા જ્યાં સુધી તું જીવતો રહે ત્યાં સુધી ખુશાલ રહેજો." ૧

સ૦—શું પારસીઓ આતશપરસ્ત છે?

જ૦—નહીજી. આપણે કાંઇ આતશને ખોદા તરીકે માનતા નથી, પણ ખોદા પેદા કીધેલી ઉમદા ચીજો-માંની એક તરીકે ગણી, તથા તેનાથી થતા અગણીત ફાયદાઓ ધ્યાનમાં રાખી ખોદાની એક ઉત્તમ નિશાન તરીકે તેનો કેબલો કરીએ છીએ. ૨

સ૦—આતશની મારફતે હોરમજદને પોંહચા-યછે એવું કંઇ ધર્મનું ફરમાન છે?

---

૧ ઇજશને હા ૧૨ ફ. ૧૦. ૨ ઇજશને હા ૩૬ ફ. ૩.

જ૦—હાજી. ઇજશનેના ૩૬ માં હામાં એવું આવેછે કે " એ હોરમજદના આતશ, તારી મારફતે અમે ખોદાને પોંહચ્યે છીએ. " [1]

સ૦—હાલમાં આપણે કેટલી જાતના આતશ સનમુખ ઉભા રહી ખોદાની બંદગી કુરીએ છીએ ?

જ૦—આતશ બેહરાંમ, આતશ આદરાન અને આતશ દાદગાહ.

સ૦—એ આતશો સનમુખ ઉભા રહી જયારે આપણે બંદગી ભણ્યે ત્યારે શું વિચાર કરવો ?

જ૦—એ હોરમજદના આતશ, જેવી રીતે તારા ઉપર સુખડ લુબાન મુકી તુંને

---

૧ ઇજશને હા ૩૬ ક. ૧.

હંમેશા બળતો રાખવાની અમો કોશેશ કરીએ છીએ તેવી રીતે હોરમજદનાં પેદા કીધેલાં સર્વ પ્રાણીઓ અને પદાર્થ-માં બળતો આતશ (જીવન શકતી) રોશણ રાખવાની સદા અમો કોશેશ કરીશું.

સ૦—ઇનશાનોના ભીત્તરમાં બળતો આતશ કેમ રોશન રાખી શકાય?

જ૦—ભૂખ્યાને અન્ન, નાગાને વસ્ત્ર, પૈસા વગરનાને પૈસો, અને દુખીઓની સારવાર વગેરે કરવાથી ઇનસાનોના જીગરમાં બળતો આતશ રોશન રાખી શકાય.

સ૦—આતશની સનમુખ ખોદાની બંદગી કરતાં બીજો શું વિચાર કરવો?

જ૦—જેમ આતશ, ખુશબોઇ ભેટ કરનારાં-
ઓને સુગંધીથી તરોતાજગીભરેલાં
કુરે છે તેમ આપણે પણ આપણી
ઉપર ઉપકાર કરનારાંઓને ખુશી કરવા.
જેમ આતશ રોશણ રહેછે તે બીજાં-
ઓને તંદરોસ્તી આપવા, તેમ આપણી
હૈયાતીબી બીજાંઓના ફાયદાને માટેજ
છે એમ સમજવું.

સ૦—અવસ્તામાં આતશનો દરજ્જો કેવો છે?
જ૦—'**આતર્શ પુથ્ર અહુરહે મજદાઓ**'
આતશને હોરમજદના છોકરાનો મોતેબર
એલકાબ એનાયત કરવામાં આવ્યો છે.

સ૦—આતશની રખીયા આપણે કપાળે
ચોહતાડીએ છીએ તેની મતલબ શું?

૭૦—માણસે મગરૂરી છોડી નમનતાઇ રાખવાની. કેમકે ગમે એવી મોટી રોશણીથી બળનો આતશ પણ નરમ પડી જઇ અંતે ખાક થાય છે, તેમ ગમે એવા મોટા દરજ્જા તથા ઇજત અને પૈસાવાળું માણસ આખરેબી મરણ પામી ખાક થનાર છે. માટે જીવતાં જીવત દરેક માણસે, આતશની માફક, સખાવત વગેરે સારાં કામોનો પમરાત પોતા પાછલ મુકી જવો જોઇએ. એવો વિચાર દરેક માણસે રખીયા અથવા ખાખ લેતાં કરવો જોઇએ.

૭૦—આતશ ઉપર મવકૂલ અમશાસ્પંદ કયો છે?

જ૦—અરદીબહેસ્ત અમશાસ્પંદ આતશ ઉપર મવક્કલ છે. જો આતશની સાથે કાંઇ ગુનાહ થયો હોય તો તેથી અરદીબેહસ્ત અમશાસ્પંદ નાખુશ થાય છે.

સ૦—આતશની સાથે ગુનાહ કરવો એટલે શું ?

જ૦—આતશ ઉપર પાણી નામીને બુજાવવો, મ્હોડાંથી કરીને ફુંક મારવી,[1] નસો બાળવો,[2] બીડી પીવી વગેરે કામોને આપણી દીનની કેતાબોમાં ગુનાહભરેલાં જણાવેલાં છે. બલકે એવી રીતે આજાબ ખમતા આતશની સંભાળ કરવા ફરમાવેલું છે.[3]

---

૧ પતેત ઇરાની. ૨ વંદીદાદ પર. ૧૬ ફ. ૧૭

૩ વંદીદાદ પર. ૮, ફ. ૮૧–૯૬

સ૦--બીડી પીવી એ જરથોસ્તી ધર્મ પ્રમાણે ગુનાહ ભરેલું કેમ છે તે સમજાવો?

જ૦—બીડી પીવાથી લબ અને ખરાબ દમ આતશ સાથ સંબંધમાં આવ્યાથી તેમજ સેવટે તેને બુજાવ્યાથી આતશપર નાશ અથવા નુકસાની આવેછે, અને તેથી માણુસને પોતાને પણ નુકસાની પુગે છે.[1] વળી ઘણાએક નામીચા તબીબોનું એવું મત છે કે બીડી પીવાથી તંદોરસ્તી બગડે છે. હવે જેથી નાશ અથવા નુકસાની થાય તે ગુનાહ ગણાય છે, ત્યારે બીડી પીવી એક ગુનાહ હોવા ઉપરાંત તેથી આતશ તરફનું અસલી નીઆગાનોથી દેખાડવામાં

૧ ઇજશને હા ૩૬ ક. ૧

આવતું માન જળવાતું નથી અને તેથી ખોદા તરફ ભક્તિભાવ દેખાડનારો ખ્યાલ આવતો નથી. એટલા માટે બીડી પીવી એ જરથોસ્તી ધર્મ પ્રમાણે ગુનાહ છે.

સ૦—આતશના હમકારા કેટલા ?

જ૦—ચાર. અરદીબેહસ્ત, આદર, સરોશ અને બેહરામ. એ ચારો દીવસોએ આતશ-બેહરામ અથવા અગીઆરીમાં જઇ આતશ નીઆએશ ભણવાની દરેક જરથોસ્તીની ફરજ છે.

સ૦—આતશને બુજાવનાર શખ્સ કોણના જેવો છે ?

જ૦—અવસ્તામાં આતશને બુજાવનારને 'આજિશ' દેવ તરીકે ગણેલો છે.[1]

---

૧ વંદીદાદ ૫ર. ૧૮ ફ. ૧૯.

સ૦—આતશની ઉત્પતી કોણુના વખતમાં અને કેમ થઇ ?

જ૦—એક દિવસે પેશદાદીઆન વંશના પાદશાહ હોશંગે રસ્તામાં એક સાંપને દીઠો, જેની ઉપર તેણે એક મોટો પથર ફેંક્યો, તે પથર બીજા પથર સાથે જઇ અથડયો, તેથી આતશ ઉત્પન્ન થયો, તે જોઇ પાદશાહ હોશંગ ખુશ થયો અને તે આતશને ઇજતથી પોતાનાં શેહેરમાં લાવી એક જગોએ સ્થાપ્યો. એ દીવસે એક જશન કીધું જેને જશને **'સદેહ'** કરી નામ આપ્યું.[1]

૧ શાહનામું.

પાણી.

અવસ્તાઃ-આપો વઙ્‌ઉહીશ વહિશ્તાઓ મજ્દધાતાઓ અષઓનીશ.

સારઃ--હોરમજદના પેદા કીધેલાં, ભલાં, સૌથી સરસ અને નીરમળ પાણી. [1]

સ૦—પાણી ઉપર મવક્કલ ફરેસ્તો કયો ?

જ૦—આવાં અરદ્વિસુર યજદ. એ યજદને અવસ્તામાં નારી જાતીનું રૂપ આપેલું છે.

સ૦—અવસ્તામાં જણાવેલા બીજા કોઇ નારી જાતીના ફરેસ્તા છે કે અને કેટલા છે ?

---

૧ ઇજશને હા. ૬૫. ફ. ૭.

જ૦—હાજી, અવસ્તામાં બીજા પાંચ નારી જાતીના ફરેસ્તા જણાવેલા છે તેમનાં નામઃ—અસ્પંદારમદ, દર્વાસ્પ (ગોશ), દીન, ફરવરદીન, અને અરશીશાંગ.

સ૭—આપણા ધર્મે પાણીની વખાણ શા સારૂં કીધી છે ?

જ૦—ખોદાની સર્વ જાનદાર પેદાયશ પાણીથી જીવી શકે છે,[1] અનાજ, ફળની ઉત્પતિ પાણીથી છે, સઘળી સ્વચ્છતાનું સાધન પાણી છે,[2] પાણી વગર માણસ જીવી શકે નહીં, તોપણ જે ચીજ આવી અગત્યની છે તે ખોદાએ

---

૧ અરદ્વિસુર નીઆએશ ક. ૨.

૨ " " "

મુક્ત પુરી પાડી છે, જે માટે સઘળી જાતનાં પાણીની આપણા ધર્મે વખાણ કીધી છે.[1]

સ૦--કુદરતી રીતે પાણી કેમ સ્વચ્છ થાય છે ?

જ૦--અવસ્તામાં જણાવે છે કે સુરજના પ્રકાશથી પાણી પાક થાય છે.[2]

સ૦--માણસો કેવી રીતે પાણીને સાફ રાખી શકે ?

જ૦—પાણીમાં પડેલો નસો (કોહબી કોહતી વસ્તુ, બાલ, નખ ઇત્યાદી) કહાડી તેને સુકી જમીન ઉપર નાખવો;[3] આપણા ધર્મમાં પાણીને જેમ બને તેમ સાફ રાખવા ફરમાવેલું છે.

---

૧ યજશને હા ૬૮ ફ. ૬. ૨ ખોરશેદ નીઆએશ. ફ. ૧૨
૩ વંદીદાદ ૫ર. ૬ ફ. ૨૯.

સ૦—જ્યારે દરેક માણુસ, પશુ, પંખી, વનસ્પતી વગેરેને પાણીની અગત છે ત્યારે તે પણ મોટા જથામાં હોવું જોઇએ ?

જ૦—હાજી, નદી, નાળાઓ, ઝરાઓ અને નહેરો વગેરે પેદા કરી આપણને પાણી પુરૂં પાડવાની ગોઠવણ કીધી છે, એટલુંજ નહી પણ જમીનની અંદર પણ પુષકળ પાણી ખુદરતે રાખેલું છે.

સ૦—અસ્વચ્છ પાણીથી શું બીગાડો થાય ?

જ૦—માણસો અને ગોરપંદોના પીધામાં આવવાથી કેટલીક જાતનાં દુઃખ ઊત્પન થાય. ઝાડપાનોમાં તેવું પાણી સીપવાથી તેનાં ફળોમાં સરો પેદા થાય, ગદલાં

પાણીથી ધોએલાં કપડાં પેહેરવાથી
ઠીર અને ખુજલી જેવાં દરદો થાયછે.

સ૦—પાણીની વખાંણુ કરવાનું જરથોસ્તી
ધર્મનું ફરમાન શું છે ?

જ૦—અરદિસુર નીઆએશમાં[1] દાદાર અહુર-
મજદ કહે છે કે "અએ સ્પેતમાન
જરથોસ્ત, મારાં તંદરોસ્તી આપનારાં,
ગલીચાઇ દુર કરનારાં, અને ખુદરતના
કાયદાને માન આપનારાં પાણીઓ
તમામ લોકોને ઇજવા તથા વખાણુ
કરવાને લાયક છે.

સ૦—જ્યાં જ્યાં પાણીની તંગી હોય ત્યાં
પાણી પુરૂં પાડવાને માટે શું ઉપાય
કરવા ?

---

૧. અરદિવસુર નીઆએશ ક. ૨.

જ૦—કુવા, તલાવ, અને નેહરો ખોદાવી તે મુલકના લોકોને સુખ આપવું (દોલતમંદ માણસોની એ ફરજ છે) એમ કરનાર માણુસના ફરોહરને અવસ્તામાં માન સાથે યાદ કીધાં છે.[1]

સ૦—પાણી અને તે ઉપર મવકલ ફરેસ્તાની વખાણ કરવા વિષેનું આપણું ભણતર શું છે ?

જ૦—આવાં અરદ્વિસૂર યષ્ટ તથા નીઆએશ.

સ૦—મહિનામાં કેટલી વાર અરદ્વિસૂર નીઆએશ ભણવાની ફરજ છે ?

જ૦—અરપંદારમદ, આવાં, દીન, અરશી-સ્વંગ અને મારેસ્પંદ એ પાંચ દીવસોએ

૧ અરદવિસુર નીઆએશ ક. ૬.

તથા ચાંદરાત અને પુનમને દિવસે પણ ભણવા દીનની કેતાબોમાં ફરમાવેલું છે.

સ૦—જે કોઇ જરથોસ્તી ધર્મમાં જણાવેલી રીતે પાણીને ઇજે તથા તેનો ઘટતો ઉપયોગ કરે તેને શું બક્ષેશ મળે છે?

જ૦—તેને ઝળકાત અને નુર, તેને તનનું સુખ અને જોર, તથા ફતેહમંદી, તેને પુરતાં સુખની દોલત, તેને ચાલાક ફરજંદ, અને મરણ બાદ સૌથી સુખી જીંદગી.[1]

---

[1] યજશને હા. ૬૮ ફ. ૧૦—૧૧.

હવા.

અવસ્તા:—વએમ અષ્વનૅમ યજમઇદે,
વએમ ઉપરો કઇરીમ યજમઇદે.

સાર:— ઉપર કામ કરનાર વાએ ઇજદને તથા અશો અને પવિત્ર હવાને અમો ઇજયે છીએ.[1]

સ૦— હવા એટલે શું?

જ૦— વા અથવા પવન. જે આપણી પૃથ્વીની આસપાસ ફરી વલેલો છે.[2] એ જાતે હવાઇ છે. એને આપણે જોઇ શકતાં નથી પણ જ્યારે તે હીલચાલમાં વધારે હોય છે ત્યારે આપણાં દીલ

---

૧ રામયષ્ટ ફ. ૫. ૨ રામયષ્ટ ફ. ૪૬.

ઉપરનાં કપડાં તથા ઝાડના પાંદડાં હીલે છે તે ઉપરથી આપણે એને પવન રૂપે પીછાંણીએ છીએ.

સ૦—હવાથી થતા ફાયદા જણાવો ?

જ૦—દરેક પ્રાણી માત્ર હવા દમમાં લીધાથી જીવી શકે છે.[1] ઉન્હાલાના દિવસો ઉપર થંડો પવન માણસને આશીરવાદ સમાન થઇ પડે છે. હવાથી માણસોની તંદરોસ્તીમાં વધારો થાય છે. અને હવાને લીધેજ માણસો એક બીજાંનું બોલવું સાંભળી શકેછે.

સ૦—કઇ હવાથી માણસને ફાયદો થાય ?

---

૧. રામચષ્ટ ફ. ૫૬.

જ૦—સોજી, સાફ, ચોખ્ખી અને સ્વચ્છ હવાથી.

સ૦—સોજી હવા ક્યાંથી મળે ?

જ૦—જે જગા ગલીચ નહી હોય, જયાં કચરો, મેલ, નસો વગેરે પડેલો નહીં હોય, જે જગાને વાડી, ઝાડી પાણીનો છટકાવ કરી સાફ રાખેલી હોય, જયાં ઝાડ અને રોપાઓ ઉગેલા હોય તે જગાની હવા સોજી, તાજી અને ચોખ્ખી હોયછે.

સ૦—હવા શાની બનેલી છે ?

જ૦—મુખ્ય કરીને બે જાતના વાયુની તે બનેલી છે. તેમનાં નામ 'ઑક્ષીજન' અને 'નાઇટ્રોજન' છે.

સ૦—ચોખ્ખી હવામાં કેટલો ભાગ 'ઑક્ષીજન' અને કેટલો 'નાઇટ્રોજન' છે ?

જ૦—જો એ હવાના પાંચ ભાગ કરીએ તો તેમાંનો એક ભાગ 'ઑક્સીજન' અને બાકીનો બધો ભાગ 'નાઇટ્રોજન' હોય છે.

સ૦—હવા આપણા દમમાં જવાથી શું ફાયદો થાય છે ?

જ૦—દમમાં લીધેલી હવા આપણા ફેફસાંમાં જઇ લોહી સાથે મળી તેને ગતી આપેછે.

સ૦—જે હવા આપણે દમમાંથી બહાર કહાડયે છીએ તે કેવી છે ?

જ૦—તે હવા ઝેરી છે. તે પ્રાણીઓને નીર ઉપયોગી છે, પણ ઝાડપાનોનો તે ખોરાક છે. પ્રાણીઓના દમમાંથી નીકળેલી હવા ઝાડપાનો ચુશી લેછે.

સ૦—એ ઉપરથી આપણે શું સમજવું જોઇએ?

જ૦--આપણું રહેવાના શેહર, ગામ, કે ઘર આગળ ઠેકાણે ઠેકાણે ઝાડ છોડવાઓ વગેરે રોપાવવાં કે જેથી ત્યાં વસનારાઓને સોજી હવા મળે.

સ૦—ગંધીલી હવા રાખનારને શું ગેરફાયદો ?

જ૦—ગંધીલી હવામાં રેહનાર માણસોને ઘણી તરેહના દુખ દરદો વેઠવાં પડેછે, જેથી તેઓની તંદરોસ્તીને નુકસાન થવાથી સારાં અને સવાબનાં કામો તેઓથી થઇ શકતાં નથી, અને તેથી ખોદાના તેઓ તકસીરવાર થાયછે.

સ૦—હવાને માટે ઇશ્વરની શોકગુજારી કરવાની શું આપણી ફરજ નથી ?

જ૦—દરેક દમ લેતાં આપણે ખોદાનો ઉપકાર માનવો જોઇએ. કારણકે આપણે દમ લઇ શકીએ તોજ હૈયાતી ભોગવી શકીએ.[1]

સ૦—હવાની શોકગુજારી કરવાનું ધર્મનું કાંઇ ફરમાન છે?

જ૦—હાજી, રામ યષ્ટમાં આવે છે કે "જે માણુસ હવાની શોકગુજારી કરે તેને પુર મરકીવાલો ગનામીનો દફે કરે નહી તથા દેવો અને જાદુગરો તેને હેરાન કરી શકે નહી."[2]

1 રામયષ્ટ ફ. ૪૪. 2 રામયષ્ટ ફ. ૫૬.

જમીન

અવસ્તા :—ઈમાંમ્ આઅત્ જ઼ામ...યા નાઑબરઇતી

સાર—આએ જમીન જે અમોને પોષણ આપે છે તેને અમો વખાણીએ છીએ.[1]

સ૦—જમીનનો અવસ્તા બોલ શું ?

જ૦—" **જૅમ** " એટલે જમીન, અથવા પૃથ્વી.

સ૦—જમીન ઉપરનો મવકલ ફરેસ્તો કોણ ?

જ૦—**સ્પેન્તઆરૂમઇતી,** એટલે અસ્પંદારમદ અમષાસ્પંદ.[2]

---

૧ યજશને હા ૩૮ ક્ર. ૧; ૨ વંદીદાદ ૫ર. ૨ ક્ર. ૧૦.

સ૦—જમીન એટલે શું ?

જ૦—જે ઉપર માણુસ, પશુ, પક્ષી વગેરે રહી શકેછે, ઝાડ, છોડવા, વગેરે ઉગી શકે છે. તથા ડુંગર, પહાડ અને પર્વતો ટકી શકે છે તે પૃથ્વી.[1]

સ૦—અવસ્તા જમાનામાં પૃથ્વીના કેટલા ભાગ કીધેલા હતા ?

જ૦—સાત ભાગ જેને હફ્તોકર્ષ્વઇરીમ જામ (એટલે હફ્તે કેશ્વર જમીન) સાત ખંડ વાળી પૃથ્વી કરી કહેતા હતા.[2]

સ૦—સાતે ખંડના નામ આપો ?

---

૧ ફરવરદીન યશ્ટ ફ. ૯. ૨-યજશને હા ૫૭ ફ. ૨૩

જ૦—અરેજહિ, સવહિ, ફ્રદધફ્ષુ, વીદધફ્ષુ, વૉઉરૂબરેશતી વૉઉરૂજરેશતિ અને ખનિરથ બામી.[1]

સ૦—અવસ્તા પ્રમાણે પૃથ્વી કેવા આકારની છે?[1]

જ૦—બોહોળી, ગોળ, ફરી વળવાને મુશકેલ.[2] પૃથ્વી ગોળ છે તેથી સુર્યનો પ્રકાશ તેના અરધા ભાગ ઉપરજ પડે છે.[3]

સ૦—જમીનની વખાણ કરવા માટે જરથોશતી ધર્મનું ફરમાન શું છે?

જ૦—અવસ્તામાં આવેછે કે "આએ જમીન જે આપણું પોષણ કરે છે તેને બીજા નારી જાતીના ફરેસ્તાઓ સાથે હમે

---

૧ વંદીદાદ ૫ર. ૧૯ ફ. ૩૯; ૨. વંદીદાદ ૫ર. ૧૯. ફ. ૪.
૩ દીનકરદ (દસ્તુર પે. બે. સંજાના)

આરાધ્યે છીએ" ૧ ઓ અશો હોમ, તારી બરદાસ્ત કરનારી માતા કે જે મોટા વીસ્તારવાળી, બોહળી, ફળદ્રુપ જમીન છે તેને હું વખાણું છું."[૨]

સ૦—આપણી જમીન ગગનમાં શાના આધાર ઉપર ટકેલી છે?

જ૦—જમીનને કશાનો આધાર અથવા ટેકો નથી. જેમ આકાશ ઉપર ખોરશેદ અને મ્હાબોખ્તાર અધર રહેલા છે તેમજ જમીનનું પણ સમજવું.

સ૦—જમીન અધર છે તે વિષે અવસ્તાનુ કાંઇ લખાણ છે?

જ૦—હાજી, અવસ્તામાં અહુરમજદ કહેછે કે "મારી બનાવેલી, બોહળી, મોટી,

---

૧ ઇજશાને હા. ૩૮ ફ. ૧; ૨ ઇજશાને હા. ૧૦ ફ. ૪.

પુષ્કળ જથ્થો ધરાવનારી, ધર્તી માતા
જે આએ દુન્યાં છે, જે પુષ્કળ ઘાસ
ચારા સાથના તથા ઘણું પાણીવાળા
પહાડો ધરાવેછે તેણીને હું ટેકવી
રાખુંછું. "[૧]

સ૦—અવસ્તામાં જમીનને માતા તરીકે ગણી છે તેની મતલબ શું?

જ૦—જમીનને અવસ્તામાં "બરદાસ્ત કરનારી માતા" કહેલી છે તેનું કારણ એ કે પૃથ્વિના જેવી સહન શકતી ધરાવનાર બીજી કોઇ માતા નથી. જેમ એક માતા પોતાના ગમે એવાં મસ્તીખોર બચ્ચાંની બરદાસ્ત કરી તેને ખાવા પીવાનું આપીઆ વગર

---

૧ ફરવરદીન યષ્ટ ક. ૯.

રહેતી નથી, તેમ જમીન માતા તેની ઉપર નુકશાન કરનાર તથા તેને બગાડનારને પણ ખોરાક પાણી આપ્યા વિના રહેતી નથી.

૩૯—અવસ્તા પ્રમાણે કઇ જમીન ધણી ખુશાલ છે?

જ૦—"અશો માણુસની ઇજશને કરવાની જગા, બચ્ચાં છોકરાંવાળા અશો પુરૂષનું રહેઠાણ, આતશની બાગવણી કરનારનું ઘર, ખેતીની જમીન, અને જે જગા ઉપર ગાએ ઢોર ઘણાં જન્મે અને ઘણું ખાતર કરે તે જમીન અવસ્તા પ્રમાણે ઘણી ખુશાલ રહેછે."[૧]

---

૧ વંદીદાદ ૫ર. ૩ ફ. ૧-૬.

સ૦—ક્યા ક્યા શખ્સો જમીનને ખુશાલ કરે છે ?

જ૦—"લાસોને કબરમાંથી ખોદી કહાડનાર, કબરોને ભાંજનાર, ખરફસ્તરોના દર સાફ કરનાર, ખેતી કરનાર, જમીન ઉપર પાણી સીપનાર અને તેને માફકસર સુકાએલી કરનાર, લાયક માણસોને જાગીરો ભેટ કરનાર, તથા તેઓને સંકટમાંથી છોડવનાર શખ્સો અનુ-રતા પ્રમાણે જમીનને ખુશાલ કરે છે.[1]

સ૦—કઇ કઇ જગા નાખુશ છે ?

જ૦—દોજખની જગા, અશો માણસનું રવાન થયું હોય તે, ગલીચાઇ એકઠી થઇ હોય તે, બુતપરસ્તોનું રેહઠાણ,

---

1 વંદીદાદ પર. ૩ ફ. ૧૨—૩૪

નસો દાતવાની જગા, પાપી માણસનું મકાન, ખરફ્સ્તરોના ખાડા, બેહદીનોના હાથમાંથી જુદદીનનાઓને હાથ ગએલી જગા, વરતીવાળી જગાનું ઉજડ થવું, અને જે જગા ઉપર મુવેલાં માણસનું રૂદન થતું હોય તે સધળી જગાઓ "મીનોખેરદ" પ્રમાણે નાખુશ છે.

સ૦—શા સારૂં અવરતામાં જમીનની વખાણ કરવામાં આવેલી છે ?

જ૦—આપણાં પોષણને માટે આપણે જમીનનેજ આભારી છીએ, જાત જાતના અનાજ, ભાજી, તરકારી, નીરમળ પાણીના ઝરા, ઘેર સંગારનો બધો સામાન, તથા પેહરવાનાં જાત જાતનાં કપડાં, વગેરેની ઉપત્તિ

જમીનમાંજ થાય છે, એટલા વાસ્તે આપણા ધર્મે જમીનની વખાણ કરવાનું ફરમાન આપેલું છે.[1]

સં૦—જમીન માણુસોને કાંઇ દુઆ કરે છે કે?

જ૦—હાજી, તેને ખુશાલ કરનારને તે આશીરવાદ દેછે[2] અને નાખુશ કરનારને શ્રાપ દેછે.[3]

સ૦—જમીનની વખાણ કરવી એટલે શું?

જ૦—જમીનમાંથી ઉત્પન્ન થતી તમામ પેદાયશને વધારવી, ઉગાડવી, ખેતી કરવી, તથા એ સધળી ઉત્પન્ન થયલી ચીજો માણુસ જાતના ઉપયોગમાં આવે તેમ કરી કુદરતનાં કામમાં મદદ કરવી.[4]

૧ વંદીદાદ પર. ૨૧ ફ. ૧; ૩ વંદીદાદ પર. ૩ ફ. ૨૮-૨૯.
૨ વંદીદાદ પર. ૩ ફ. ૨૭. ૪ વંદીદાદ પર. ૨૧ ફ. ૭.

ઉરવર.

અવસ્તાઃ—નેમો ઉરૂવઇરે વંઙ્‌ઉહિ મજ્જદધાતે.

સારઃ—અએ હોરમજદના પેદા કીધેલાં ભલાં ઓરવર, તુંને નેમાજ હોજો.*

સવાલ—ઉરવર એટલે શું ?

જવાબ—ઝાડપાન તથા સઘળી જાતની વનસ્પતી.

સ૦—ઉરવર કયાંથી અને કેમ મલે ?

જ૦—જમીનમાં વરસાદ પડવાથી પુશકળ ઝાડ છોડવાઓ, અનાજ, ફુલ, ફળ અને

---

*-વંદીદાદ પર. ૧૯ ક. ૧૮.

મેવો પાકે છે. એ મેળવવા માટે આપણે જમીન અને પાણીના ઉપકારી છીએ.

૩૯—ઉરવરથી થતા ફાયદા જણાવો.

જ૦—આપણો ખોરાક અને પોશાક એથી છે, એથી તનદરોસ્તી અને રાહત મળે છે, આપણા ઘરબાર, વાડી, ગાડી, કબત, પેટી અને ઘર સંસારનો સઘળો સામાન એનોજ બને છે, જાત જાતનાં દરદોની દવાની ઉત્પતી એમાંથીજ થાય છે અને પ્રાણી માત્રની જીવન શક્તિનો આધાર ઉરવર ઉપર છે.

સ૦—જરથોસ્તી ધર્મે ઝાડપાનની વખાણ શું સબબ સર કીધી છે?

જo—ઉપર જણાવેલો બેશુમાર ફાયદો મેળવવા માટે અવસ્તામાં ઝાડપાનની સ્તુતી અને વખાણ કરવામાં આવી છે.

સo—આપણી ધર્મ ક્રિયામાં કયા કયા ઉરવરની અને કયે કયે ઠેકાણે અગત છે?

જo—ઇજશનેની ક્રિયા કરતી વેળા ખજુરીની 'પાતરી;' હોમસળી અને દારમની ડાંખળીની અગત, આફ્રીનગાન ભણતી વેળા ફુલ અને ફળની અગત, નવજોત નાવર અને લગન ક્રિયામાં દારમરીના ઝાડની 'પાતરીની' અગત. વળી આતશ ઉપર સુખડ અને કાથી બાળવાની અગત્ય છે. એ વગેરે દરેક બીજી ક્રિયાઓમાં ઉરવરની અગત પડે છે.

સo—જો ખોદાએ વનસ્પતી જેવું કાંઇ નહીં પેદા કીધું હતે તો?

જ૦—માણુસોને ખોરાક અને પોશાક મલી શકને નહી, જમીન અને પહાડો શોભી શકતે નહી, બધે ગલીચી અને ગંધવાડ પંથરાઇ રેહતે, સોજી હવા મળી શકતે નહી, જેથી તમામ જાનદાર પેદાયશ જીવી શકતે નહી.[૧]

સ૦—ત્યારે ઉરવરની આરાધના કરવામાં આપણે શું ખોદાને ખુશી કરતા નથી?

જ૦—ઉરવરની આરાધના કરવાથી બેશક આપણે (ખુદ) ખોદાને ખુશી કરીએ છીએ, કારણકે ઉરવર એ ખોદાની પેદા કીધેલી બીજી ઉમદા પેદાયશોમાં-ની એક છે.

---

૧ રામ યષ્ટ ફ. ૫૬. ૨ ઇજશાને હા ૧૯ ફ. ૧

સ૦—ઉરવર ઉપર મવકલ ફરેસ્તો કયો છે?

જ૦—અમરદાદ અમષાસ્પંદ. જો વનસ્પતી સાથે કાંઇ ગુનાહ કીધો હોય તો અમરદાદ અમષાસ્પંદ નાખુશ થાય છે.

સ૦—વનસ્પતી સાથનો ગુનાહ તે શું?

જ૦— ઝાડ અને છોડવાઓને વિના કારણકે કાપી નાખવા, કાચાં ફળ તોડવાં, દવાઇનો ગુણ ધરાવતા પાળાઓ અશો માણસને નહીં આપવા, મેવાનાં ફળો અશો માણસને ન આપતાં દરવંદને આપવાં, એ વગેરે બીજા ગુનાહો ઉરવર સાથે થઇ શકે.[1]

સ૦—અવસ્તામાં ક્યા ક્યા ઝાડ પાળાઓ વખાણાએલા છે?

---

૧ પતેત ઇરાની.

જ૦--હોમ, ગઓકૅરૅન, વૉહુગઑન, વૉહૂકૅરૅતી, હધાનએપત્ અને ઉર્વાસ્નિ.

સ૦—હોમ વિષે તમે શું જાણો છો?

જ૦—એ પાળો હોમ નામના એક દસ્તુરે શોધી કાહાડી તેને છુંદીને રસ કહાડવાની ક્રિયા[1] કીધી હતી. આજે બી દરેમેહરોમાં હોમની ક્રિયા થાય છે એને હુઓમો દુરઆષો એટલે કે દુઃખ દરદને પછાત રાખનાર હોમ કરી કહે છે.[2] ક્રિયા કરીને બનાવેલો હોમનો રસ ઘણો ગુણકારક છે. તેનો ફાયદો નેક માણસનેજ મળી શકે છે.

સ૦—ગઓકૅરૅનનો ખુલાશો કરો.

---

૧ મેહેર યષ્ટ ક. ૮૮. ૨ ઈજશને હા ૧૦ ક. ૨૧.

જ૦—એ ઝાડ વોઉરૂકશ દરીઆમાં ઉગે છે. એને 'હુઓમે સફેદ' કહે છે. રસ્તાખેજને વખતે એ ઝાડ ઘણું ઉપયોગી થઈ પડશે એમ કહે છે.[1]

સ૦—વો હૂગઓન, ઉરૂવાસનિ, વૉહૂ કૅરૅતી અને હધાનએપત એ શું છે?

જ૦—એ ખુશબોદર ઝાડો છે જેનાં લાકડાંની ધુંઈથી રીમન થએલું ઘર પવિત્ર કરવા વંદીદાદમાં ફરમાવેલું છે.[2] સુખડ, લુબાન, અગર તથા દારમનાં ઝાડનું લાકડું એવો એ દરેક બોલનો જુદો જુદો અર્થ કરવામાં આવેલો છે.[3]

---

૧ બુનદેહશ. ૨ વંદીદાદ ૫ર. ૮ ફ. ૨—૩.
૩ વંદીદાદ, કાંગા સ. ૧૩૭.

ગોસ્પંદ.

અવસ્તાઃ—ઈથા આત્ યજમઇદે ગેઉશ્ ઉર્વાનૅમ્ચા... આઅત ઉરૂનો પસુકનામ્ચા.[1]

સાર—આ પ્રમાણે અહયાં અમો ગોસ્પંદના અને પશુઓના રવાનને આરાધ્યે છીએ.

સ૦—ગોસ્પંદ એટલે શું ?

જ૦—માણુસ જાતને ઉપયોગી ચોપગાં જનાવરો જેવાં કે ગાય, બળદ, ઘોડા, ઉંટ, હાથી, બકરાં, મેંઢાં વગેરે.

સ૦—ગોસ્પંદો માણુસ જાતને શું ઉપયોગી છે?

---

૧ ઈજશને હા ૩૯ ફ. ૧

જ૦—તેઓનાં દુધ, દહી, માખણ, ઘી વગેરે આપણો ખોરાક છે, તેઓ હળ ખેંચી ખેતીના કામમાં મદદ આપે છે, તેઓના ઉનના જાતજાતના કપડાં બને છે, ગાડીમાં જોતરવા, સ્વારી કરવા તથા બીજાં દરેક માણસને સુખ અને સગવડ આપવાનાં કામમાં તેઓ ઉપયોગી થઈ પડે છે.

સ૦—આપણી ધર્મ ક્રિયામાં કયાં જનાવરોની ઘણી અગત છે?

જ૦—ગોધો, બળદ અથવા ગાએ, જેઓના દુધ અને નીરંગ વગર આપણા ધર્મની કોઇબી ક્રિયા થઇ શકતી નથી.[2]

---

1 વંદી. પર. ૧૯ ક. ૨૧; ૨ વંદીદાદ પર. ૭ ક. ૨૭

સ૦—નીરંગ દીનની ક્રિયામાં કેવા પ્રકારના ગોધાની અગત છે.

જ૦.—તદન સફેદ, એક બાળ પણ કાળો હોવો નહીં જોઇએ. જેને આપણે 'વરસીઓ' કરી ઓળખીએ છીએ તેવા ગોધાની અગત છે.

સ૦—જ્યારે ગોસ્પંદો આપણને એટલાં બધાં ઉપ્યોગી છે ત્યારે તેઓ તરફ આપણી ફરજ શું છે ?

જ૦—તેમને દુઃખ અને ઇજા પહોચાડવી નહી,[1] તેઓને મારી નાખવાં નહી,[2] તથા હદથી જાદા કામ તેઓ પાસે કરાવવું નહી.

---

૧ વંદીદાદ ૫ર. ૯ ફ. ૪૨; ૨ વંદીદાદ ૫ર. ૭ ફ. ૨૭

સ૦—ગોસ્પંદોની પરવરસી કરવાનું જરથોસ્તી ધર્મનું ફરમાન શું છે?

જ૦—ગવે નેમો, ગવે ઉખ્ધેમ, ગવે વૅરથ્રૅમ, ગવે ખરૅથૅમ, ગવે વસ્ત્રૅમ ગવે વૅરૅજ્યાતાંમ તાંમ ને ખરૅથાઇ ફ્રષુયો.

સ૦—એનો અર્થ કહો.

જ૦—"ગાએ ગોસ્પંદને માટે નેમાજ, ગાએ ગોસ્પંદને માટે સારા સખુન, ગાએ ગોસ્પંદને માટે ફતેહ, ગાએ ગોસ્પંદને માટે ખોરાક અને વસ્ત્ર (આપણે પુરાં પાડવાં જોઇએ) તથા તેઓને સુખ આપવાને વાસ્તે આપણે મહેનત કરવી જોઇએ કારણ કે તેઓ આપણા ખોરાકને માટે વધારો કરનારાં છે." ૧

---

૧ ઇજશને હા. ૧૦ ફ. ૨૦

સ૦—ગોરપંદો ઉપર મવકલ અમષાસ્પંદ કયો ?

જ૦—બેહમન અમષાસ્પંદ.

સ૦—ગોરપંદો સાથે ગુનાહ થયો હોય તેનો પસ્તાવો શું છે ?

જ૦—"ગોસ્પંદોને જો મેં માર્યાં અથવા કાંઇ જુલમ ગુજાર્યો હોય, તેઓને બેઇનસાફીથી કાપ્યાં હોય, વખતસર ઘાસ ચારો નહી નાખ્યો હોય, જુલમગાર લોકોથી મેં તેઓનો નહી બચાવ કીધો હોય, તાઢની મોસમમાં મેં તેઓને થરથરતાં રાખ્યાં હોય, અને ગરમીની મોસમમાં સારી હવા વાળી જગ્યાએ નહી રાખ્યાં હોય, અને જેથી બેહમન અમષાસ્પંદને નાખુશ થવાનું મેં કારણ

આપ્યું હોય, તો તે ગુનાહથી પતેત કરીને પશેમાન થાઉં છું.”[1]

સ૦—ગોસ્પંદથી ઉલટું શું?

જ૦—ખરફસ્ત્ર. નુકસાનકારક પ્રાણીઓ જેવાંકે વરૂ, સાંપ કીડા, મકોડા, માંખ ઇત્યાદી એઓને મારીને હાંકી કહાડવાનું જરથોસ્તી ધર્મે ફરમાવ્યું છે.[2]

૧ પતેત ઇરાંની, ૨ વંદીદાદ પર. ૭-૮.

સચ્ચાઇ.

અવંસ્તા:—અરૂષુખ્હો વાક્ષ યાહિ વૅરૅથ્ર-
જાંસ્તૅમો.

સાર:—સાચ્ચો બોલેલો સખુન ઘણો ફતેહ
આપનારો છે.[1]

સ૦—જરથોસ્તી ધર્મનો અર્ક શું છે?

જ૦—હુમત, હુખ્ત અને હવરૂસ્ત એટલે સાચા
વિચાર કરવા, સાચી વાંણી કહેવી,
અને સાચાં કામ કરવાં.

સ૦—સચ્ચાઇ તે શું?

જ૦—આપણે જોયલું, સાંભળેલું કે કીધેલું,
જેમ હોય તેમ, તેમાં કશો પણ વધારો

---

1 સરોશ યષ્ટ હાદોખત ક૦ ૧

કે ધટાડો કર્યા વિના બીજાઓને કેહવાને ઇચ્છવું, તેમજ કહેવું અને કરવું તેનું નામ સચ્ચાઈ.

સ૦—અશો જરથોસ્તના સચ્ચાઇ વિશેનાં થોડાંક ફરમાનો આપો ?

જ૦—આપણા વડા ગુરૂ અશો જરથોશતે પોતાના ધર્મ પુસ્તક અવસ્તા ભાષામાં સચ્ચાઇ વિશેનાં ફરમાન જગે જગ આપેલાં છે, હુમત, હુખ્ત અને હ્વૅર્શત જરથોસ્તી ધર્મ પુસ્તોકોનો અર્ક છે, અર્શુખ્દ્હા વાક્ષ્," [1] "ઍરૅષ્ વચો," "ઍરઝૂશ્ પથો" [2] એ અશો જરથોશતનો મુદ્રાલેખ છે, સચ્ચાઇજ સર્વોતમ સદગુણ છે [3] એમ

[1] યષ્ટ. [2] ગાથા. [3]. અષેમ વોહુ

આપણે દરેક બંદગીની શરૂઆતમાં ભણીએ છીએ.

સ૦—સાચો માણસ સુખી છે અને જૂઠો દુખી છે એ વિશેના અશો જરથોશતના વચનો કહો?

જ૦—"દ્રેઁઘેમ્ દરૅગ્વોદ્દેબ્યો રષો સવચા અષવબ્યો." "જૂઠાને લાંબો વખત સુધી દુઃખ ભોગવવું પડશે તથા સાચાને તેની સચ્ચાઇને લીધે છેલ્લે અંતે સુખ મલશે."

સ૦—અશો જરથોશત સચ્ચાઇ વિશે બીજું શું કહે છે?

જ૦—તે સાહેબ અવસ્તામાં ફરમાવે છે કે "સચ્ચાઇથીજ હોરમજદને પહોંચી

૧ યજશને હા ૩૦ ફ. ૧૧.

શકાય છે,"[1] "સાચા રસ્તામાં હોરમજદ રહેછે"[2] "અંતે સત્યનો જય છે"[3] અને "સચ્ચાઇથીજ બેહસ્ત મળે છે."[4]

૪૦—ગમે તેવું દુખ અથવા નુકસાન થવાની ધારતી છતાં અશો જરથોશતે સચ્ચાઇ તરફ વળગી રહેવાનો દાખલો આપો?

સ૦—અશો જરથોશતને જૂઠાં તરફ લઇ જવાને દેવોના સરદાર અંગ્રોમઇન્યુશની સઘળી કોશેશો નીષ્ફળ ગઇ ત્યારે તેણે તે પાક નરને ધન, દોલત, સત્તા અને પાદશાહી વટીક આપવા માંગી કે તે

---

૧ ઇજશને હા ૬૦ ફ. ૧૨ ૨ ગાથા

૩ ઇ. હા ૨૦ ફ. ૧૧. ૩ વીસ્પ હુમત

સુચ્ચાઇને છોડે[1] પણ જેનું નામ કે સાચો જરથોસ્ત તેણે તે નાપાક દેવોની એવી લાલચોને તુચ્છકાર સાથે ધીકકારી કાઢી.[2]

સ૦—એ લાલચો તુચ્છકારી કાઢતાં અશો જરથોસ્તે શું કહ્યું ?

જ૦—**નોઇત્ હે અપસ્તવાને વંઘુહિમ્ દએનાંમ્ માઝદયસ્નીમ્, નોઇત્ અસ્તચ નોઇત્ ઉશતાનેમચ નોઇત્ બઓઘસ્ચ વીઉરૂવીસ્યાત્.**

સ૦—એનો સાર કહો ?

જ૦—અશો જરથોસ્ત ગનામીનોને હિંમતથી

---

૧ વંદીદાદ પર. ૧૯ ક. ૬. ૨ વંદીદાદ ૧૯ ક. ૯.

કહે છે કે "અગરજો સચ્ચાઇને ખાતર મારાં હાડકાં છુટાં પડે, મારી બુધી ગુમ થાય, અથવા મારો જાન વટીક જાય તોબી હું સચ્ચાઇને છોડીશ નહી."[૧]

સ૦—દુન્યામાં આપણે કેટલીકવાર જુઠાં માણસોને માન મેળવતાં જોઇએ છીએ તેનું કેમ ?

જ૦—આએ દુન્યામાં કેટલીક વાર જુઠાંઓ માન મેળવે છે, જુઠો ઇનસાફ કરનાર સાચામાં ખપે છે અને નીરદોષ માણસો દોષીત ઠરે છે એ ખરૂં પણ તે માન તકલીદી અને થોડા વખતનું છે, અને જયારે અંતે સત્ય પ્રકાશી નીકળે છે ત્યારે તેવા ઠગારાઓ મહા દુઃખ પામેછે.

---

૧ ::l lε ૧૯ ૬. ૭

તેથી આપણે સચ્ચાઇને ખાતર અશો જરથોશતની માફક થોડા વખતનું દુઃખ સોસવું અને જાથુકનું સુખ મેળવવું.[1]

સં૦—શું ગરીબોએ પોતાના પેટને ખાતર જુઠું બોલવું ?

જ૦—નહીજી. ગમે એવી લાચારી યા ગરીબી માં પણ સચ્ચાઇનેજ વળગી રહેવું. અશો જરથોશત પોતે ગરીબ અવસ્થા માં "ફ્રમનફ્રુબ્વા"[2] હતા, તોપણ પૈસાની લાલચને વાસ્તે જુઠું બોલ્યા નહી અને પોતાનો ઉદ્યોગ રાસ્ત રાહે ચાલુ રાખ્યો, સચ્ચાઇને ખાતર તથા મજદયસ્નની દીનની ચઢતીને ખાતર ગરીબાઇનું સંકટ વેઠયું. કારણકે એવણ

---

૧ યજશને હા ૩૧ ફ. ૧૩—૧૪. ૨ ઇ. હા ૪૬ ફ. ૨

ખાતરીથી માનતા હતા કે માહઝ્દાની હોરમજદ સારૂં અને માઠું સર્વ જુએ છે અને જાણેછે[1] તથા અંતે નેકીનો જય છે.[2] એવા સાચા એતેકાદથી અંતે એવણુની ફતેહ થઇ અને બુરા દુશમનો ઉંધા પડયા[3] માટે દરેક જરથોસ્તીએ જો પોતાના ગુરૂની માફક ફતેહ મેળવવી હોય તો ગરીબાઇમાં પણ સચ્ચાઇથી વેગળા જઇ પેટને ખાતર પાપ કરવું નહી.

સ૦—અશો જરથોસ્તે સચ્ચાઇથી શું ફાયદો મેળવ્યો ?

જ૦—ઇરાનના નામીચા શેહનશાહ કયાંની ગુશતાસ્પે, તેની રાણી હુતોશીએ, તથા તેના બેટાઓ **અસ્ફંદીઆર** અને

---

૧ ઇ. હા ૩૧ ફ. ૧૩. ૨ ઇ. હા ૩૦ ફ. ૧૧

૩ વંદીદાદ પર. ૧૯ ફ. ૪૭.

પેશુતન વગેરેએ તેવણુની સચ્ચાઇ પીછાણીને પોતાના ગુરૂ અથવા પેગામ્બર તરીકે કબુલ રાખ્યા અને આખી શાહેનશાતમાં જરથોશતી દીનનો ફેલાવો કીધો.

સ૦—અશો જરથોશતનાં જેવા સાચા થવું હોય તો આપણે શું કરવું ?

જ૦—ગમે એવું દુખ, આફત, સંકટ યા નુકસાન થવાની ધાસ્તી હોય, તેની દરકાર ન કરતાં સચ્ચાઇનેજ વળગી રહેવું. બીજાઓને સચ્ચાઇથી ચાલવાની સલાહ આપવી અને સચ્ચાઇને ખાતર જે દુઃખ આવી પડે તેને ખુશીથી ખમવું, કારણકે સચ્ચાઇને ખાતર દુઃખ ખમનારનો આત્મા ખુશી રહે છે.

સ૦—અશો જરથોશ્તે સમજાવ્યું તે બધું સાચુંજ હતું તેની સાબેતી શું ?

જ૦—ઇરાનના નામીચા શેહનશાહ તથા તેની તમામ રૈયતે અશો જરથોશ્તની સચ્ચાઇ પીછાંણીને પોતાના પેગામ્બર અને ગુરૂ તરીકે કબુલ કીધા તેને આજે હજારો વરસ થઇ ગયા છતાં, તથા જરથોસ્તી શેહનશાહતની નીસ્તી છતાં, તેમજ દીન દુશમનોના જુલમ છતાં એ ધર્મની સચ્ચાઇ આજ પર્યંત વખણાતી આવી છે, એટલુંજ નહી પણ પારકા ધર્મના કાબેલ અભ્યાસીઓ તથા ધર્મ ગુરૂઓ ઉંચું મત આપી ગયા છે.

૩૯—પારકા મજહબના વિદ્યાનો આપણા ધર્મની શું વખાણ કરી ગયા છે તેના થોડાક દાખલા આપો ?

૪૦—"બેકટ્રીઆનો જરથોશત જે જે શિખવી ગયો છે તે ખોદાઇ, રાસ્તી અને ચોખ્ખું છે"[1] "પેલો બલ્ખનો દાનાવ પુરૂષ જરથોસ્ત કે જેણે લોકોને ભલી દીનની નેક રાહ બતાવી તે જો હયાતીમાં નહી આવ્યો હતે તો તમામ આદમીઓનો એતેકાદ કેવી ડામાડોળ હાલતમાં રહ્યા હતે તે વિશેને પુરતો ખ્યાલ આપણાં મનમાં ઉતરી શકતો નથી."[2] "જરથોશ્તી ધર્મ એવો તો ચોખ્ખો નરો અને બુજોર્ગ છે કે જેને સુધરેલી દુન્યા તરફથી હમેશ માન

1 'લોરડ બાઇરન' 2 "મીસ ફ્રાન્સીસ કોબ."

મલવુંજ જોઇએ અને એ ધર્મ પાળવા માટે દરેક જરથોસ્તી મગરૂર રહી શકે."[1] "ખોદાના કસમ ખાઇને કહું છું કે જે કોઈ જરથોસ્તી ધર્મ નહીં ધરાવે તે કદીપણ બેહસ્તનો રસ્તો જોઈ શકે નહી."[2]

ધર્મ.

અવસ્તાઃ—ફ્રવરાને મજદયસ્નો જરથુશત્રિશ વીદએવો અહુરત્કએષો.

૧ આરથર હેન્રી બલીક. ૨ ફીરદોશી.

સાર:—હું મજદયસ્ની, જરથોસ્તી, દેવથી જુદો અને હોરમજદી ધર્મ પ્રમાણે ચાલનાર છું.

સ૦—ધર્મ એટલે શું?

જ૦—પાક હોરમજદ તરફ પૂર્ણ ભક્તિભાવ, તથા તેની પિછાંન કરવાની શિખામણ લેવાનું સાધન, સુખમાં શોકગુજાર થવાનું અને દુઃખમાં મદદ માંગવાનું હથિયાર, નેકી અને ભલાઇનો રસ્તો દેખાડનાર રેહબર, તથા બદી અને બુરાં કામોથી દુર રાખનાર સાથી; ટુકમાં આ દુન્યામાં માણસે જન્મ લીધા પછી તેણે જે જે ફરજો બજાવવાની છે તે ફરજો વીષે તથા માણસને નેક રસ્તે

દોરવવા માટે શિખામણ આપનારૂં શાસ્ત્ર તે ધર્મ છે.

સ૦—હોરમજદ તરફ ભક્તિભાવ કેવી રીતે રાખી શકાય ?

જ૦—ધર્મ પુસ્તકોમાં જણાવેલા તે સાહેબના દરેક હુકમોને માન આપવાથી. મુખ્ય કરીને અશોઇની પેદાયશનો વધારો કરવાથી, માબાપ, ઉસતાદ, સગાંસ્નેહીઓ અને સર્વ ઇનસાન જાત તરફ પોતાનો શું ધર્મ (ફરજ) છે તે શીખી સમજીને તે પ્રમાણેની ફરજ બજાવવાથી ખોદા તરફ ભક્તિભાવ રાખી શકાય.

સ૦--ખોદાતાલાના હુકમોને માન આપતાં આપણે કયાંથી શીખ્યે ?

જ૦—આપણાં ધર્મ પુસ્તકોનો અભ્યાસ કરવાથી.

સ૦--આપણાં ધર્મપુસ્તકો કઇ બાષામાં લખાએલાં છે ?

જ૦—અવસ્તાઓ જંદ બાષામાં તેમજ વળી પેહલવી, પાજંદ અને ફારસી જુબાનોમાં પણ કેટલાંએક લખાણો મળે છે.

સ૦—સૌથી પુરાણાં અને ભરોસો રાખવા જોગ લખાણો કયાં ?

જ૦--અવસ્તા કે જેમાં ઇજશને, વંદીદાદ, વીસ્પરદ અને ખુરદે અવસ્તા વગેરે આવેલાં છે.

સ૦--એ પુસ્તકોનો અભ્યાસ કરવાથી આપણે શું શું શીખ્યે છીએ ?

જ૦—ખોદાને ઓળખતાં, સાચ્ચાંને ચહાતાં, જુઠાંને ધીક્કારતાં, પોતાને પિછાંનતાં

અને સુધારતાં, બદ હવસોને મારતાં, સુખથી છલકાઇ ન જતાં અને દુખથી નીરાશ ન થતાં, દયાળુ, નમનતાઇવાળાં અને સદગુણી થતાં શિખ્યે છીએ.

સ૦—ધ નો અભ્યાસ કરવાની આપણુને ફરજ કાંય છે?

જ૦—મીનો અને ગેતી એટલે આગ્મે અને પેલી દુન્યા વિશેનું જ્ઞાન, આપણો આત્માં, તેને મળનારો ભલાઇનો બદલો બેહશ્ત અને બુરાઇનો બદલો દોજખ તે વિશેની સમજણ, આપણે કોણ? કયાંથી આવ્યાં? અને કયાં જવાના? આપણા પેદા કરનાર સાથે આપણો શું સંબંધ? તે સાહેબ સર્વ જુએ છે અને જાંણે છે એ બધી વાત ધર્મ

શિખવે છે. વળી ધર્મ માણુસને આએ દુન્યાનાં નાપાએદાર સુખના ખ્યાલી વિચારોમાંથી કાઢીને પેલી મીનોઇ તથા પાયદાર સુખવાલી દુન્યાનો પવિત્ર ખ્યાલ કરાવેછે. એટલા વાસ્તે ધમની કેળવણી લેવાની અને તેનો અભ્યાસ કરવાની ફરજ છે.

સ૦—મજ્દયસ્ની ધર્મ આપણને કેવાં કામો કરવા ફરમાવે છે ?

જ૦—દરેક માણસે સપેનામીનોની પક્ષમાં રહીને દુન્યાની વૃધી થાય તેવાં અષોઇનાં કામો કરવાં, દુન્યાને નિરૂપયોગી ચીજ અથવા જાનદાર ખરફસ્તરોનો તેમજ

સઘળા દુર્ગુણોનો નાશ કરી ગનામીનોની બુરી શકતીને તોડવી.[1]

સ૦—આપણાથી જુદો ધર્મ પાલનારાઓને આપણે શું કહીએ છીએ?

જ૦—"અન્યો વરૅન" અથવા "અન્યો તકએષ" એટલે જુદી વરણના તથા જુદો ધર્મ પાળનારા.

સ૦—એવા લે ા તરફ આપણી શું ફરજ છે?

જ૦—કોઇ પણ રૂપમાં જેઓ યજદાં-પરસ્તી કરતા હોય તેઓ તરફ માનથી વર્તવું એ આપણો ધર્મ છે. આપણાથી જુદો ધર્મ પાળનારા, પણ જેઓ સદ્‌ગુણી અને સાચ્ચા છે તેઓ પોતાની રૂડી કરણીને લીધે માન મેળવવાને

૧ ઇ. હા ૩૦.

લાયક છે. તેઓને દરવંદ અથવા બુરા કહીને ધીક્કારવા નહી જોઇએ.

સ૦—દરવંદ કોણને કહેવો ?

જ૦—જે માણુસ જરથોસ્તી ધર્મના નેક રાહે[1] ચાલવાનાં ફરમાનોથી આડો જાય, બુરાં કામો કરે તથા અનીતિવાન હોય પછી તે માઝ્દયસ્ની જરથોસ્તી ધર્મ પાળનારો હોય યા નહી હોય તોપણ તેને દરવંદ કહેવો; કારણકે દરવંદનો અર્થ અવસ્તામાં બુરો, પાપી અથવા દુષ્ટ માણસ કરી થાય છે.[2]

સ૦—આપણા ધર્મની જાળવણી કેવી રીતે કરવી જોઇએ ?

---

૧ વંદીદાદ પર. ૧૬ ફ. ૧૮. ૨ ગાથા, વંદીદાદ વગેરે.

જ૦—જેવી રીતે આપણે વડીલો અને બાપદાદાઓથી મળેલી દોલતને વધારવા. અને જાળવવાની સંભાળ લઇએ છીએ તેવીજ બલકે તે કરતાં પણ વધારે આપણા બાપીકા ધર્મની જાળવણી અને સંભાળ કરવાની આપણી ફરજ છે.

સ૦—પોતાના ધર્મને તજનાર તથા તેની હસી કરનાર કેવો છે?

જ૦—પોતાના ધર્મની હસી કરનાર પોતાના બાપદાદાઓની હસી કરે છે, પોતાના ધર્મને ધીક્કારનાર પોતાના બાપદાદાને ધીક્કારે છે, પોતાના ધર્મને તજનાર, પોતાની અને પોતાના બાપદાદાઓની આબરૂને તજે છે; પોતાનો ધર્મ

તજીને તે જે ધર્મમાં જાય છે તે ધર્મ પાલનારાં તેમજ તેનાં અસ્લી ધર્મ-વાળાં બન્ને લોકો તેના ઉપર શકની નજરથી જુએ છે. તેની હાલત પેલા ઇસપ નીતિની કથામાં જણાવેલા મોરનાં પીછાંમાંના કાગડાના જેવી થાય છે.

સ૦—પોતાના ધર્મ તરફ દરેક જરથોસ્તીની શું ફરજ છે?

જ૦—દરેક દીનદાર જરથોસ્તીએ પોતાનો ધર્મ જે પેગમ્બર જરથોશ્ત સ્થાપી ગયો છે તેની ઉપરજ મકમ રહેવું, તેને વધારવા અને ફેલાવવાની કોશેશ કરવી. ગમે એવાં દુઃખ અને આફતમાં પણ ધર્મનો પક્ષ છોડવો નહી, ધર્મના બચાવને ખાતર

બુરાઓની સામે બળતવારીથી લડવું, આપણા અસલી ઇરાની નેઆગાનોએ પોતાના પ્યારા ધર્મને ખાતર માલ ખજાનો, ઘરબાર, વાડી ગાડી, અને સેવટે પોતાનું પ્યારૂં વતન તજી હિંદ સર જમીન ઉપર વાસો કીધો તેજ પ્રમાણે તેઓને પગલે ચાલી તેઓએ બચાવેલા ધર્મની બુલંદી અને જય ચોખંડ પૃથવી ઉપર થાય એવા ઉપાયો યોજતા રહેવું એ આપણી મોટામાં મોટી ફરજ છે.

સ૦—ખરો ધર્મી પુરૂષ કોણને કહેવો?

જ૦—સઘળી સૃષ્ટીનો બનાવનાર ખોદા છે એમ સમજનાર; અશો જરથોશતને

પોતાના પેગંબર તરીકે ગણનાર, તથા તેના લાવેલા ધર્મ અને ફરમાનોને માન આપનાર, નેક વિચાર, નેક વચન અને નેક કામોને અખ્તીઆર કરનાર,[૨] હોરમજદની ભકિત કરનાર,[૩] યજદ અને અમશાસ્પંદોની વખાણ કરનાર[૪] ખરો ધર્મી પુરૂષ છે.

સ૦—અવસ્તા પ્રમાણે જરથોસ્તી ધર્મને માન નહી આપનાર કેવો છે?

જ૦—"જેઓ જરથોશતી ધર્મને માન નહી આપે તેઓ પોતાનાં તનને ખરાબી પોહોંચાડનાર દરવંદો છે, જેઓ ધર્મનાં ફરમાનોને નહી સાંભળનારા છે તેઓ સઘળા નાપાક છે."[૫]

---

૧ ઇ. હા ૧૨ ફ. ૧ ૫, ૬, ૭. ૨ ઇજશને હા. ૧૧ ફ. ૧૬, ૧૭.
૩ ઇ. હા ૩૯ ફ. ૪, ૪ ઇજશને હા ૧૬ ફ. ૩, ૪, ૫, ૬.
૫ વંદીદાદ ૧૬ ફ. ૧૮.

સ૦—ધર્મ વિનાના માણસની હાલત કેવી છે ?
જ૦—લગાંમ વગરના ઘોડા, નાથ વગરના ગોધા, અંકુશ વગરના હાથી, સુકાન વગરનાં વહાન અને સરદાર વગરનાં લશકરના જેવી.

સખાવત.

અવસ્તા:—વઇનીત્ અહુમિ નમાને-સ્રઓષો અસુશતીમ, આક્ષ્તિશ અનાક્ષ્તીમ, રાઇતિશ અરાઇતીમ.
સાર:—તાબેદારી નાફરમાનબરદારીને, દોસ્તી દુશમનીને તથા સખાવત બખીલીને આએ ઘરમાંથી હાંકી કહાડે.

૧ ઇજશને હા. ૬૦ ૬. ૫.

સ૦—સખાવત એટલે શું ?

જ૦—પડતાંને હાથ આપવો, પાછું મેળવવાની ઇચ્છા વગર કપડાં, પૈસા, અથવા અનાજ પાંણીની ગરીબોને બક્ષેશ કરવી તથા તેઓને કેળવણી આપવાના ઉપાયો યોજવા.

સખાવત કોણ કરી શકે ?

સ૦—કોઇબી માણસ પોતાની મકદુર પ્રમાણે નાની કે મોટી સખાવત કરી શકે. જેમકે પૈસાદાર પૈસા વગરનાંને, બળવાન દુર્બળને, જ્ઞાની અજ્ઞાનીને, વૈદ દરદીને ધર્મી અધર્મીને પોતાને મળેલી દોલત, કોવત, જ્ઞાન અને સત્તાને જોરે એક બીજાને સખાવત કરી શકે.

સ૦—પૈસાદાર લોકોએ શું શું સખાવત કરવી ?

જ૦—મુફલેસ તથા અશકતોને ખોરાક, પોશાક તથા પૈસાની મદદ કરવી,[1] ગરીબ માણસોને પરણાવી આપવાં,[2] ધર્મનાં મકાંનો જેવાં કે દરેમેહેર, દોખ્માં વગેરે બરપા કરવાં,[3] ધર્મ અને વિદ્યાઓના ફેલાવા માટે નીશાળો અને મદરેસાઓ સ્થાપવી[4] મુસાફરો માટે ધર્મશાળા તથા દરદીઓ માટે દવાખાનાં બનાવવાં, જ્યાં જ્યાં પાણીની તંગી હોય ત્યાં કુવા, તળાવ, વાવો ખણાવવી,[5] તથા ઉદ્યોગી માણસોને ધંધે ચાકરીએ લગાડવા.

સ૦—બળવાન માણસ કેવી રીતે સખી થાય ?

---

૧ યથા અહુ વઈરયો. ૨ વંદીદાદ પર. ૪. ફે. ૪૪.
૩ વંદીદાદ પર. ૬ ફે. ૪૫. ૪ વંદીદાદ પર. ૪ ફે. ૪૪
૫ વંદીદાદ પર. ૪ ફે. ૪૪.

જ૦—જે માણસને ખોદાતાલાએ મજબુત બાંધાનો અને બળવાન બનાવ્યો હોય તેણે પોતાના બીજા ભાઇબંધો કે જેવો નબળા અને નાતવાન હોય તેઓને લુચ્ચા, ઠગારા, ચોર અને જુલ્મી લોકોથી બચાવવા.[૧]

સ૦—ગ્નાની પુરૂષો કેવી રીતે સખાવત કરી શકે?

જ૦—શીખેલા અને અકલમંદ લોકોની ફરજ છે કે નહી શીખેલા તથા અભણ માણસોને ગ્નાન આપી તેઓને હુશીઆર કરવા.[૨]

સ૦—વૈદ કેવી રીતે સખાવત કરે?

જ૦—દરદી અથવા આજારી માણસને પોતાનાં વૈદક ગ્નાન તથા ઓસડથી

૧ ઇજશને હા ૧૨ ફ. ૨. ૨ વંદીદાદ ૫૨. ૪ ફ. ૪૪.

તેઓના દરદો તાળવાના મુફત ઉપાયો કરે.

સ૦—ધર્મી પુરૂષની સખાવત શું?

જ૦—અધર્મી અને નાસ્તીક લોકોને 'ધર્મનું ખરૂં જ્ઞાન આપી ખોદા અને પેગામ્બરને ઓળખતાં કરવાં.[1]

સ૦—સખાવત કરવાનું જરથોશ્તી ધર્મનું ફરમાન શું છે?

જ૦—ઇજશનેના ૩૫ મા હામાં આવેછે કે "રાસ્તીની સરદારીમાં તથા રાસ્તીના અમલમાં (રહીને) હૈયાતી ભોગવનારામાંનો કોઇબી શખ્સ બેઉ દુન્યામાં સૌથી ઉતમ જીંદગી ગુજારવા ચાહતો (હોયતો) (તેણે) સખી થવું."[2]

---

૧ ઇજશને હા ૩૫ ક્. ૬.

૨ મરહુમ એરવદ કા. એ. કાંગાએ કીધેલા તરજુમો.

સ૦—એ ઉપરથી તમે શું સમજ્યા ?

જ૦—સખાવત કરનાર માણુસ ઉત્તમ પંકતીની જીંદગી ગુજારનાર છે. "સખી પોતાની દોલતનો રૂડો ઉપયોગ કરી તેનું ફળ ખાયછે ત્યારે બખીલ પોતાના માલ અને જરનો ગમ ખાયછે."[1]

સ૦—સખાવત કરનારે સૌથી પેહલાં શું વાત ધ્યાંનમાં રાખવી ?

જ૦—તેણુ જોવું જોઇએ કે તેનો પૈસા ઘટતે ઠેકાણે તથા લાયક રીતે અપાયલો છે કે નહી ? હરામખોરીને ઉત્તેજન મલે એવી રીતની સખાવત કદી કરવી નહી.[2] નાલાયક માણુસોને સખાવત કરનાર જરથોશ્તી ધર્મનાં ફરમાનોને ઉંધાં વાળે છે.[3]

---

૧ શેખશાદી. ૨ ઇજશને હા ૩૧ ફ. ૧૫.

૩ યજશને હા ૩૨, ફ. ૧૦.

સ૦—દોલતવાન લોકો કે જેઓ સખાવત કરતા નથી પણ પૈસો પેટીમાં રહેવા દેછે તેઓની દોલત કેવી ગણાય?

જ૦—લોબાંન, અગર અને અંબર જ્યાં લગી દાબડામાં પડી રહે ત્યાં લગી તે મતોડાં સમાન છે—આતશ ઉપર મુકવા પછી તેની ખુશબો ચોતરફ પંથરાયછે. તેમજ તીજોરામાં નાંખી મુકેલું દ્રવ્ય મટોડાં જેવું છે.[1]

૧ સરખાવો ગુલેસ્તાન બાબ ૧ લો હેકાયત ૧૯.

નવજોત ક્રિયાની ટુંક સમજણ.

(ક્રિયા પુરી થયા પછી બાળકને સમજાવવ માટે.)

ભાઇ......, આજ રોજે અત્રે ભેગા મલેલાં બાનુઓ અને ગ્રહસ્થોના અંજુમન સનમુખ તમોને જરથોશતી દીનમાં દાખલ કરવા માટે જે ક્રિયા કરવામાં આવી છે તે ક્રિયાને લગતી થોડીક સમજણ તમો આગળ હું બોલી જાઉં છું તે ધ્યાન દઇને સાંભળજો અને તે શિખામણ પ્રમાણે હવેથી તમો અમલ કરતા રહેજો.

તમારી ઉપર કરવામાં આવેલી ક્રિયાનું નામ નવજોત છે અને એનો અર્થ નવો જોતી અથવા જરથોશતી દીનમાં દાખલ થનાર અને એ દીનનાં ક્રિયા કામોમાં નવો ભાગ લેનાર કરી થાય છે, એટલે આજથી તમો જરથોશતી

થયા છો અને હવેથી એ દીનનાં ફરમાનો અને હુકમો પ્રમાણે ચાલવાની તમારી ફરજ છે.

આજ રોજે આએ મીજલસની હજુર અવસ્તાના કલામો ભણીને તમોએ કબુલાત આપી છે તે એ છે કે "હું મજદયસ્‌ની (એટલે એકલા એકજ ખોદાની બંદગી કરનાર) છું. અશો જરથોશતને મારા પેગમ્બર તરીકે કબુલ કરૂં છું. દેવનાં કામોનો ધીકકાર કરૂં છું અને ખોદાની ખુશીનાં કામો કરવાની કબુલાત આપું છું. સાચ્ચા વિચાર, સાચ્ચાં વચન અને સાચ્ચાં કામો ઉપર હું ઉસતવાર રહીને જુઠા વિચાર, જુઠાં વચન અને જુઠાં કામોને હમેશાં ધીકકારતો રહીશ. આજ રોજે જે દીનમાં હું દાખલ થયો છું તે દીન બીજી બધી દીનો કરતાં શ્રેષ્ઠ છે. એ દીન કજીઆ કંકાસથી દુર રહેતાં અને દાદર અહુરમજદ

સાથે સંબંધ રાખતાં શિખવે છે. એ દીનની વખાણુ સદા હું કરતો રહીશ અને બીજાઓને તે પ્રમાણે કરતાં શિખવીશ. એ દીન, દાદાર અહુરમજદે અશો જરથોસ્ત્ર પાસે મોકલાવેલી છે અને એ દીનનાં ફરમાનો પ્રમાણે ચાલવાની સદા હું કોશેશ કરતો રહીશ." ઉપર મુજબ જે કબુલાતો તમે આપી છે તે પ્રમાણે હમેશાં ચાલજો.

આજની ક્રિયામાં તમોને જે સુદરેહ કુસ્તીનો સરોપાવ આપવામાં આવેલો છે તે સુદરેહ અને કુસ્તીબી આજથી તમારી જીંદગીના છેડા સુધી તમારાં શરીર પર રાખવાની તમારી ફરજ છે. એ સુદરેહનો અર્થ ફાયદા ભરેલો રસ્તો કરી થાય છે. તે ઉપરથી તમો જયારે એ સુદરેહને તમારાં શરીર ઉંપર પેહરેલો જુઓ ત્યારે તમારે વિચાર કરવો કે મારી

ફરજ હમેશાં સાચ્ચે રસ્તે ચાલવાની છે. કુસ્તી એ જરથોશતી દીન ઉપર મકમ રેહવાની એક ધધાની છે. એને કમ્મરે વીતાળવાની મતલબ એ છે કે કુમ્મર શરીરનો મધ્ય ભાગ છે તેથી કુસ્તી બાંધી તમો એવું બતાવો છો કે તમો તમારા પોતાનાં દરેક કામમાં મધ્યમ રહેશો; તથા નેક કામો કરવા અને બદીની સામે લડવા સદા કુમ્મર કશાતા રહેશો. કુસ્તીના ત્રણ આંટા તે જરથોશતી ધર્મનાં મુખ્ય ત્રણ ફરમાનો હુમત, હુખ્ત અને હવરશ્ત પ્રમાણે ચાલવાની તમોને યાદ આપશે. માટે જ્યારે બી એ ત્રણ આંટા ઉપર તમારી નજર પડે ત્યારે સાચ્ચા વિચાર, સાચ્ચા વચન અને સાચ્ચાં કામો કરવાની યાદ તમો તાજી કરતા રેહજો. કારણ કે હુમત, હુખ્ત અને હવરશ્ત

પ્રમાણે ચાલનારને ખોદા બેઉ જેહાંનમાં સુખી કરે છે.

આજે તમો જે બુલંદ જરથોશતી ધર્મમાં દાખલ થયા છો તે ધર્મમાં ઘણીએક નીતિઓ શેખવેલી છે. એમાં મુખ્ય કરી સાચ્ચું બોલવા, નમનતાઇ કરવા, પોતાના જાત ભાઇ-ઓને મદદ કરવા, માબાપ અને ઉસ્તાદને માન આપવા અને બુજોર્ગો તરફ ચાહ રાખવાનાં ફરમાનો આવેલાં છે. માટે એ સઘળાં ફરમાનો પ્રમાણે ચાલવાની તમો સદા કોશેશ કરજો જેથી તમો, બીજાં લોકોમાં માન મેળવવા સાથે તમારી અને તમારાં કુંટુંબની આબરૂમાં વધારો કરશો. સેવટે તમારી ઉપર નાળયરની કાતરી છાંટીને જે દુઆ કરવામાં આવી છે તે દુઆ તમોને આમીન થજો. "અથ જમ્યાત યથં આફ્રિનામી."

ખોદાને અરજ.

એ આલમ ખાવંદ પરવરદેગાર;
એ પુર શક્તિવાન અને પુરતું દેનાર;
એ રક્ષક માણુસો ને કુલ જાનદાર;
દયાળુ, માયાળુ ને અન્ન દાતાર;
હાથો બેઉ જોડી નમાવીએચ સર;
આ બંદગી અમારી કબુલ તુંજ કર.
ભુલ ચુક ગુનાહ માફ કર તું કરીમ,
અહંકાર અભિમાન દુર કર રહીમ.
બાહાબંધ અમો આએ વિદ્યાર્થી,
શિખવ કમ સર્વને પરમાર્થી,
વિચારો, વચનો અને કામો નેક,
ભલાં મન સાથે પવિત્રાઇ છેક.
નિષ્ટા, નજર ને દયાનત સૌ પાક,
પરોપકાર સાથે સખાવત આપ.

ખંત, ઉદ્યોગ, મહેનત ને બાજુબળ,
આપ અમને મેળવવા રોટી ને જળ.
જરથોશતી હોરમજદી દીનનું ઇમાન,
જાળવ્યે અમે તે ઝર જીવ સમાન.
માબાપ ને ઉસ્તાદ તરફ તાબેદાર,
હુકમો તેઓના બજા લાવનાર.
તાબેદારી ને ઇમાનદારીથી
કરીએ વતન રાજ વફાદારીથી.
મળે જેથી આબરૂ, ઇજત, જશ, માન,
દુઆ એ અમારી કર તું તમામ.

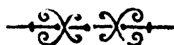
દોહરા

દયાળુ અહુરમજદ તું, જેહાંનના કિરતાર,
સર્વવ્યાપક ને વળી, રચના રે રચનાર.
સર નમાવીને રે ખુદા, જોડીને બેઉ હાથ,
કરગરી અમે માંગીએ, તુજ મદદ જગન્નાથ.

બક્ષ અમને બુધી ને, એલમનો ભંડાર,
જેથી હાંસલ ફાયદા, કરીએ અમે અપાર.
હુમત હુશ્ત, હુવરૂશત જે જરથોશતી ફરમા
સમાએલાં છે તેમાં, ખરી ઇજત ને માન.
ફરમાન ગુરૂ માબાપનું, બજાવીએ ધરી ટેક,
મતિ એવી તું આપજે, અએ અહુર નેક.

મોનાજાત.[1]

નમીયેછ ઓ મજદ અહુર! તને,
નમીયેછ અમેશાસ્પંદો અને
નમીયેછ યજદો વખાણો કરી,
નમીયેછ જરથોસ્ત યકીન ધરી.
૩. ભલાં વૃદ્ધિ કરનાર શૂરાં સઉ
અશોના ફ્રેરોહર વખાણયે બહુ.
૪. **ઈરાન સર-ઝમીન**, આપણું વાહાલું વતન,
વખાણયેછ તેને, હમા અન્જુમન.

---

૧ જશન કમીટી તરફથી ફીરદોસીની યાદમાં થતાં જમન વેળા આ મોનાજાત હંમેશાં ગવાય છે. એ મોનાજાત જરથોશ્તી બાળકોને ઇરાંનની તવારીખનું ટુંકું જ્ઞાન મલે એવી હોવાથી આ ચોપડીમાં ઉતારી લેવામાં આવી છે.

૫. શૂરા શહેનશાહો, જંગી પહેલ
કર્યે યાદ દીલથી, તેઓના

૬. પેશ્દાદી ઓરેહમંદ, કયાની જુલું
હખામની રએમંદ, અશ્કાન જોરેમું,

૭. સાસાની હતો જેનો દોર ને દમામ;
એ જેવી મહાન શહેનશાહતો તમામ.

૮. જમશીદ, ફરીદુન, કયખુસરો, ગુશ્તાસ્પ,
મહાવિર કુરૂશ,[૧] દારાયસ વિશ્તાસ્પ;

૯. કમ્બોજીય[૨] શહેનશાહ, મહાન મહેરદાદ,[૩]
વખાણ સાથ કરે જેમની કુલ જહાન યાદ;

---

૧. Cyrus the Great. ૨ Cambyses.
નૂટરને શાહનશાહ Mithridates the Great.

વળી અર્ષક, એરોડીસ ને સુરીન,
પ્રતાપી મહેરદાદ,[૪] ને વલખશ વેહદીન;
અર્દેશીર ને શાહપુર, હોરમઝદ, યઝદગર્દ,
પીરૂઝ, બેહરામ, કોબાદ શેરમર્દ,
૧૨. નૌશેરવાન ખોસરો, પરવીઝ નામદાર,
શૂરા શહેનશાહો, મહાન તાજદાર;
૧૩. નરીમાન, કેરશાસ્પ, સામ અને ઝાલ,
જહાંજોય રૂસ્તમ, સોહરાબ બેમીસાલ,
૧૪. ફ્રુઝોર્ગ ગોદર્ઝ, તુસ, બીઝન ને ગીવ,
ફ્રરામર્ઝ, બરઝોએ સીસ્તાન ખદીવ;
૧૫. રોદાબે, તેહમીના ને બાનુ ગુષસ્પ,
ને જંગજુઇ ગોર્દઆફરીદ હિલચસ્પ;
૧૬. ગેરામીએ શેરમર્દ, કારન, ઝરીર,
અસ્પંદીઆરે પાક અને બસ્તવર દલીર;

---

૪. પાર્થ્યાનો શાહનશાહ Mithridates the Great.

૧૭. કીધાં **શાહ-નામાંએ** એમને અમ
વખાણ્યે **ફિરદોસી તુસી** નામ. ૧.
૧૮. કર્યા આપણા ન્યાગાનોને યાદગા
રચી સુંદર એતો હઝાગે હઝાં
૧૯. દોઆ આ ગુજારૈછ દિલોજાનથી
અશોઇ ભલી પાક ઇમાનથી
૨૦. જરથોસ્તના સર્વે ફરમાન નેક,
બજાવે નરો સાથે નારો દરેક,
૨૧. સજે નિત્ય રાસ્તી તણી કેરદાર,
ખુશી થાય જે જોઈ પરવરદેગાર.
૨૨. સઉથી સરસ થઈ અશોઇ ઘણી,
ખુદાને પોંહોચે સુર્ખરૂ બની,
૨૩. જુવે ખુદ નજરથી ખુદાને સદા,
સદા દોસ્ત થઇ રહે અહુર પર ફિદા,
૨૪. રહે જે થકી નિત્ય આબાદ જહાન,
દોઆ આય આમીન કર, મેહેરબાન!

" છૈએ હમે જરથોશ્તી !"

ood-bye ! My Blue Bell !—એ રાહ)

હમે જરથોશ્તી ! રે માજદયસ્ની નેક !
કુલ જેહાંન સાથે દોસ્તી રાખ્યે નિભાવ્યે ટેક;
મુઠીજ ભર આ ટોળો, સઉ એલ્મનો સણગાર,
રે બોલબાલા બોલો ! તેની સઉ નર ને નાર !

(કો૰ ર સ૰)

ઓ તોખમ કયાની ! ઓ જગ મશહુર !
ઓ સઉ સદગુણમાં સાચ્ચી ને ભરપુર !
કાયમ રહી જાળવજે, શુભ તુંજ જોમ !
આબાદી સાથે તું ! ઓ પારસી કોમ !

(૨)

બોહોળી સખાવત હાથે, દેછે જગત જાહેર,
બહુ ચંચળાઇ સાથે, સઉ વાતમાં માહેર;

ગુજરી જફાઓ ભારી, તોપણ ન છોડયો ધર્મ
તેથી મળી રબ-યારી, એજ ખરો છે ભર્મ.

(૩)

સુખદાઇ સ્ત્રી કેળવણી, જેનો દીપાવે બહાર;
ગુણ નેકની મેળવણી, રાખે સુખી સંસાર;
પોશાકની ખુબી કંઇ, છે અઉર જેહાં-મશહુર,
તે કોમની બાનું થઇ, છૈએ હમે મગરૂર !

(૪)

જેની વફાદારી પર, પડયા નથી કંઇ ડાઘ,
આ રાજની યારી પર, લડશે મિસાલે વાઘ;
નિમકહલાલી જામી, તે પર બની દીલસોજ,
આ ફેજ આજે પામી, ખુશ થા તું, ઓ
" ફીરોઝ !"

